ரகசிய ராகமொன்று

காஞ்சனா ஜெயதிலகர்

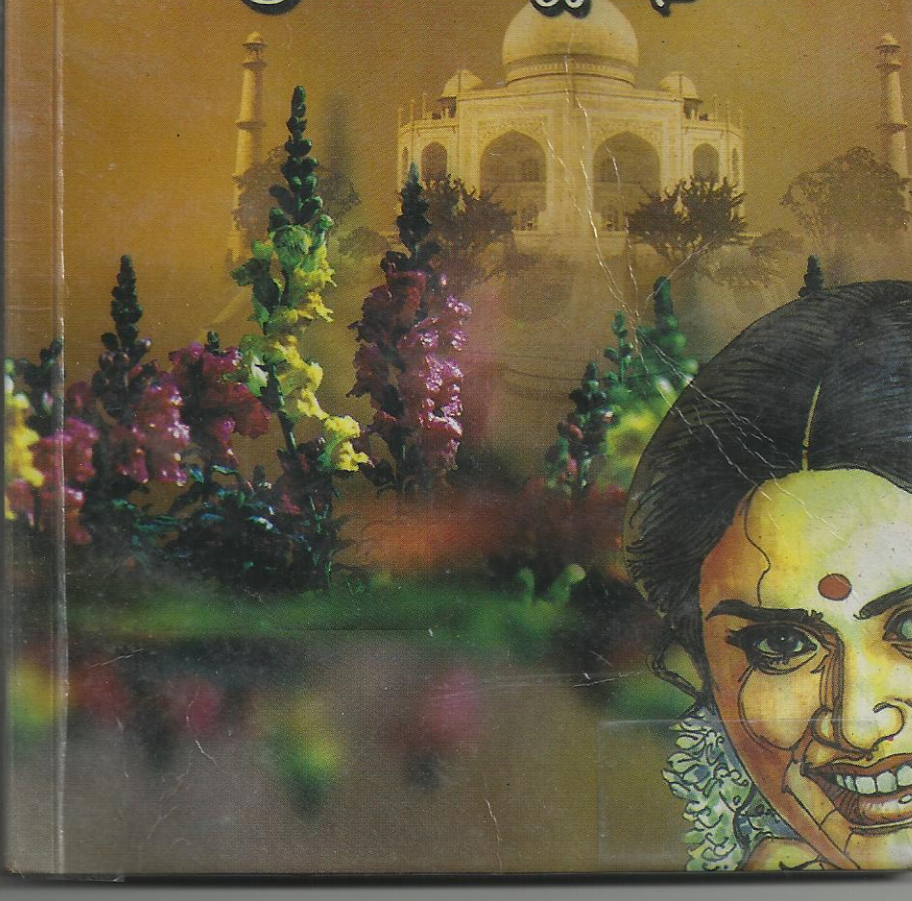

ரகசிய ராகமொன்று...

1

மண் தரையெங்கும் பச்சைப் பாம்புகள் போல முந்திரிக் கொடிகள் ஓடின. அவற்றில் கொத்துக் கொத்தாய்க் கனிந்திருந்த திராட்சைக் கொத்துகள்தான் அவை முந்திரிக் கொடிகள் என்பதை அடையாளம் காட்டின. பந்தலில் படர்ந்த கொடிகளை மட்டுமே இதுவரை தள்ளி நின்று பார்த்திருந்த வசுமதி ஆர்வமாய்க் குனிந்தாள்.

''ஹைய்யோ... இந்த ஊருல நரி எம்பித் தவிக்க வேண்டாம் போலவே - திராட்சை தரையிலேயே கிடக்குது!'' என்றபடி, சில பழங்களைக் கிள்ளி வாயிலிட்டாள்.

''வேணாங்க்கா... தொண்டை கட்டிக்கும்.''

''இது வேற ஊர் மட்டுமில்லை. வேற நாடு. எத்தனை வித்தியாசமாய் இருக்குது பாரேன். நம்மூரில் நாட்டுத் தக்காளி, கொய்யாவைப் பறிச்சுக் கடிச்சாலே தோட்டக் காரன் மிரட்டுவான். இங்கே நம்மைத் தடுக்க ஈ, காக்கா இல்லை.''

வேற்று நாட்டிற்கு வந்திருந்த அந்த இரு சகோதரி களுக்கும் பற்பல ஆச்சரியங்கள், ஆனந்தங்கள்.

மூத்தவள் வசுமதி சொன்னதை இளையவள் வந்தனா ஆமோதிக்கவே செய்தாள்.

இவர்கள் வீட்டுப் பின்புறமிருந்த சிறு தோட்டத்தின் கோணல் சப்போட்டா மரத்திலிருந்து இவர்கள் முழுசாய் இரண்டு பழங்களைப் பறித்துத் தின்றதில்லை. அத் தனையையும் பறவைகள், அணில்கள், குரங்குகள் தின்று தீர்த்திருக்கும். இங்கு ஆப்பிள், பீச், ஏப்ரிகாட் என்று ரகசியமாய் வரிசை கட்டி நின்ற மரங்கள் அத்தனையிலும் கனிச்சுமை. நிறை மாதக்காரியின் பெருமித அயர்வுடன் தளதளப்பாய் நின்றிருந்தன அவை.

இங்கு என்பது துருக்கி நாடு!

துருக்கியிலுள்ள கப்படோக்கியா எனும் ஊருக்கு அவர்கள் வந்து ஒரு வாரமாகியும் இன்னும் அக்கா தங்கைக்குப் பிரமிப்பு தீரவில்லை.

சோழவந்தானில் பிறந்து வளர்ந்த அந்த இளம் பெண்களுக்கு இந்த மாற்றம் மிகப் பிடித்திருந்தது.

வேற்றூர் அல்லது மாநிலம் போனாலே கண்களில் படும் புதிய காட்சிகள் ஒருவரது உள்ளத்திற்குத் துள்ளலைத் தந்துவிடுகிற போது பல ஆயிரம் மைல்களைத் தாண்டி இவர்கள் வந்திறங்கிய தேசம், அவர்களைக் கிறக்கித் தன் இடுப்பில் செருகிக் கொண்டதில் என்ன ஆச்சரியம்?

ஆனால் 'டர்க்கி' என்று முதன் முறை மாமா போன வருடம் சொன்னபோது வசுமதியின் மனம் துணுக் குற்றது. நடுங்கியதுகூட.

திருச்சி கல்லூரி ஒன்றில் ஆங்கில விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றிருந்த அமல்ராஜ் மாமாவும், விமலா அத்தையும் சோழவந்தான் வந்து போனதில் இளம் பெண்கள் திருப்தியாயிருந்த சமயம் அது. ஆனால் அத்தை செய்து கொண்டு வந்த அதிரசங்களை தின்றபோது, மாமா சொன்ன தகவல் அவர்களை மிரட்டியது.

'வனா, வசு, எனக்கு டர்க்கியில் வேலை கிடைச்சிருக் கும்மா. அங்கு நெய்யப்படும் கார்பெட்ஸ் உலகத்தரம் வாய்ந்தவை. கேள்விப்பட்டிருப்பீங்க. இப்போ டர்க்கி, ஒரு டூரிஸ்ட் ஸ்பாட்டாய்ப் பிரபலம் ஆகி வருது. வரும் டூரிஸ்டுகளிடம் தங்கள் நெசவாளர்கள் நேர்டியாய் ஓரள வேனும் பேசினால் கார்பெட்ஸின் விற்பனை கூடும்ங் கிறது அரசாங்கத்தின் யூகம். அதுவும் சரிதான். ஆகத் தொழிலாளிகளுக்கு ஆங்கிலத்தில் பேசக் கற்றுக் கொடுக்க எனக்கு அழைப்பு விட்டிருக்காங்க.''

'அத்தை இங்கே இந்தியாவில் தானே மாமா இருப் பாங்க?' வசு சற்று அச்சத்துடனேயே கேட்டாள்.

'அவளுக்கும் விஸா தர்ரேனுட்டாங்க. அவளுக்கும் உலகத்தைப் பார்க்க ஒரு வாய்ப்பு - ஏன் மறுக்கணும்? ஒரே வருஷந்தானே! ஆக அவளும் வர்றா.'

மாமாவின் பதிலில் எதற்கும் அயராத, ஒரு உதட்டுச் சுழிப்புடன் எதையும் அலட்சியம் செய்யும் மூத்தவளான வசுமதியே சற்று அதிர்ந்துதான் போனாள்.

வசுமதிக்கு 16 வயதிருக்கும் போதுதான் அவர்களது வாழ்வில் அந்தக் கொடும் இழப்பு நேர்ந்தது.

சிரிப்பும் சந்தோஷமுமாய் நகர்ந்த வாழ்விற்கு முற்றுப் புள்ளி விழுந்தது அப்போதுதான்.

இரு வலிய தூண்களின் நடுவே ஆடிய வலை ஊஞ்சல் போன்ற அச்சிறு குடும்பம் தூண்களாய் நின்ற பெற்றவர்கள் சரிந்த பின் எப்படி ஆடும்? ஒடுங்கிப் போனது.

வசுமதிக்கு இன்னும் அந்த நாளின் பயங்கரம் பசுமையாய் நினைப்பிருந்தது.

அவள் தகப்பனின் ஒரே சகோதரனுக்கு மாரடைப்பு என்று சேதி வந்ததுதான் ஆரம்பம்.

'ஐயோ, அவருக்கு நம்மை விட்டா யாரிருக்கா? வசு! உனக்கு வேற பரிட்சை சமயம். நீ படிச்சு, தங்கச்சியையும் பொறுப்பாய்ப் பார்த்துக்குவியாடா? அம்மாவும், அப்பாவும் உடன்குடி வரை போயிட்டு வந்துரவா? ஆனா உங்களை விட்டுட்டுப் போகவும் மனசில்லை!' என்ற தாயைத் தேற்றி,

'எனக்குப் பயமில்லம்மா. நீங்க கிளம்புங்க. பக்கத்து வீட்டு டாக்டர் அங்கிள், ஆன்ட்டி இருக்காங்களே, பிறகென்ன!' தைரியந் தந்து அனுப்பி வைத்தது அவள்தான்.

திருநெல்வேலிக்குக் கிளம்பிக் கொண்டிருந்த, ஏற்கெனவே நிரம்பிய ஒரு வேனிற்குள் ஏறிக் கிளம்பியவர்கள் இருவரும் அதிலிருந்து இறக்கப்பட்டது பிணமாகத்தான். அப்போது இளையவள் வந்தனாவிற்குப் பத்தே வயது. இழப்பின் பிரமாண்டம் முழுக்கப் புரியாமல் அக்காவின் கைகளைப் பற்றியபடி நின்றாள். விசும்பினாள்.

'பாவம்! இத்தனை அம்சமாய் ரெண்டு பொண்ணுகளைப் பெத்துட்டு, அதுகளுக்கு வாழ்வமைச்சுத் தந்து வாழற அழகைப் பாராமல் ஜோடியாய்ப் போயிட்டாங்களே. இதுக இனி எப்படியெப்படிச் சீரழியப் போவுதுகளோ?' என்ற சம்பிரதாயப் பச்சாதாபம் காட்டிய எட்டிய உறவுகள், எட்டிப் பார்த்து விட்டுப் போக, எஞ்சி நின்றவர்கள் இந்த மாமாவும் அத்தையும்தான்.

அம்மாவின் உடன் பிறந்த சகோதரன் அமல்ராஜ்.

பேராசிரியரான அவருக்கு மொழியின் மீது, அதைக் கற்கும் மாணவர்கள் மேல் தான் காட்டிய ஆர்வத்தைப் பிற மனிதர்கள் மீது காட்டத் தெரியாது.

'வீட்டில நான் நாளெல்லாம் என்ன செய்யறேன், எதைச் சமைச்சேன், வெளியே விசேஷங்களுக்கு எப்படி உடுத்திட்டுப் போறேன், அவங்களுக்கு என்ன செயல்முறை செய்தேன், வீட்டு நிர்வாகம் இது எதுவுமே உங்க மாமாக்குப் புரியாது. ஆனா நான் அவரைப் புரிஞ்சுக்கிட்டதால எங்க கதை ஓடுது!' என்று அன்பு கலந்து அலுக்கும் அத்தை விமலாவினால்தான் இந்த இரு பெண்களும் அநாதைகளாகாமல் தப்பினது.

காரியம் முடிந்ததும் அத்தை, வசுமதி, வந்தனாவிற்குத் தேவையானவற்றை எடுத்து வைத்தபடி,

'நீங்க பிள்ளைங்க ஸ்கூலுக்குப் போய் டி.சி.க்கு ஏற்பாடு செய்யுங்க. இவங்க திருச்சியில நம்மோடு வந்திருந்து படிக்கலாம் இனி,' என்று தன் கணவரை முடுக்கியபோது இரு பெண் குழந்தைகளுக்கும் கண்கள் தளும்பி நின்றன.

உடம்பில், மேலும் ஒரு மாற்றமா என்ற பதட்டம்.

தந்தையும், தாயும் மகிழ்ந்து குலாவியிருந்த வீட்டையும், தங்களுக்குப் பரிச்சயமான இந்தப் பசும் ஊரையும்

விட்டுப் பிரிவதென்றால்...? திகைத்த வசுமதியை ஆதரவாய் அணைத்துக் கொண்டது மற்றுமொரு அன்புக் கரம்.

'உரிமை உங்களுக்குத்தாங்க விமலா. நான் மறுக்கலை. ஆனா நாங்களும் வசு, வனாவிற்கு ஒரு அத்தை - மாமாதான்!' என்றது அவர்களது அண்டை வீட்டிலிருந்த டாக்டர் பாண்டியனின் மனைவி ஜெயா.

''குழந்தைகளோட அம்மா பேறு காலத்திற்கே இங்கேயேதான் இருந்தா. இதுகளை நான் பிறந்த நாள் தொட்டுத் தூக்கிச் சுமந்திருக்கேன். இப்போ வசு பிளஸ் ஒன். ஸ்கூல் பைனலை இவ புது ஊர், புது ஸ்கூல், டீச்சர்ஸ், பிரண்ட்ஸ் நடுவே செய்றதைவிட, இங்கேயே தொடரட்டும். நாங்க கண்ணாய்ப் பார்த்துக்குவோம்.''

''இதே வீட்டில் பெத்தவங்க இல்லாம தனிச்சு இதுங்க இருக்கறதும் கொடுமைதானேங்க? சதா போனவர்களின் ஞாபகம் குடையும். ஒரு மாற்றம் நல்லது!'' என்ற மறுப்பு வர, டாக்டர் தம்பதிகள் மறுத்துப் பேசவில்லை. ஆனால் வசுமதி தாங்கள் சோழவந்தானிலேயே தங்க விருப்பம் என்ற போது, அமல்ராஜ் தம்பதிகள் விட்டுக் கொடுத்தார்கள். நெகிழ்ந்த டாக்டர் குடும்பத்தினர் இரு பெண்களைக் கொண்டாடினார்கள்.

வசு, வனாவைத் தங்களது 'வெற்று' வீட்டில் இருக்கவே விடவில்லை. டாக்டரின் ஒரே மகன் அருண் மருத்துவம் பயின்று முடித்து ஹவுஸ் சர்ஜனாய் இருந்ததால் அவனும் அடிக்கடி பெற்றோர்களிடம் வந்து தங்கும் நிலையில் இல்லை.

''இப்போது நான் கற்றுக் கொள்றதுதானேப்பா பிற்காலத்தில் நான் நல்ல மருத்துவம் பார்ப்பதற்கான அடிப்

படை. ஆக நான் லீவே எடுக்கறதாயில்லை. புரிஞ்சுக்குறீங்கல்ல, அம்மா?'' என்று கெஞ்சிக் கொஞ்சியவன் மதுரையிலேயேதான்.

தங்களுக்கென்று பிள்ளைகள் இல்லாத அமல்ராஜ், விமலாவிற்கும் உறவுப் பெண்களை அந்நியர் வீட்டில் விட்டு வைத்திருந்தது, நெருடலாய்க் குறையாய் இருக்க, வசு, வனாவைத் தங்களுடன் அந்த விடுமுறைக்குக் கூட்டிப் போனாலும், சிறுமிகள் வீடு திரும்பக் காட்டிய ஆவல் அவர்களைத் தெளிவு படுத்தியது.

சோழ வந்தானுக்கு அவர்களை அழைத்து வந்து விட்ட போது டாக்டரின் மனைவி,

''நீங்களும் இங்கே நாலு நாள் தங்கித்தான் போகணுங்க!'' என்றதற்கு மதிப்பளித்து ஒரு நாள் தங்கிய போது, அந்த வீட்டின் விஸ்தாரம், வசதி, வேலையாட்கள், முக்கியமாய் அங்கு சர்வ சுதந்திரமாய்ப் புழங்கிய சிறு பெண்களைக் கண்டு அமல்ராஜ் -

'வாழும் கலை வேறல்ல.

அடுத்தவரைப் பார்த்துப் புன்னகைப்பதே!' என்றார் புத்தர். நம் மனசு ரணமும் தனிமையுமாய்ப் புழுங்கினால் புன்னகைக்க முடியாது. இங்கே வசுவும் வனாவும் இயல்பாய்ச் சிரிக்கிறாங்க. பழகிய ஊர், சிநேகிதமான மனுஷங்க. இங்கே பிள்ளைங்க இன்பமாய் இருக்கறாங்க. இருக்கட்டும் என்று சொல்லி விட்டார்.

அப்போதுதான் அவர்களது வீட்டை என்ன செய்வது என்ற கேள்வி எழும்பியது.

''நல்ல குடும்பமாய் யாரும் வந்து கேட்டால் ஒரு பகுதியை வாடகைக்கு விடலாம். எங்க வீட்டை ஒட்டின

பகுதி வசு, வனாவிற்காய் நம்மிடமே இருக்கட்டும். அது குழந்தைகளுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு உணர்வைத் தரும். அவங்க பொருட்களை எல்லாம் வைத்துக் கொள்ள அவங்களுக்குச் சொந்தமான ஒரு இடமிருப்பது தனித் திருப்தியில்லையா?''

ஆனாலும் சிறு பெண்களை விட்டுப் போகும் முன் விமலா அத்தையின் கண்களில் நீர் தளும்பியது.

''செல்வங்களா, ஒவ்வொரு லீவுக்கும் திருச்சி வந்துடணும் என்ன? இந்த அத்தைக்கு உங்களை விட்டா வேறு யாரிருக்கா, இல்லைலல்ல?'' என்று சொல்ல, பிள்ளைகளுக்கு இரண்டு வீடுகள் அமைந்தன.

புதுப்படம் ரிலீஸ், ஷாப்பிங், லைப்ரரியில் புதுப் புத்தகங்கள் எடுக்க என்று சகலத்திற்கும் சகோதரிகள் திருச்சிக்குப் போய் வருவது வாடிக்கையாகிவிட, மாமா தாங்கள் துருக்கி நாட்டிற்கு ஒரு வருஷத்திற்குப் போகப் போவதாய்ச் சொன்னதில் சற்று வாடித்தான் போனார்கள்.

இளையவள் வந்தனா மடக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த உலக வரை படத்தை மேஜையின் மேல் வைத்துப் பிரித்தாள்.

நீலமும், பச்சையுமாய் விரிந்த படத்தைக் குனிந்து ஆராய்ந்தார்கள் இரு பெண்களும்.

இந்தியாவிற்கு மேற்கே, ஈராக் - ஈரான் நாடுகளுக்கு அப்பால் சிறு நீள் சதுர வடிவிலிருந்ததைச் சுட்டிக்காட்டிக் கூவினார்கள்.

'இதோ, இதுதான் டர்க்கி. நினைச்சதை விடப் பெரிய நாடுதான்.'

ம்ம்?

'ஆனா அமெரிக்கா அளவிற்குக் கொள்ளை தூர இல்லை. ஒரு பக்கம் ஆசியாக் கண்டத்தை மறுபுறம் ஐரோப்பாவை இடிச்சபடி இருக்குது!' என்று வசு சொல்ல, கம்ப்யூட்டரைத் தட்டி ஆராய்ந்த இளையவள்,

'விமானத்தின் மூலமே போனாலும் கூட எட்டு மணி நேரமாகும், நாம் அந்த நாட்டுக்குப் போக. தவிர பாஸ் போர்ட், விஸா வேறு தேவை.'

'டிக்கெட்டிற்குப் பல ஆயிரங்கள் ஆகும். ஆக ஒரு வருஷத்துக்கு நாமும் அத்தை, மாமாவைப் பார்க்க முடியாது. அவங்களும் வந்து போக முடியாது,' என்றார்கள் சோகமாய்.

2

ஆனால் அவர்கள் அஞ்சியது போல ஏதும் நடக்க இல்லை. போய்ச் சேர்ந்த சில மாதங்களில் அமல்ராஜ் மாமா, ''வசு, வனா இந்த லீவிற்கு 'டர்க்கி' வந்துடறீங் களா?'' என்று கேட்க, இளையவர்களுக்கு முதலில் நம்ப முடியவில்லை.

ஆறு மாதங்களில் பல ஈ - மெயில்கள், அத்தையின் குரலைக் கேட்க வேண்டும் என்று ஏங்கும் போதெல் லாம் 'பேசி' மூலம் பேசிக் கொள்வது என்றிருந்தாலும், ஏக்கம் முழுசாய்த் தீரவில்லை.

அத்தை செய்யும் போளி, தேங்காய் பர்பி, அதை ருசித்த படி மாமாவுடனான சுவாரஸ்யப் பேச்சு, இடமாற்றம், அதற்கான பயணம் என்று அந்தப் பட்டியல் அதிநீளம்.

அரை வருஷமாய்த் துருக்கியின் அற்புத அழகை, நூதனங்களைக் கேட்ட பிறகு வசுவிற்கும், வனாவிற்கும் என்றேனும் இந்த நாட்டை நாமும் போய்ப் பார்த்துவிட வேணுமென்ற ஆசை துளிர்த்திருந்தது. ஆனால் மாமாவே அதற்கான அழைப்பை விடுவார் என்று அவர்கள் எதிர் பார்க்கவில்லை.

பாஸ்போர்ட், விஸா என்ற சம்பிரதாயங்களை எல்லாம் தீர்த்து வனாவின் விடுமுறை ஆரம்பமானதும் வெளிநாடு பறப்பது என்பது சாத்தியமா என்ற சந்தேகத்துடனே கூட சந்தோஷப்பட்டார்கள். டாக்டர் பாண்டியன் பயண ஏற்பாடுகளை மும்முரமாய்ச் செய்ய ஆரம்பிக்க, சில மணி நேர விமானப் பயணம் அவர்களைத் துருக்கி நாட்டிற்கு இட்டு வந்து விட்டது.

இதோ இப்பொழுது அந்த நாட்டின் பழங்களை ருசித்த படி அயல் மண்ணில் உலவிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இரண்டு திராட்சைகளை வாயிலிட்ட வசுமதியின் முகம் மலர்ந்தது.

''ஹப்பா, என்னா இனிப்பு!''

ஆக இளையவளும் குனிந்து ஒரு கையளவு அந்தப் பொடிக் கருப்புத் திராட்சைகளைச் சேகரித்துக் கொண்டாள்.

ஒவ்வொன்றாய் வாயிலிட, தேனாய்க் கரைந்தனதான்.

கண்ணுக்கு எட்டிய தூரம் வரை கனி மரங்களும் அதற்கு அப்பால் வேலி போல உயர்ந்து நின்ற மலர் களையும் பார்த்தபடி தொடர்ந்து நடந்த தங்கையை வசுமதி நிறுத்தினாள்.

''ஏதோ ஞானி போல அந்த மலர்களைப் பார்த்தபடி நடந்து போயிட்டே இருக்கற, வனா! வீடு திரும்பலாம் வா.''

''இப்படியே நடக்கணும் போலிருக்கே.''

''கால் வலிக்கும்.''

''போக்கா. மனசு ரொம்ப லேசாயிருக்குது.''

''இருக்கட்டும். மழை பிடிக்கும் போலிருக்குது. கிளம்பு.''

''நீ போக்கா. நான் ஒரு அரை மணி நேரம் இப்படியே உலவிட்டு வீடு திரும்பிடறேன்.''

''உன்னை விட்டுட்டுத் திரும்பினால் அத்தைக்குப் பிடிக்காது. சின்ன வனாவை, தன் வனமோகினியை மழை கரைச்சிடும்னு புலம்புவாங்களே?''

வசுமதி தன் அழகிய உதடுகளைப் பிதுக்கினாள்.

அயல் தேசத்தைக் கண்ட உற்சாகம் தன் அக்காளின் அழகை மேலும் மெருகிட்டிருந்ததாய்த் தோன்றியது வனாவிற்கு.

இயற்கை அள்ளித் தந்திருந்த உயரம், நிறம், சாயல், இவற்றை வசுமதியே மெருகேற்றித்தான் வைத்திருந்தாள்.

அவர்கள் வாழ்ந்திருந்த சிற்றூர் தன்னைக் கண்டு அதிசயிக்கும் வகையில் உடுத்தி நடமாடினாள்.

அகண்ட விழிகளும், கூர் மூக்கும், ஈர உதடுகளுமாய் இருந்த அக்காளை இளையவளே மிகப் பெருமையாகத் தான் பார்ப்பாள். ஆனால் விமலா அத்தை அவ்வப்போது வசுமதியை லேசாய்க் கண்டிப்பதுண்டு.

'கண்ணாடி முன்னே ரொம்ப நேரம் நிற்காதே வசு. மத்த வேலைகளைப் பார்!' என்று.

'ஏன் அத்தை? அக்கா கண்ணே பட்டிருமாக்கும்?'

'நீயும் கூடத்தான் அழகி, வனாக் குட்டி. அதுக்காக உன் அழகையே பார்த்துக் கொண்டிருக்க பொலிவு கூடிடுமா என்ன?''

''ஆங்... நான் அக்காவின் பாதி அழகு கூட இல்லை!''

'உணராத அழகு மேலும் உயர்ந்ததடி, வனா!' என்று அத்தை நெட்டி முறிப்பாள்.

அது அர்த்தமற்ற பாராட்டு, அதீத அன்பால் விளைந்தது என்று எடுத்துக் கொள்ளும் வந்தனா, இப்போதும் தன் அக்காவின் அழகைக் கொண்டாடினாள்.

''துருக்கியப் பெண்கள் மெழுகுப் பொம்மையாட்டம் இருக்காங்கதான். ஆனா இங்கேயும் கூடப் பார்க்கறவங்க எல்லாம் உன்னைப் பேரழகின்றாங்க, இல்லையாக்கா?''

''உன்னையுந்தான் பாராட்டறாங்க!''

மஞ்சள் ஷிபான் சேலை பறக்க, ஒயிலாய்த் திரும்பி நின்று சொன்னாள் வசுமதி.

''அது சும்மா - நான் வருத்தப்பட்டிருவேனோன்னு.''

சொன்ன தங்கையைக் கேலியாய்ப் பார்த்த வசுமதி

''போதும் - நானும் சேர்ந்து உன்னைப் பாராட்டணுமாக்கும்! திரும்பி நட - வீட்டுக்குப் போகலாம்.''

''இன்னும் அரை மணி நேரங்கா - ப்ளீஸ்?''

''வந்து சேரு - நான் போறேன்!'' - என்ற வசுமதி திரும்பி நடக்கலானாள்.

இப்புதுப் பூமியில் தனியே நடப்பதும் கூட ஒரு புது அனுபவமாய்த்தான் இருந்தது வந்தனாவிற்கு. சற்று நேரத்தில் தங்களது வாழ்வைச் சுழட்டியடிக்கப் போகும் சந்திப்பு, சம்பவம் நடக்க இருப்பது அறியாதவள், ஒரு மெல்லிய புன்னகையுடன் தொடர்ந்து நடந்தாள்.

பளபளவென்று வானத்தைக் கீறி விட்டது ஒரு மின்னல். மேலே தேங்கியிருந்த நீர் கொட்ட ஆரம்பித்தது - மழையாய்!

இதோ... மேலும் ஐந்து நாட்கள் ஓடிப் போயின. இந்த மாலையும் வசுமதியும் வந்தனாவும் வெளியே உலவிக் கொண்டிருந்தார்கள். கூடவே அமல்ராஜ் மாமாவும், அத்தையும். ''எத்தனை தரம் பார்த்தும் இதெல்லாம் இயற்கையானவை என்று நம்பவே முடியலை மாமா!'' என்றாள் வசுமதி தீர்மானமாய்.

அவளது மையிட்ட பெரிய கண்கள் வியப்புடன் தன்னைச் சுற்றிலும் இருந்த விசித்திர அமைப்புகளை நடை போட்டன.

''ஏர்போர்ட்டிலிருந்து இந்த கப்படோகியா பகுதிக்கு வரும் போதே நூற்றுக் கணக்கில் இந்தப் பாறைத் தூண்களைப் பார்த்தோமேக்கா.''

''ஒவ்வொன்றும் தொப்பி வைத்த தினுசில் உயர்ந்த தூணின் அமைப்பில்... சரி. சிலது பியர் பாட்டில் போல இருந்தன. அவையெல்லாம் லட்சக் கணக்கான வருஷங்களில் தானாய் உருவானவைன்னீங்க. இல்லையா, மாமா?''

''ஆமா. அப்போது வெடித்துக் கிளம்பிய எரிமலையின் குழம்புகளிலிருந்து உருவானவை. டூபா என்ற மிருதுவான பாறையாய்க் குவிந்த அந்த எரிமலைக் குழம்பைக் காலம் மழை, காற்றினால் இந்த வடிவத்திற்குக் கொண்டு வந்துவிட்டது.

''ஒரே சீராய் வடித்திருந்தால் சரி. தூண் பாறைகளுக்கு மேலே தொப்பி அல்லது பாட்டில் மூடி போல ஒரு அமைப்பு இருப்பது... அதை மட்டும் மனுஷங்க செய்திருப்பாங்களோ மாமா?'' வந்தனாவும் கேட்டாள்.

''சற்றுக் கடினப் பாறை தூணாக நின்றுவிட, அதனினும் லேசான டூபா மேலும் தேய்ந்து கரைந்ததில் கிடைத்த

நூதன வடிவம்தான் இது. இதற்கு முழுக்க இயற்கைதான் சிற்பி.''

''ஆனாலும் இங்கே ஒட்டகம், அன்னம், முயலின் வடிவத்தில் பாறைகள் இருக்குதே!''

''இதன் பெயரே கற்பனைப் பள்ளத்தாக்கு வசு. நம் கற்பனையின் அளவிற்கேற்ப இந்தக் கற்கள் உருமாறும்.''

''எத்தனை வெளிநாட்டு டூரிஸ்ட்ஸ், எத்தனை காமராக்கள்! எல்லாருக்கும் கற்பனை வளமிருக்குது தான். இல்லைன்னா பரவசத்துடன் இத்தனை படங்களை எடுத்துத் தள்ளுவாங்களா?''

''துருக்கிய மக்களும் கற்பனை வளம் உள்ளவங்க தான். இந்தத் தூண் பாறைகளுக்கு ரொம்ப அழகான பெயர் வச்சிருக்காங்களே - 'தேவதையின் வீடுகள்' அப்படித்தானே அத்தை?''

''ம்ஹூம் - 'தேவதையின் புகைக் கூண்டுகள்!''' திருத்தினார் விமலா அத்தை. ''ஃபேரீ'ஸ் ச்சிம்னீஸ்.''

''அதாவது கண்ணுக்குத் தெரியாத தேவதையின் வீடுகளின் புகைப் போக்கிகள் மட்டும் நீளநீளமாய் நம் கண்ணிற்குத் தெரிகிறதாக்கும்!''

''அதுவும் இரவு நேரம் சோடியம் விளக்கு வெளிச்சத்தில் இந்த நாற்பது, ஐம்பது அடி பாறைத் தூண்கள் தங்கமாய் ஜொலிக்கறதைப் பார்க்கணும். ஏதோ தேவதை லோகத்தில் இருக்கறது போலவேதான் மயக்கும்.''

''சும்மா ராத்திரி ஏழுக்கெல்லாம் சாப்பிட்டுட்டு வீட்டுக்குள்ளே அடைஞ்சுடக் கூடாது அத்தை! மறுபடி நாம ஒரு நடைபோய் அந்த சொர்க்கலோகத்தைப் பார்த்திடணும்.''

''போவோம். இது ஒரு அதிசயம். அதிகாலையில் ஹாட் ஏர் பலூனிங்னு, வார டூரிஸ்ட்டுகளை அள்ளிப் போட்டுகிட்டு ராட்சச பலூன்ஸ் மேலே பறக்கும் பாரு.. அதுவும் பார்க்க அற்புதமாயிருக்கும்.''

''ஆமாக்கா. நான் பார்த்தேன். பிரமாண்ட பலூன்கள் கலர் கலராய் வானத்தில் மிதக்கிறதைப் பார்க்க அலுக்கவேயில்லை.''

''ஏன் எனக்குக் காட்டலை?''

வசுமதி தன் சிவந்த உதடுகளைக் கோபமாய்ச் சுழித்தாள். ''அதிகாலை நேரம்... எழுப்பினப்போ திட்டினக்கா!'' புன்னகைத்தாள் தங்கை.

''சரி, நமக்கு எப்போ அந்த பலூன் - சவாரி மாமா?''

''பார்ப்போம். ஒருத்தர் அந்த பலூனில் போய் வர ஒரே மணி நேரத்திற்கு நூறு டாலர்! அதாவது நம்ப ஊருக்கு நாலாயிரத்து நூறு ரூபாய். பலூனில் சூடான காற்றடைத்து அதன் கீழ்ப் பிரம்புத் தொட்டில்களை இணைப்பாங்க. அதில் எட்டுப் பேர் நிற்கலாம். கூடவே ஒரு பைலட்டும் வருவார். மேகம் போல அந்த பலூன் மிதக்க, தூண் பாறைகளைப் பார்த்தபடி ஒரு ரவுண்ட்...''

''எக்ஸைட்டிங்! நாமும் போகணும் மாமா. அதாவது பறக்கணும்,'' என்றாள் வசுமதி தீர்மானமாய்.

''எனக்கு அந்த அட்வென்ச்சர் எல்லாம் வேணாம். அக்கா வேணும்னால் போகட்டும்!'' என்று ஒடுங்கிய வந்தனாவைப் பரிவுடன் அணைத்துக் கொண்டார் அத்தை.

''செலவுன்னு யோசிக்கிறியா, வனாக்குட்டி? நீ எப்பவுமே இப்படித்தான் விட்டுத் தருவே. பறவை போல மேலே பறந்தபடி இந்த அமைப்பைப் பார்க்கறது வாழ்

விலே, ஒரு முறை வாய்க்கும். அதையெல்லாம் மிஸ் பண்ணக் கூடாது.''

வழக்கமாய் வந்தனா விட்டுத் தருபவள்தான் என்றாலும், சில நாட்கள் முன்பு நேர்ந்த அந்த மழை அனுபவத்தை நினைத்தால் அவளுக்குள் சிலிர்த்தது. பயமும் பரவசமும் கலந்த ஒரு விநோதச் சிலிர்ப்பு அது. கர்ஜிக்கும் சிங்கத்தைக் கைக்கெட்டும் தூரத்தில் கனவில் கண்டு, கண் விழித்ததும் உள்ளே படபடக்குமே... அப்படி ஒரு அனுபவம். புகைப்படங்களை எடுத்துத் தள்ளிய வசுமதி அக்காவிடம் கூட அந்தப் பரவசத்தைப் பகிர வனா விரும்ப வில்லை.

''போலாமா..? கால் வலிக்குது!'' என்றதும், முதல் ஆளாக அவர்களது வாகனத்துள் ஏறி அமர்ந்தது வந்தனாதான்.

மாலை ஆறு மணியாகியும் இன்னும் சூரியன் சாய வில்லை. ஒரு தங்கத் தகதகப்புடன் அந்த மணற் பிரதேசத்தை அழகு படுத்திக் கொண்டிருந்தது.

அன்றும் வசு அழைத்ததும், தான் அக்காளுடன் வீடு திரும்பியிருக்க வேண்டுமென மறுபடி நினைத்துக் கொண்டாள் தங்கை. ஆனால் அன்று அப்படி ஒரு மழை பொத்துக் கொள்ள, கடும் காற்றோடு தொடர்ந்து ஒரு பயங் கர அனுபவமும் நேரும் என்று யாருக்குத் தெரியும்?

3

அப்படி ஒரு புயல், மழையில் வந்தனா சிக்கியதில்லை. அவளை ஒரு காகிதப் பந்தைப் போலச் சுழற்றியடித்து விட்டது அது. சுற்றிலும் வெட்ட வெளி... குட்டை புற்களும் முந்திரிக் கொடிகளும் ஓடிய பரப்பு. ஒண்டச் சின்ன மறைப்பு, ஒரு தடுப்பு - ம்ஹூம்.. அதைத் தொடர்ந்த அனுபவத்தை நினைத்துப் பார்க்க விரும் பாமல் நினைவு அடுக்கின் பக்கத்தைப் புரட்டினாள்.

அப்போது அறிமுகமான அவன் ஏறக்குறையத் தன்னைத் தூக்கியபடி தன் வீடு நுழைந்த போதுதான் ...து மூச்சு பழைய இயல்பிற்குத் திரும்பியது!

அத்தையும் மாமாவும் வாசலிலேயே காத்து நின் றார்கள்.

''வனா... என்னாச்சுடா? கிறங்கிக் கிடக்கிறாளே...'' என்று அத்தை பதற, மாமா வந்தவனை மறக்காமல்,

''நன்றி! இப்படி ஒரு மழை வரும்னு தெரியாமல் ...தவள் வனாவை விட்டுட்டு வர, நானும் ஒரு நடை ...தேன்... பொண்ணைக் காணாமல் திகைச்சு நின்ன நேரம், நீங்க வனாவைப் பத்திரமாய்க் கூட்டிட்டு வந்தது நாங்க உங்களுக்கு ரொம்ப கடமைப்பட்டிருக்கோம். நன்றி!'' என்றார் நீளமாய்.

அத்தையின் அணைப்பிற்கு மாறியவள், தன்னைக் கூட்டிக் கொண்டு வந்தவனின் முகத்தை ஏறிட்டாள்.

நெடுநெடுவென்ற உயரத்திற்குச் சிகரம் போலச் செதுக்கிய முகம் அவனுக்கு. சிரிக்கலாமா வேண்டாமா என்பதான சந்தேகத்திலிருந்த அவனது முகம், சிறு ஆச்சரியத்துடன் மலர்ந்தது. அது அறைக்குள் நுழைந்த வசுமதியைக் கண்டு!

தங்கையின் அருகே வந்து நின்ற வசுவின் கண்கள் ...ப்பாற்றியவனைப் பெரிய பரவசத்துடன் பார்த்தன.

''மிஸ்டர் விஜேந்தர்?''

வசுமதி வினவ வந்தவனின் முகத்தில் மே[illegible] மலர்ச்சி.

''ஆமாம் - ஆனா டி.வி. பார்த்தீங்களா?''

''ஆமா. வழக்கமாய்த் துருக்கிய சேனல்களைப் பார்க்[illegible] தில்லை. ஆனா நம்மூர் முகமாய்த் தெரியவும்.. உங்[illegible] பேட்டியை நேற்றுப் பார்க்க ரசிக்க நேர்ந்தது,'' என்[illegible] வசு முறுவலுடன்.

மற்றவர்கள் ஏதும் புரியாமல் பார்த்திருக்க, விஜேந்[illegible] தன்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டான்.

''நானும் தமிழ்நாட்டிலிருந்துதான் வர்றேன், வியாப[illegible] விஷயமாய். பெயர் விஜேந்தர். என் தொடர்பு துருக்கி[illegible] கார்பெட்ஸ்ஸோடு என்பதால் என்னைப் பேட்டி எடு[illegible] தாங்க. நீங்க பார்த்தது மறு ஒளிபரப்புன்னு நினை[illegible] கிறேன்.''

இவனோடு முதலில் அறிமுகமானது தான் என்றாலு[illegible] அவன் பெயரைக்கூடத் தெரிந்து கொள்ளவில்லையே[illegible] வனா வருந்தினாள்.

அக்கா வீட்டிலிருந்தபடி அவனைத் தெரிந்து கொ[illegible] டாளே என்ற அயர்வு ஏனோ அவளுக்குள் த[illegible] தூக்கியது.

'டாண்' என்று தன் பெயரை அவள் குறிப்பிட்ட[illegible] இவன் முகம் எப்படி மலர்ந்து போனது.

இல்லையில்லை. அதற்கு முன்பாகவே... அதா[illegible] அழகிய வசுவைப் பார்த்ததுமே அவன் கண்களில் [illegible] பரவசம் ஏற்பட்டு விட்டது. அக்கா அளவிற்கு அழகா[illegible]

[illegible]ணைப் பார்க்கும் எந்த ஆணும் சற்று நிலை [illegible]றக் கூடும் என்றாலும், வேற்று நாட்டில் தொழில் [illegible] வந்திருக்கும் ஒரு வெற்றிகரமான ஆணின் [illegible]யும் கூட அதுவே என்பது ஏனோ அலுப்பா [illegible]த்தது.

இருவருக்கும் துடைக்கத் துவாலைகளைத் தந்த [illegible], சூடான பானம் தயாரிப்பதற்காய்ச் சமையலறைக் [illegible] போக, தங்கைக்குத் தலை துடைக்க உதவிய வசுமதி, [illegible] மாற்றிட்டுப் படு வனா. ஒரு நிமிஷம்...'' என்று [illegible]வனுக்குச் சிறு புன்னகையைத் தந்துவிட்டுத் தங் [illegible]க்கு உதவலானாள்.

[illegible]க்கக் கூட முடியாதபடி உடலும் மனமும் கிறங்கிக் [illegible]ந்தாலும், உடன் வந்த புதியவனைப் பற்றிய பல [illegible]களைத் தான் கவனித்தது வந்தனாவிற்குப் புரிந் [illegible] ஆனால் அந்த ஆர்வம் ஏன் என்பது புரியவில்லை.

[illegible]ான பானத்துடன் அறைக்குள் வந்த அத்தையிடம் [illegible]கையை ஒப்படைத்துவிட்டு மறுபடி வரவேற் [illegible]க்கு விரைந்த வசுமதி, வந்தவனோடு இயல்பாகப் [illegible] சிரித்ததிலேயே இளையவளின் மனம் கட்டுண் [illegible]து.

''நீங்க பேட்டியின்போது பேசிய தெளிவான [illegible]லமே உங்களைத் தமிழ்நாட்டுக்காரர்னு எனக்குக் [illegible]டிக் கொடுத்திருச்சு. இங்குள்ள கார்பெட்ஸை [illegible]யாவிற்குக் கொண்டு போக வந்தீங்களா?''

''இல்லை. உலகத்தில் அதற்கான தேவை எங்கே [illegible]க்குதோ, அங்கெல்லாம் கொண்டு செல்லும் வியா [illegible] என்னுடையது.''

''நானும் ஒரு வகையில் உங்களோடு தொடர்பு... யவன்தான். ஏன்னா, இந்த நெசவாளிகளுக்குப் பேச... ஆங்கிலம் கற்பிப்பதற்காய் டர்க்கி வந்திருக்கேன்... மாமாவும் சேர்ந்து கொண்டார்.

''கம்பள நெசவோடு, மண் பாண்டங்களை வனைந்து அழகு படுத்தும் கலையும் இங்கே பிரசித்தம் - அ... உலகத் தரமும் கொண்டவை.''

சற்று நேரம் நிலவிய மௌனத்தில் வந்தனா, த... அத்தையிடம் மெதுவாகக் கேட்டாள். ''அவர்.. போயாச்... அத்தை?''

''உங்க மாமாவுடைய வேஷ்டி ஜிப்பாக்கு மா... போறார். முழுத் தொப்பமாய் நனைஞ்சுட்டீங்களே.. கீழ... விழுந்துட்டியா வனா? இப்படி வெலவெலத்துப் போயி... டியே செல்லம்!''

''ம்ம்...'' என்றவள் பதில் சொல்வதைத் தவிர்க்க... கண்களை மூடிக் கொண்டாள்.

வெளியே பேச்சு தொடர்ந்தது.

''தரைக் கம்பளங்களின் விற்பனையைப் பெருக்க அ... பல உதவி, முயற்சிகளைச் செய்யுது. முப்பது சதவிகித... வரை தள்ளுபடி செய்து விற்க, அந்தக் காசை அர... நெசவாளிகளுக்குத் திரும்பத் தந்துடுது. பெரிய க... பெட்ஸை நீளத்தான் சுருட்ட முடியும். அதன் எடை... பல கிலோக்கள். அதை இங்கே வாங்குபவர்களுக்... இலவசமாய் அவர்கள் வீட்டில் போய்ச் சேர்ப்பிப்ப... அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு.''

''ஆமா. இல்லைன்னா யார் வாங்கக் கூடும்? யோசி... பாங்க.''

...மா இங்கே வந்து ஆறு மாசமாச்சு. நானும் ...வும் விருந்தாளிகளாய் இங்கே வந்து ஒரு ...ளிருக்கும். அதற்குள் மண் பாண்டங்களைச் ...ம் இடத்திற்கும், கார்பெட்ஸ் நெசவாகும் இடத் ...ம் போய்ப் பார்த்துட்டோம். ரொம்ப அற்புதமான ...லைங்கறதோடு, அங்கே கிடைச்ச உபசரிப்பும் ...தான்.''

...தி சொல்ல, மாமா ஆமோதித்தார்.

...ம் டூரிஸ்ட் எல்லாருக்கும் அங்கே ஆப்பிள் டீ ...ப் பரிமாறப்படும். நீங்களும் அந்த ஸ்பெஷல் ...க் குடிச்சிருப்பீங்களே!''

...போ காபி டீயெல்லாம் கிடையாது. ஒன்லி ஆப் ... சுடச்சுட ஆப்பிள் வாசனையோடு அதன் புளிப் ...ம் இனிப்பும் கலந்த அது நிஜமாவே உற்சாகமூட்டும் ...தான்.'

...ம்ப சரி. ஆறு மாசங்களில் எவ்வளவு முன்னேற் ...?'

...கள் அதிரடியாய்ப் பேச ஆரம்பிச்சாச்சு. பெண்கள் ... கூச்சப்படறாங்க. கோஷாக்குள்ளே பம்மியிருந்த ...ளுக்கு 'பட்'டுனு வெளியே வர முடியலை.''

...கரலி - அமெரிக்கர்கள் அளவிற்கு இப்போ ஜப் ... நாட்டுக்காரங்களும் நிறைய டர்க்கி வாங்கறாங்க ... அப்போது ஜப்பானீசும் கத்துக்கணுமா இவங்க?''

...துக்கட்டுமே. அவங்கவங்க பாஷையில் பேசி ... ஒன்னுக்கு இரண்டாய் சந்தோஷமாய் வாங் ...ப் போவாங்கல்ல! இப்போ உங்களை இங்கே

பார்த்துத் தமிழில் பேசிக்கறது மனசுக்கு நிறைவில்லையா! அது போல.''

நிறையப் பேசினவர்கள் நெருங்கி விட்டார்கள்.

அத்தை பரிமாறிய தோசையைச் சாப்பிட்டபடி சம்பாஷணை தொடர்ந்தது. ''கம்பளம் மட்டுமில்லை, டவல்ஸ் கூட இந்த நாட்டின் ஸ்பெஷல் போல.'

''டர்க்கி டவல்னு சொல்லியிருக்கோம். பலமுறை இங்கே வந்து அசாத்திய மிருதுவிலிருந்த பூந்துவாலையில் துடைச்ச பிறகுதான் அதுவும் கூட இந்த நாட்டின் ஸ்பெஷாலிடின்னு புரிஞ்சுது.''

''இங்கே விளையற பஞ்சு, அதை நீர் உறிஞ்சும் துவாலைகளாய் உருவாக்கும் வித்தையும் இவங்களுக்குத் தெரிஞ்சிருக்குது.''

''குளியலோடு தொடர்புடைய இன்னுமொரு பெயர் கூட இங்கேருந்து வந்ததுதான்!'' விஜேந்தர் புதிர் போலச் சொல்லி நிறுத்த, பதில் வசுமதியிடமிருந்து வந்தது.

''ஹமாம்!''

''ரைட். அது ஒரு குளியல் முறை. பளிங்குத் தொட்டியிலிருந்து தாமிரப் பாத்திரத்தால் நீரை மொண்டு குளிப்பதன் பெயர்தான் ஹமாம். இங்குள்ள நட்சத்திர ஹோட்டல்களில் அதற்கான தனிக் குளியல் அறையே இருக்குது. ரோஜா இதழ்கள் மிதக்கும் தண்ணீர், மெல்லிசை தேய்த்துவிடப் பெண்கள்னு.''

வரம்பு தாண்டியது புரிந்து அவன் நிறுத்திக் கொண்டாலும், புது நாட்டினைப் பற்றித் தாங்கள் அறிந்தது பற்றிய பரஸ்பரப் பேச்சு.

''நீங்க அடிக்கடி எங்க வீட்டிற்கு வரணும் மிஸ்டர் விஜேந்தர்!'' என்று மாமாவை வாயாரச் சொல்ல வைத்தது.

''கண்டிப்பாய். நீங்க தந்த மரியாதையை எல்லாம் விட்டுட்டு, இயல்பாய், என்னை ஒருமையில் கூப்பிட்டால், நானும் உரிமையாய் வரலாம்.''

பான்ட் பாக்கெட்டுகளில் கைவிட்டபடி உல்லாசமாய்ப் பேசியவனை இவர்கள் வீடு வருந்தி அழைத்தது.

விஜேந்தரை வழி அனுப்பிவிட்டுத் தனது அறைக்கு வந்த அத்தையும் மாமாவும் புதியவனைப் பற்றிப் பேச்சைத் தொடர்ந்ததில் வனாவிற்குத் திருப்திதான். தன் அனுபவத்தை விவரிக்கும் மன நிலையில் இல்லை அவள்.

வந்தனாவைக் கட்டிலில் உட்கார வைத்து ஏறக்குறைய தோசையை ஊட்டி விட்ட விமலா அத்தை, ''நீங்க சொல்றதெல்லாம் சரிதான். பையன் சின்ன வயசில் பெரிசாய்ச் சாதிச்சவன்தான். ஆனாலும் நீங்க அப்படி அழுத்தி வருந்தி அவனை நம்ப வீட்டுக்கு அழைச்சிருக்க வேணாம்.''

''நம்ப ஊர்ப் பையன் விமலா.''

''இருக்கட்டும். நம்ம வீட்டில ரெண்டு வயசுப் பொண்ணுங்க இருக்காங்களே.''

''வனாவை அவர்தானே பத்திரமாய் வீடு கொண்டு வந்து சேர்த்தார். அதற்குள்ளே நன்றி மறந்து பேசறியே.''

''அதெல்லாம் சரி. ஆனா அந்தத் தம்பி நீங்க சொன்னபடி அடிக்கடி இங்க வந்து நின்னா நல்லாயிருக்காது.''

ஆனால் விஜேந்தரும் அந்த வாரமே மூன்று தரம் அவர்களது வீட்டிற்கு வரத்தான் செய்தான்!

4

'சுள்'ளென்ற ஆரஞ்சு நிறப் புடவை வசுமதியின் அழகை எடுத்துக் காட்டியது. வீட்டிலும் அவள் எப் போதும் அலங்கார பூஷணிதான். உயர்தர 'சென்ட்'டின் மணத்துடன் அவள் நடமாடுவது வீட்டிற்குள் ஒரு பூந்தோட்டம் இருப்பது போன்ற பிரமையைத் தரும். விமலா அத்தையும் அதை ரசிப்பதுண்டு என்றாலும் பொறுப்பான அதட்டலும் வரும்.

''நீ ப்யூட்டிஷியன் கோர்ஸ் படிச்சதெல்லாம் சரிதான் வசு. ஆனா அதற்காகச் சதா கண்ணாடி முன்னே நின்னு உன்னையே அழகு படுத்திப் பார்த்துட்டே இருக்கணுமா என்ன? உன் அறையையும் கொஞ்சம் சுத்தம் பண்ணு.''

ஆனால் வசுமதி அதைக் காதிலேயே ஏற்றிக் கொள்வ தில்லை. அத்தையின் வேலையைக் குறைப்பதற்காக வந்தனாதான் மூத்தவளின் அறையைச் சுத்தப்படுத்தி வைப்பது.

''நம்ப அறையை யாரும் எட்டிப் பார்க்கப் போற தில்லை டியர் அத்தை! ஆனா எத்தனை பேர் கண்ணில் நாம படுவோம்?''

''பொண்ணுங்க அதிலும் கவனமாத்தான் இருக்கணும் வசு. உம்மேல் படற பார்வை மறுபடி பிடிச்சு இழுக் கறாப்போல வெளியே வளைய வர்றது நல்லதில்லை. ஆபத்துன்னே வையேன்.''

கனத்த புத்தகங்களை வாசித்தபடி இருக்கும் அமல் [illegible] மாமா இடையே புகுந்து கருத்துச் சொல்வதுமுண்டு.

''உங்கத்தை சொல்வதிலும் உண்மை உண்டு வசுமதி. வர்ணமாய் டிரஸ் பண்ணிக்கிற நீ கொஞ்சம் நாற்றத்தை மேலே 'ஸ்பிரே' பண்ணிக் கொண்டால் ஆபத்தில்லை.''

''அது பொருத்தமாயிருக்காதே மாமா!'' வசுமதி சிணுங்குவாள்.

''பளபளன்னு பறந்து கண்ணைப் பறிக்கும் பட்டாம் பூச்சிகளைப் பறவைகள் கொத்திச் சாப்பிடறதில்லை. பளிச்சின்னா, பறவைகள் அந்தப் பூச்சிகளை விட்டு ஒதுங்கிப் போயிடும்.''

''ஓஹோ! இன்ட்ரஸ்டிங்.''

''அவை புழுக்களாய் இருக்கும் பருவத்தில், கள்ளிச் செடிகளைத் தின்று தங்களுக்குள் 'கார்டினோவைட்' என்னும் அமில நாற்றத்தைத் தேக்கிக் கொள்ளும். அதைப் பறவைகளால் உணர முடியும். ஆக, பளபள பட்டாம் பூச்சிகள் பாதுகாப்பாய் இருக்கின்றன.''

''அதற்காய் நான் நாற்றத்தோடு உலாப் போகணும்ங் [illegible] மச்.'' அழகிய மூக்கைச் சுருக்கினாள் வசுமதி.

இது போன்ற சமயங்களில் அவள் சோழ வந்தானி [illegible] ஜெயா அத்தைக்காய்ச் சற்று ஏங்குவாள். உறவு என் [illegible]விட்டாலும் அவர்களது உன்னதமும் உற்சாகமு [illegible] அன்பு,

கல்லூரிப் படிப்பை முடித்ததும் வசுமதி தான் அழகுக் கலை பயில நினைத்தபோது டாக்டர் மாமா தயங்கினார்.

''போஸ்ட் கிராஜுயேஷன் படியம்மா. பெங்களூர் போய் ஒரு வருஷம் முக, முடி அலங்காரம்னு படிக்கறது [illegible]ல்லையா?''

ஜெயா அத்தை வசுமதியின் பக்கம் நின்றார்.

''கையில் வசுக்கு ஒரு டிகிரி இருக்குதேங்க. இப்போ ஊருக்கு நாலு ப்யூட்டி - பார்லர்ஸ் இருக்குது. வீட்டிலேயே ஒரு பகுதியை அழகு நிலையமாக்கிட்டா, வசுக்குப் பொழுது போகும். இந்த ரசனை, திறமை எல்லாம் சிலருக்குத்தான் வாய்க்கும்.''

பெங்களூரில் ஒரு வருடம் இருந்து விட்டு வந்த வசுமதியிடம் பெரிய மாற்றம். தோற்றத்தில் மட்டுமல்ல, தோரணையிலும்! தகுந்த உணவு, சுத்தம், உடற்பயிற்சி, அழகு படுத்துதல் என்று தான் கற்றதை எல்லாம் பிறருக்கும் கற்றுத் தந்து காசாக்கினாள்!

சேர்ந்த காசு அலங்காரப் பூச்சு, சாயம், புடவைகள் என்று கரைந்தது.

ஜெயா அத்தை அதைக் கண்டு கொள்வதில்லை.

ஆனால் விமலா அத்தை கண்டிப்பதுண்டு.

'நாலு காசைச் சேர்த்து வை வசு. நாளை தேவைப் படுமே!' என்று.

''அமல் மாமா பணத்தைப் பற்றிச் சொன்ன ஒரு அயல் நாட்டு முதுமொழி எனக்கு ரொம்பப் பிடிக்கும் அத்தை 'பணம் உரத்தைப் போன்றது.'

''அதைப் பயன்படுத்துவதைத் தவிர வேறு பயனில்லை! தவிர, நான் இப்படித் தேர் போல அலங்கார உலாப் போறதுதான் எனக்கான விளம்பரம். சோழ வந்தானின் ஆறிலிருந்து அறுபது வரையுள்ள பெண்கள் என்னைப் பார்த்துட்டு ஓடி வராங்கல்ல?''

''அழகுங்கறது கடவுள் தர்ற வரம். அதை ஓரளவு பாராமரிக்கலாமே தவிர, காசுக்கு நீ அள்ளி வழங்கிட முடியாது, தவிர தேர் தினமும் ஊர்கோலம் போறதில்லை விசேஷ நாளப்போதான்!''

ஆனால் வசுமதி தினமும் அலங்கரித்த தேராகத்தான் நிற்பாள்! அதுவும் சரிதானோ என்று இளையவளுக்குத் தோன்றியது.

சதா அழகாய் நிற்கும் வசுமதியைக் காணத்தான் விஜேந்தர் அடிக்கடி இவர்கள் வீட்டிற்கு வருகிறானோ?

ஒவ்வொரு முறையும் வசுவைப் பார்க்கும் அவன் கண்களில் ரசனையான பளபளப்பு! வெறுமே கண்ணுக்கு அழகாய் மட்டும் இராமல், அவனுக்குச் சமதையாய் உலக வரலாறு, கலாச்சாரம், வியாபாரம் என்று வேறு வசுமதி பேச, வந்தனா ஒதுங்கி நிற்பாள் - பார்வையாளராய் மட்டும்.

கடையின் இனிப்புகளை, கையில் காசில்லாத குழந்தை பார்ப்பது போலச் சிறு ஏக்கத்துடன் நிற்கும் இளையவளை விஜேந்தர் அவ்வப்போது பார்ப்பான், பேசுவான் என்றாலும், வசுமதியின் முன் நிற்கவே இவளுக்குக் கூசும்.

விமலா அத்தையும் விஜேந்தர் வரவை அதிகம் ரசிக்கவில்லை என்றாலும், கணவர் இளையவர்களுடன் உட்கார்ந்து பேச, தான் பதட்டப்படுவதில் அர்த்தமில்லை என்ற சமாதானம் அவளுக்கு.

''வயசுப் பொண்ணுங்க இருக்கும் வீட்டுக்கு ஒரு அந்நியன் சதா வரக்கூடாது. ஏற்கெனவே சொல்லிட்டேன், அவனை ஒதுக்க மாட்டேங்கறீங்களே! உங்களுக்கு ஏதாச்சும் இருக்கா?'' என்று எகிறும் சராசரி மனைவி அல்ல விமலா. அப்படியே சொன்னாலும் -

''நிறைய இருக்கே! உனக்குப் பாதி தரவா?'' எனச் சிரித்து விட்டு நகரும் ரகமல்ல அமல்ராஜ்.

அவர்கள் சீறிச் சண்டையிடும் தம்பதிகள் அல்ல.

ஆனால் உட்கார்ந்து பேசினார்கள். 'நீ போட்ட முறுகல் தோசை, மிளகுக் கோழி சாப்ஸ் மாதிரி உலகத்திலேயே சாப்பிட்டதில்லைன்னு ஸர்ட்டிபை பண்ணிட்டாரே விஜேந்தர்?'

''வீட்டுச் சமையலை அவர் அத்தனை ருசிச்சதில்லை போல. நீங்க சொன்னீங்களேன்னுதான் வகை தொகையாய்ச் சமைச்சேன்.. மற்றப்படி...''

''இதுல தப்பு ஏதுமில்ல விமலா.''

'நான் பிள்ளைப் பேறில்லாதவ. ஆக ரெண்டு பெண்களை வளர்க்கத் தெரியாம நாசம் பண்ணிட்டேன்னு யாரும் சொல்லிடக் கூடாதுங்க. வசுக்கு வயது 25ஐ தாண்டிடுச்சு. நாம் அவ கல்யாணத்தை முடிப்பதை விட்டுட்டு இப்படி விருந்து வைக்கறது...''

''தப்பில்லை. பையன் தரமானவனாய்த் தெரியறான். பழகட்டுமே.''

''விஜேந்தரின் தகுதி, தரம் பற்றி நமக்கென்னங்க தெரியும்? அவனுக்குன்னு குடும்பமே இல்லைன்றான். முறையான படிப்பும் கூட வாய்க்கலை போல. இப்போ எம்.எஸ்சும், எம்.பி.ஏ., படிப்பும் சர்வ சாதாரணமாயிடுச்சு.''

''வெறும் ஏட்டுப் படிப்பை மட்டும் பார்க்கக் கூடாது விமலா. அறிஞர் அண்ணா எஸ்.எஸ்.எல்.சி.யில் பெயிலானவர், தெரியுமா? விஞ்ஞானி ஐன்ஸ்டைன் பள்ளிப் படிப்பையே முடிக்காதவர். மூதறிஞர்னு பெருமையாய்க் குறிப்பிடப்படும் ராஜாஜி பி.ஏ. படிப்பில் தமிழில் ஃபெயில்! விஜேந்தர் தப்பான பிறப்பல்ல. ஏழை

யாய்ப் பிறந்து, விடுதியில் வளர்ந்தாலும் இள வயதிலேயே சாதிச்சவர். நான் இவர் வயசுல கல்லூரியில் லெக்சரர்.

''கல்லூரியின் முதல்வர் ஆகணும்னு கூட நான் கனவு காணல. ஆனா சிறு கடைகளுக்குப் பொருட்களை வாங்கி வந்த விஜேந்தருக்குப் பெரிய கனவுகள், லட்சியங்கள். இப்போ உலகின் ஒரு பகுதியில் உள்ள சிறந்தவற்றை வாங்கித் தேவைப்படும் மற்றொரு பகுதிக்கு விற்குமளவில் உயர்ந்திருப்பது சாதாரணமில்லையே! கோடீஸ்வரன் ஆயாச்சே!''

''அப்ப பணந்தான் எல்லாம்கிறீங்க?''

''அவர் குணத்திலேயும் பழுதில்லையே! மரியாதை தெரிஞ்ச பையன். இங்கிதமாய்ப் பேசிப் பழகறார்.''

''ரெண்டு பொண்ணுங்க இருக்கிற வீட்டில் அவர் வந்து ரொம்பப் பேசி அதிகம் பழகறதுதான் நெருடுது.''

''வேற்று நாட்டில் இருக்கிறோம் விமலா. ஒரு தமிழ்க் குடும்பத்தைக் கண்ட பிரியம். தவிர வசுமதியும் ரொம்ப ஆர்வமாய்ப் பேசிப் பழகறாளே.''

அதுதான் என் பயம் என்பது போல மாறியது விமலாவின் முகம். பின்பு மனைவி சொன்னதைக் கேட்டவரின் முகமும் யோசனையாய் மாறியது.

ஆனாலும் இயல்பாய்ப் பேச்சைத் தொடர்ந்தார். ''விஜேந்தர் வளர்ந்தது விஜயவாடாவில். ஆனால் வேலை பார்த்து வளர்ந்ததெல்லாம் சென்னையில்தான். எந்தப் பிடிமானமுமில்லாமல் உயர்ந்தவன்னாலும் குறுக்கு வழியில் புகலை. கடுமையான நேர்மையான உழைப்புதான்னு அவர் சொன்னதிலிருந்து புரிஞ்சுக்கிட்டேன்.''

''ஆனா குலம், குடும்பம், படிப்பு இதெல்லாம் முக்கியங்க.''

''இதெல்லாம் இருந்தாலும் புருஷன்மார் கல்யாணமான ஒரே வருஷத்துல மனைவிக்கு எடுபிடிதான்.''

சிரித்த விமலா, ''அதுவரை நீங்க செய்ற கெடுபிடி தெரியாதாக்கும்!'' என்ற போது, உள்ளே நுழைந்த வசுமதியும், வந்தனாவும் விபரம் புரியாமலேயே சிரித்தார்கள்.

பெரியவர்களிடையே நிலவிய நேசம், நறுமணமாய்ப் பரவி இவர்களையும் எட்டியிருந்தது.

''என்ன ஜோக் அத்தை?''

''எல்லாம் ஆண் பிள்ளைகளைப் பற்றிய கிண்டல் தான். அப்பத்தானே பெண்கள் சிரிக்கறீங்க? இல்லைன்னா முறுக்கிக்குவீங்களே!''

இடைவரை வழிந்த கூந்தலை ஆரஞ்சு நிற கிரிஸ்டல் கொண்டு கட்டியிருந்தாள் வசுமதி. கை நிறையக் கண்ணாடி வளையல்கள்.

'இப்பெண்ணிற்கு உடுத்தும் கலை தெரிந்திருக்கிறது!' என்று மனதுள் சிலாகித்த விமலா அத்தை,

'ஆனா இதன் மூலம் பிறர் மனதில் தான் ஏற்படுத்தும் சலனம் பற்றித் தெரியுமா இல்லையா?' என்றும் குழம்பினார்.

''வெளியே கிளம்பிட்டியா வசுமதி? யு லுக் கார்ஜியஸ்!''

மாமா சொல்ல, அத்தைக்குத் தன் தலையில் அடித்துக் கொள்ளலாம் போலிருந்தது.

இத்தனை நேரம் தாங்கள் பேசியது இது பற்றித்தானே

...தா விஜேந்தர் இவர்கள் வீட்டிற்கு வருவது - அந்நேரம் வசுமதி வழக்கத்தைவிட அதிக அலங்காரத்துடன் ...பாய்வது - பற்றி.

''விஜேந்தர் வர்ரேன்னு சொன்னார்.''

''ஓஹோ! எப்போ சொன்னார்?''

''முந்தா நாள் போகும் போதே, சனிக்கிழமை வர்றேன்...''

''அதான் இத்தனை அலங்காரமா?''

மாமா சற்று அழுத்தமாய்க் கேட்க,

''பரவாயில்லை நம்ம புருஷன்!'' என்பது போலத் தெரிந்தது அத்தையின் முகம்.

''விஜேந்தருக்கு கார், டிரைவர் உண்டு. ஒரு வேளை ... வெளியே போகணும்னால் இப்படியே கிளம்பலாமேன்னு ...லையா, அதுதான்.''

வசுமதி இயல்பாய் விளக்க,

''ஹூம், இவள் அவருக்கும் மேலே கெட்டிக்காரி!'' என்று அத்தைக்காரியின் மனதுள் ஒரு அலுப்போடியது.

ஆனால் விஜேந்தர் வந்ததும் வீடே பேச்சும் சிரிப்புமாய்க் கலகலக்க, விமலா வழக்கம் போல டிபனும், காபியும் பரிமாறினார்.

அத்தைக்கு உதவியாய்ப் பரிமாறிய வந்தனாவைக் கவனித்தவன், ''ரொம்ப இதமான நீல நிறத்திலிருக்கீங்க!'' என்று பாராட்டினான்.

''இளையவள்'' புன்னகைத்தாள்.

''ஆரம்ப காலத்தில் டர்க்கி கம்பளங்களில் நீல நிறமே ...யாது. தெரியுமா?'' அவன் கேட்க,

''இப்போது கூடச் சிவப்பு, மஞ்சள், ஆரஞ்சு தானே அதிகம்!'' பதிலளித்தாள்.

''நீலச் சாயத்தை எதிலிருந்து எடுப்பதென்று துருக்கியர்களுக்குத் தெரியவில்லை. கடைசியில் அது வந்தது இந்தியாவில் இருந்துதான்.''

''இன்டிகான்ற ஒரு செடியின் சாறிலிருந்துன்னு வாசித்ததுண்டு.'' கேட்டுக் கொண்டிருந்த வசு குறுக்கிட்டாள்.

''உங்களோடு பேசினால் பொழுது பறந்திடுது விஜேந்தர்.''

''பணக்காரனிடம் உறவாடினால் அறிஞனாவாய்!'ன்னு கேள்விப்பட்டதுண்டு. அது உண்மைதான்.''

தனது அக்கா இப்படி மேற்கோள் எல்லாம் காட்டி எப்போது பேசக் கற்றுக் கொண்டாள் என்று வியந்து போனாள் தங்கை!

ஆனாலும் வசுமதி சொன்னது பொய்யோ மிகையோ அல்ல... அவன் வந்ததும் அழகாயம் கலகலத்தது.

அவன் வெளியேறியதும் வெறுமைப்பட்டு நின்றது தான்.

அசை போடுவதைச் சற்றுச் சங்கடமாய் உணர்ந்துண்டு வந்தனா.

சென்ற முறை விஜேந்தர் வந்த போது சம்பாஷணையில் மாமா 'பரோட்டா'ஸ் 'லா' பற்றிக் குறிப்பிட, பாவம் அத்தை,

''பரோட்டா செய்யறதற்குமா விதி?'' என்று கேட்க, விஜேந்தர்தான் அதை அழகாய் விளக்கினான்.

''பரோட்டா என்பவர் கண்டறிந்த 80:20 பற்றிய விதி [illegible] அது. உலகின் 80 சதவீத மக்கள் தொகை இருப்பது 20 சதவீத நாடுகளில்தான். வெற்றிகரமாய்ச் [illegible] தொழில் செய்பவர்கள் 'என் வருமானம் 80 சதவீத [illegible] போட்ட முதலோ 20 சதவீதம்!' என்பார்களாம்.''

''கச்சிதமாய் ஞாபகம் வைத்திருக்கிறாய் விஜேந்தர். இதில் இன்னும் ஒரு சுவாரஸ்ய விதியும் உண்டு,'' [illegible] மாமா புருவம் சுருக்கி யோசிக்க, விஜேந்தர் அதையும் சொன்னான்.

''உனக்குத் தெரிந்த 20 சதவீதம்தான் உன் 80 சதவீதப் பிரச்சனைகளுக்குக் காரணம்.''

ஒரு கணம் யோசித்த பின்பே அனைவரும் சிரித்தார்கள்.

''நிறைய வாசிப்பதோடு அதை ஞாபகம் வைத்து அழகாச் சொல்றீங்களே விஜேந்தர்!'' என்று வசுமதி பாராட்ட,

''இப்படி ஒரு சந்தர்ப்பம் எல்லாம் அமைஞ்சு போச்சு. [illegible] இப்படி எனக்குத் தெரிந்ததைப் பட்டியல் [illegible] இல்லை நான்.'' அவன் அதிகப் பணிவு காட்டிக் கண்களைச் சிமிட்ட,

வசுமதி அவனைப் பெருமையாய்ப் பார்த்தது, மறுபடி மனதிற்குள் வந்தது நெருடலாய்.

தனக்கு இப்படி உறுத்துகிறதே.

அக்கா எந்த உறுத்தலுமின்றி உல்லாசமாய் இருப்பது எப்படி? சற்றுக் கோபமாகவே தனக்குள் கேட்டுக் கொண்டாள் வந்தனா.

5

அடர் சிவப்பில் நடுவே ஒரு பெரிய பதக்கம் போல வேலைப்பாடுடன் இருந்த அந்த ரத்தினக் கம்பளத்தின் அழகில் அத்தனை பேரும் லயித்துப் போனார்கள்.

''வாவ்... இதைத் தரையில் விரித்தால் ஒரு சாதாரண அறை கூடக் கம்பீரமாயிடும்!'' என்றாள் வசுமதி.

''உங்களுக்குப் பிடிச்சிருக்கா ஆன்ட்டி? இது உங்களுக்கான பரிசு!'' என்றபடி விமலாவின் முகத்தைப் பார்த்திருந்தான் விஜேந்தர்.

''ரொம்ப அழகுதான். ஆனா இது நமக்குத் தேவையில்லையே!'' மனைவி தடுமாற, அமல்ராஜ் எடுத்துத் தந்தார்.

''அதாவது நம்ம ஊர் உஷ்ணமானது. அங்கே இதற்கு வேலையில்லைங்கறா.''

''இது பார்வைக்குக் குளுமை தரும் ஆன்ட்டி. தவிர கூடவே என் ஞாபகமும் வருமே!'' என்றவன், கம்பளத்தருகே அவர்களை நிறுத்தி ஒரு புகைப்படமும் எடுத்துக் கொண்டான்.

''இது என் ஞாபகத்திற்கு!'' என்றபடி.

''ஐயோ! சேல மாற்றியிருக்கணும்... எப்படி விழுந்திருக்கேனோ?'' என்று கூச்சத்துடன் கவலைப்பட்ட அத்தையைச் சமாதானப்படுத்தினான்.

''ஜம்முன்னு விழாம நின்னுட்டிருக்கீங்க ஆன்ட்டி!'' எடுத்த படத்தை போனின் திரையிலேயே காட்டியபடி கேலி பேசினான்.

...ங்க காலத்திலே காமரா கறுப்பு டப்பா போலிருக்கும். அதில் ரோல் போடறதும், 36 படங்களை எடுத்த ... கழுவத் தர்றதும், படங்கள் கைக்கு வரும் வரை ... வந்திருக்கோன்னு பதறுவதும்... இப்போ எல்லாம் ...மாயிடுச்சு.''

ஆனால் அன்றிரவு வந்தனாவிற்குத் தூங்குவது ...ல்லை. வழக்கம்போல விஜேந்தரோடு நேர்ந்த ...ணையை மனதுள் அசை போட்டபடி படுத்திருந் தாள்.

...க் கம்பளத்தை விரித்த அத்தை மாய்ந்து போனார்கள்.

...ங்க சொன்னது போல் விஜேந்தர் கெட்டிக்காரன் ...தோடு நல்ல குணமும் கூட!'' என்று.

அட இது மாயக்கம்பளம் போல. உன் மனசு நொடி ... மாறிடுச்சே!'' மாமா சீண்டினார்.

இவர்களுக்குத் தரப்பட்ட வீடு விஸ்தாரமானது ...தால் பெண்கள் இருவருக்கும் தனித்தனிப் படுக்கை ...கள். ஆக அடுத்தவர் விழித்து விடுவாரோ என்ற ...ன்றிப் படுக்கையில் உருண்டு புரண்டு யோசிக்க ...த்தது!

...மா சொன்னது உண்மைதான். புராணக் கதைகளில் ...து போல் பணம் எனும் இந்தக் கம்பளத்தில் ஏறி ...ல் உலகில் எதுவும் சுலபமான தொலைவில்தான்.

...ங்களைக் கூடப் புரட்டிப் போட்டு விடலாம். இல்லை ...தால் அக்கா வசுமதி இப்படி அருணை மறந்திருப் ...ரா? சோழவந்தானில் இவர்களைக் கண்ணுக்குக் ...ணாய் வளர்த்து விட்டிருந்த டாக்டர் மாமா, ஜெயா ...த்தையின் ஒரே மகனான டாக்டர் அருணைப் பற்றி,

அவனுக்கு வசுமதி மீதிருந்த பிரியம் பற்றி ஓரளவிற்கு தெரிந்த அமல் மாமாவும் அத்தையும் கூட அல்லவா புது எண்ணங்களோடு திரிகிறார்கள்?

அவர்களும் நன்றி மறந்தாயிற்றோ?

பண்டிகை, பிறந்த நாள் என்று டாக்டர் மாமா வீட்டில் எப்படி வசுமதியைக் கொண்டாடினார்கள்! தனக்கு விருந்து, புத்தாடை, பரிசுகள் என்ற சீராட்டல் நடக்கும் என்றாலும், அது தான் வசுமதியின் உடன் பிறந்தவள் என்பதினால்தானே?

'எங்க வசு' என்று சதா உருகும் அவர்களிடம் வசுமதி துருக்கி வந்த முதல் சில நாட்களுக்குப் பேசியதுதான் பிறகு அவள் சிரிப்பு, சிங்காரம், சிந்தை எல்லாம் விஜே... தருக்காக மட்டுமே என்றாகி விட்டது.

புத்திசாலித்தனமும், காதலும் ஒத்துப் போகாது என... வள் கேள்விப்பட்டதுண்டு. காதல், உணர்வு சம்பந்... பட்டது. பகுத்தறிவு அங்கு எடுபடாது. பகுத்தறி... மூளைப்பகுதி நடப்பதை வெறுமே வேடிக்கை பா... குமே தவிர, உடலின் வேதிய மாற்றங்களைத் தடு... அதனால் முடியாது. புரிகிறது. ஆனால் பெரியவர்க... கூடச் சகலமும் மறந்து விஜேந்தரைக் கொண்டாடு... எரிச்சலாயிருந்தது.

அல்லது வேற்று நாட்டில் ஒரு வெற்றிகரமான த... ழனைச் சந்தித்துப் பழகும் உற்சாகத்தில் இருப்ப... களைத் தான்தான் குறுகிய கண்ணோட்டத்து... பார்க்கிறோமோ?

அந்த விஜேந்தரை முதலில் சந்தித்தது தான். அவ... தன்னிடம் மிக இதமாகவே பழகுகிறான்.

...விற்கு அடர்த்தியான அல்லது கண்ணைப் ... நிறங்கள் அத்தனை பிடிக்காது. எப்போதும் ... இளம் வர்ணங்களே அவளது தேர்வு.

... நேரத்திற்குத் தான் லைட் கலர்ஸ், சாயங்கால ... அடர் நிறங்கள்தான் எடுப்பு. எத்தனை தரம் ... சொல்றது வனா?'' என்று வசுமதி அதட்டி... இவள் எப்போதும் உடுத்துவது வெளிர் நிறங் ...

... கோதுமை நிறச் சருமத்திற்கு, மெல்லிய உடல் ... முக்கியமாய்த் தன் இயல்பிற்கு அம்மெல்லிய ... ஒத்துப் போவதாய் இவளுக்கொரு எண்ணம்.

... வடியறே!' என்று அக்கா சிடுசிடுத்தாலும், ... ஒவ்வொரு முறையும் தன்னை, தன் உடை ... குறிப்பிடாமல் பாராட்டாமல் இருந்ததேயில்லை.

... அவள் எல்லோரிடமும் பிரியமாய்ப் பழகுவதை ... வேறு மாதிரியாய் எடுத்துக் கொண்டு ... துடிக்கிறாளோ?

...க்குத் தன் மருத்துவப் படிப்பின் மேல் மிக ... என்றாலும் அவனும் தனக்கு வசுமதியின் மீது ... பிரியம் இருப்பதையும் காட்டத் தவறியதில்லை.

...க்குப் பிடித்த சுவை, நிறம், ரசனை, அவளது ... ஆசைகள் எல்லாம் அருணுக்கு அத்துப்படி.

...லாந்து நாட்டின் 'ஏவான்' அழகுப் பொருட் ... எங்க பெரிய டாக்டரின் மனைவி டீலர் - அது ... குறிப்பேடு கொண்டு வந்திருக்கேன் பெண்களே. ...க்கு வேண்டியதைக் குறிப்பிட்டீங்கன்னா ஒரே ... வரவழைச்சுத் தருவாங்க!'' என்று அருண் ... சிறு புத்தகத்தைப் பிடுங்கி,

''ஹைய்யோ! எல்லாமே ரொம்ப நல்லாயிருக்கு அருண்! இந்தத் தரத்தில் இந்தக் காசிற்கு இங்கே [illegible] கிடைக்காது!'' என்று குதித்து வாங்கிக் குவித்து [illegible] வாள் வசுமதி.

''ஏன்க்கா இவ்வளவு? இத்தனை லோஷனை, [illegible] லிப்ஸ்டிக்கைத் தீர்க்கவே ரெண்டு வருஷமாகும் போ[illegible] ருக்கே!'' என்றாள் வந்தனா பாவப்படாமல்.

''அருணுக்கு வேறென்ன செலவு? நாம அ[illegible] உதவுவோமே!'' என்று கண் சிமிட்டுவாள் மூத்தவ[illegible]

அருண் வசுமதியை விட ஐந்தாறு வயது மூத்த[illegible] என்றாலும், வந்தனா அவனை வாயார 'அண்ண[illegible] என்றழைத்தாலும், வசுமதி அவனை அப்படி ஒரு போ[illegible] கூப்பிட்டதில்லை.

''தவிர இந்த ஊரில் நல்ல காஸ்மெடிக்ஸ் கிடை[illegible] காது.''

''நம்ம ஊர்னு சொல்லுக்கா. இது உன் ஊரில்லை[illegible]

''சும்மா நீயும் இதையே சொல்லாதே. டாக்டர் [illegible] அத்தை ரொம்ப வெளிப்படையாய்ச் சொல்லா[illegible] டாலும் அவங்களுக்கு என்னை அவங்க மருமகளா[illegible] கொள்ளும் நோக்கமுண்டுன்னு தோணுது. ஊரா[illegible] அதே அவலைத்தான் மெல்றாங்க.''

''அதிலென்ன தப்பு?''

''நாளைக்கு என்ன நடக்கும்னு யாருக்குத் தெரி[illegible] அருணுக்கே தான் ஒரு டாக்டரைக் கல்யாணம் செ[illegible] கிட்டால் வசதின்னு தோணலாமே?''

சிறு ஒய்யாரத்துடன் தோளைக் குலுக்கி வசுமதி சொ[illegible] இவள் இரட்டைச் சடைகள் ஆடத் தலை குலுக்கு[illegible]

[illegible] ஆங்... சும்மா வசனம் பேசாதேக்கா. அருணண்ணா [illegible] கல்யாணம் பண்ணிக்கிற ஆளில்லை. ஆதா[illegible] கணக்கு செய்து வாழ்க்கையை அமைச்சுக்கிற [illegible]''

[illegible] வாழ்க்கைக்கான முதலீடை சரியாய்ப் [illegible] வேணும்னால் சரியான துணையைத் தேடிக் [illegible]''

[illegible] இல்லாத நிறைவான அன்புதான் சரி [illegible] முதலீடு.''

[illegible] நீ பேசறதுதான் வசனம்.''

[illegible] அண்ணனுடைய அன்பு நாடகமில்லை [illegible] உன்னைப் பார்க்கும்போதே அவர் முகம் மலர்ந்து [illegible] உனக்குத் தொண்டை வலி, காய்ச்சல்னாகூட [illegible]! தவிர, நீயும் உனக்கு ஒரு மன வருத்தம், [illegible] அவர்கிட்டதான் போய் நிற்பே!''

[illegible] ஆனா கல்யாணத்திற்குப் பிறகும் இதே கிரா[illegible] வாழணும்னா அது கொடுமை.''

[illegible] கிராமமெல்லாம் இல்லக்கா. நாம பிறந்து [illegible] பசுமையான ஊர்.''

[illegible] இங்கே வாழ்ந்தும் முடிக்கணுங்கறது சட்டமா? [illegible] சேவை செய்யறேன்னு அவரது மருத்துவ[illegible] பதிலாய்ப் பலாப் பழமும், திரட்டுப் பாலும் [illegible]. அதையெல்லாம் சாப்பிட்டு நான் குண்[illegible] மிச்சம்.''

[illegible] அழகாத்தான்கா இருப்பே!'' என்று அந்த [illegible] முடிந்ததாய் ஞாபகம்.

வசுமதி எதிலும் நிலையாய் நிற்கும் பெண்ண
அதற்கும் கூட அமல்ராஜ் மாமா வேடிக்கையான க
ஒன்றைச் சொல்லி எச்சரிப்பார்.

''மனசு ஸ்திரமாய் இருக்கணும்மா. அலை பாய்ந்த
அவதிதான் தொடரும். வெங்காயம் திருடியவன் க
போல, அதைத் திருடியவனுக்கு மூன்று தண்டனை
பற்றிச் சொல்லி, அதில் எதையேனும் ஒன்
தேர்ந்தெடுக்கச் சொன்னாராம் நீதிபதி. அவன் திரு
மொத்த வெங்காயத்தையும் பச்சையாய்ச் சாப்பிட
அல்லது பத்துச் சவுக்கடி, அல்லது ஐந்து பவுன் அபரா

திருடன் நிதானிக்காமல் தான் வெங்காயத்தை
சாப்பிடுவதாய் ஒப்புக் கொண்டு, ஐந்து நிமிடங்க
லேயே கண்ணும் மூக்கும் எரிவு கண்டு கதறின
'ஐயோ! இதற்குச் சவுக்கடியே மேல்'ன்னு. ஆன
ஐந்தாவது சவுக்கடியின் சுளீரில் துள்ளித் துடித்
'போதும், அபராதத்தைக் கட்டிடறேன்'னு அலறின
ஆக, தடுமாற்றம் சரி வராது என்பார்.'

ஆனால் அதைக் கவனித்து கேட்டுக் கொள்ள
ரகமல்ல வசுமதி. பிரியத்தைக் கூடச் சற்று அலட்சி
மாகக் காட்டுவாள். உலகில் தன் ஒரே உறவான தங்
வந்தனாவைக் கூட முத்தமிட்டுப் பாராட்டிக் கொ
டாடுபவள் அல்ல.

ஆனால் இப்போது பார்க்கும் வசுமதி புதியவ
விஜேந்தருக்காய் ஆவலாய்க் காத்திருப்பதும், அ
வந்ததும் உற்சாகமாய் ஓடி உபசரிப்பதும் அவனருகே
அமர்ந்து பேசுவதும் பரிமாறுவதும்... இந்த மாற்ற
தங்கையை மிரட்டியது. பல வருஷங்களாய்ப் பிரி
காட்டிப் பழகிய அருணை அக்கா நினைத்துப் பார்த்
தாய்த் தெரியவில்லை.

பணத்தைப் பார்த்ததும் பச்சோந்தியாய் நிறம் மாறி
விட்டாளோ? வசுமதி அருணுக்கு என்பதால்தானே
இவ்வளவு நாளாய்க் குடும்பத்தார் அக்காவுக்கு வரன்
தேடவில்லை.

இப்போது பெரியவர்களுக்குமே விஜேந்தரைப்
பார்த்ததும் சபலம் ஆட்டுகிறதோ?

இதென்ன நியாயம்? நினைக்க நினைக்கக் கசந்தது.

ஆனால் அதன் ஊடாய் வேறொரு நினைவும் குத்
தியது.

தனக்கும் விஜேந்தரைப் பிடித்திருக்கிறது!

அவன் வரும்போதெல்லாம் இவள் முகம் காட்டமாய்
இல்லாமல் கனிந்துதான் போகிறது.

அது ஏன்?

குழம்பித் தவித்தாள் இளையவள்.

6

வந்தனாவும் அத்தையும் சற்று ஒதுங்கியிருக்க முடிவு
செய்து, முயற்சியும் எடுக்க இருந்தபோது, விஜேந்தர்
திட்டவட்டமாய் ஒரு அழைப்பு விடுத்தான்.

''நாளை அதிகாலை நாலரை மணிக்கெல்லாம் நீங்க
தயாராய் இருக்கணும். நான் வந்து உங்களைப் பலூன்
சவாரிக்குக் கூட்டிட்டுப் போகப் போறேன்.''

''நாலு பேருக்கு நானூறு டாலர்! வேணாப்பா!''
என்று அத்தை மறுக்க,

''எனக்குச் சலுகைக் கட்டணம் தான் ஆன்ட்டி. தனியே அதாவது பழக்கமற்றவர்களோடு பறக்கறதில் என்ன சுவாரஸ்யம்? ப்ளீஸ்...'' என்று வேண்டி, அவர்களைத் தன் வழிக்கு வளைத்து விட்டான்.

வசுமதிக்கு அந்த எதிர்பார்ப்பிலேயே சிறகு முளைத்து விட்டது.

''ஒண்ணரை மணி நேரம் வானத்தில் மிதக்கும் அனுபவம். ஹைய்யோ!'' என்றவள் முனகாமல் காலை மூணரைக்கே எழுந்து அலங்காரத்தை ஆரம்பித்து விட்டாள்.

காலை ஐந்திற்குப் பல தேசத்து உல்லாசப் பயணிகள் ஓரிடத்தில் குழுமி விட, ராட்சதப் பலூன்கள் சூடான வாயு வினால் பருக்க ஆரம்பித்தன. அவை பருத்து நிமிர்ந்ததும் அவற்றில் பிரம்புத் தொட்டில்கள் இணைக்கப்பட்டு ஆறு பேர் அல்லது எட்டுப் பேர் ஏற்றப்பட்டார்கள்.

எல்லாரும் - ஏன், அத்தை கூடச் சமாளித்து ஏறிவிட, வசுமதி அலட்டி அல்லாடியதில் விஜேந்தர் அவளை ஏறக்குறையத் தூக்கி உள்ளே வைத்தான். அந்தக் காட்சியில் வந்தனாவிற்குக் காந்தியது.

அருணைப் பற்றி அக்கா ஒரு நாளேனும் நினைத்தாளா?

அப்படி ஒரு ஆள் அவளுக்குத் தெரிந்தது போலவே தெரியவில்லையே.

சூடான வாயுவை உறிஞ்சியபடி பிரம்மாண்டப் பலூன்கள் மேலெழும்ப, ஒரு மாயலோகம் கீழே விரிந்தது.

தேவதைகளின் புகைப் போக்கிகள் என அழைக்கப்பட்ட பாறைத் தூண்கள் அமைதியாய் இவர்களை

...ந்து பார்க்க, அவற்றின் ஊடாய் அசைந்து ...து பரவச அனுபவம்தான்.

... காலை ஒளியும் குளிரும் அந்த அனுபவத்தை ... அலாதியாக்கின.

இந்த ஊரின் பெயர் கப்பத்தேக்கியா. அப்படீன்னா?''

''கப்படோக் என்றால் குதிரை. பெர்ஷியர்கள் தங்கள் ...களை விற்க இங்கேதான் கொண்டு வந்தார்கள். ...ய ஸ்தலம்.''

...ஐந்து நபர்கள் உரசியபடி நிற்க மட்டுமே முடிந்த ... தொட்டி அது. ஆகாயத்தில் ஒருவரை மற்றவர் ... நின்றது ஒருவிதப் பாதுகாப்பு உணர்வாயும் ... ஆனால் விஜேந்தரின் வலது கரம் தன் இடையை ... போலப் போனது வந்தனாவை அவஸ்தைப் ...து. இவள் தொட்டிலைப் பிணைத்திருந்த இரும்புச் ...யைப் பிடித்திருக்க, அவன் பிரம்புத் தொட்டிலின் ...யைப் பிடித்திருந்தான். அதில் தப்பில்லை. நகர்ந்து ... இடமில்லாத நிலை வந்தனாவிற்கு. அவர்களது ... சந்திப்பு மனதில் மோதியது. எத்தனை விநோத ... சம்பவம் அது!

...போது தன்னில் பொங்கிய உணர்வுகளை வரிசைப் ...தினாள். முதலில், அதிர்ச்சி, பிறகு தொடர்ந்து ... அவன் தன்னை 'வனமோகினி' என்றழைத்த ... ஆச்சர்யம், அவன் கைகளில் ஏந்தித் தன்னை வரு...து... வெட்கங்கெட்ட ஆனந்தம்!

...யன் ஆரஞ்சுப் பழம் போல எழும்பி, மணலும் பாறை ... அந்தப் பிரதேசத்தை அலங்கரிக்க ஆரம்பித்... செம்பொன்னாய் ஒளிர்ந்த தூண் பாறைகளின் ... வண்ண வண்ண ராட்சசப் பலூன்கள் சோம்ப... பட்டாம்பூச்சிகள் போலப் பறந்தன. வாழ்நாள்

முழுக்க மறக்கக்கூடாத காட்சிதான். உடன் நின்றவள் இப்படியும், அப்படியுமாய்த் திரும்ப விஜேந்தர் இவன் மேலும் ஒட்டி நின்றான். பறப்பதை விட வந்த விற்குள் அவனது ஸ்பரிசம் மாயங்களைச் செய்த கண்களை மூடி மாய வலையை அறுத்தெறிய முய றாள். விஜேந்தரின் மறுபக்கம் அவனை ஒட்டியபடி நின் மிருதுவாய்ப் பேசி மின்னலாய்ச் சிரித்த தன் தமக்கை பார்த்தவளுக்கு விஜேந்தரின் வருகை தங்கள் அமை வரது வாழ்க்கையையுமே குழப்பி விட்டதாய்ப் பட்

ஒன்றே கால் மணி நேரமாய் அசையாமல் நின்றதி விரைத்த கால் முட்டிகளை நீவியபடி வெளியே வந் அத்தை, மாமாவிடம் ஒரு ஐந்து நிமிஷ பார்ட்டி, பிற வீட்டிற்குத்தான் என்றான் விஜேந்தர்.

சிறு மேஜை ஒன்று இடப்பட்டு, மேஜை விரிப்போ கண்ணாடிக் குவளைகளுடன் ஒரு 'ஷாம்பெய்ன்' பாட்டி வைக்கப்பட்டது.

''ஐயையோ.. இதென்ன?'' - அத்தை கன்னங்களி கை வைத்து அலற, விஜேந்தர் சிரித்தான்.

''இது இங்குள்ள சம்பிரதாயம் ஆன்ட்டி. இந்த 'பறக் கிளப்' உங்களுக்கு 'எங்களோடு திறமையாய்ப் பறந்தவர்' உங்களின் பெயரிட்டு ஒரு சான்றிதழ் தருவாங்க. அதை கொண்டாட இந்த 'ஷாம்பெய்ன்.' வேண்டாமென்றா இருக்கவே இருக்குது ஆப்பிள் ஜூஸ்.''

''அப்ப சாஸ்திரத்திற்கு ஒரு வாய் குடிச்சுக்கறேன் என்று ஒத்துக் கொண்டார் அத்தை.

நெடிய தூண் பாறைகளில் உயரே போனபோது அதில் தெரிந்த ஜன்னல்கள் கதவுகளைக் கவனித்

''இதையெல்லாமும் தேவதைகளே அமைத்துக் வைக்கும் மாமா?'' என்றாள் சிறு கேலியோடு.

இது மனிதர்களின் கைவேலைதானம்மா. இது மிருது பாறை என்பதால் எளிதாய்ச் சுரண்டி ஜன்னல்களை, களை மனிதன் அமைத்தது வேறு ஒரு காரணத் கொஞ்சம் கவனித்தால் நீயே அதைக் கண்டு லாம்.''

ம்ம்.. புரியலையே.''

பாறைகளின் ஜன்னல் விளிம்பில் உட்கார்ந்திருப் '' மாமா இழுக்க, வசுமதி இடைப் புகுந்தாள்.

நிச்சயமாய்த் தேவதைகள் இல்லை!'' என்று.

புறாக்கள்தான் உள்ளே புகுவதும், வெளியே பறப் இருந்தன. ''ரைட். இந்தத் தூண் பாறைகள் அமைப்புதான். அங்கே புறாக்கள் அடைய வழி தந்தால், அவை அங்கு அடைந்து கொள்ளும். சேரும் புறா எச்சங்களைச் சேகரித்து நிலத்திற்கு பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள்.''

மாமா பலூன் அனுபவத்திற்கான ஒரு பகுதிப் தையேனும் தருவதாய் வற்புறுத்த, விஜேந்தர் த்தான்.

இன்று எனக்கு சந்தோஷமான நாள் அங்கிள். அதைக் டாட எனக்கிங்கே வேறு யாரிருக்கா?''

உங்க பிறந்த நாளா விஜேந்தர்?''

தலை சாய்த்துக் கேட்டாள் வசுமதி.

இல்லை. எனக்கு மிகவும் வேண்டிய ஒருத்தர் வரப் ங்க.''

''அப்ப அவங்க வந்த பிறகே நாம பறந்திருக்கலாம் - அதாவது, அவங்களோடு சேர்ந்து...''

''சாயங்காலம் வேறு ஒரு நிகழ்ச்சி உண்டு.''

''அது சரி. வந்தது யார்.. உறவா இல்லை பழகினவங்களா?'' அத்தை விசாரிக்க, வசுமதி விஜேந்தரின் பதிலுக்காய் விழி விரித்துக் காத்திருந்தாள்.

''அது சஸ்பென்ஸ்!'' பெரிதாய்ச் சிரித்தான் விஜேந்தர்.

ஆனால் கேட்ட இரு பெண்களும் அதை ரசித்த போலில்லை! வீட்டிற்குப் போனதும் வழக்கம் போல வசுமதி தன் அறைக்குள் போய்க் கண்ணாடி முன் நிற்கவில்லை.

தங்கையின் பின்னே போனவள் கேட்டாள்.

''யாராய் இருக்கும் வனா?''

''யாருடைய யார்?''

''ப்ச். விஜேந்தருக்கு ரொம்ப வேண்டியது. இங்கே அவரைத் தேடி வரப் போறது யார்?''

''அவர் மனைவியாய் இருக்கலாம்.''

''ஏன், பாட்டியாய்க் கூட இருக்கலாம்!'' சிடுசிடுத்தாள் வசுமதி.

''அவருக்குத்தான் உறவுன்னு யாருமில்லை என்றாரே!''

''பின்னே வைப் மட்டும் எங்கேருந்து வரும்?''

''சரி, விடு. முந்தா நாள் சோழவந்தானிலிருந்து ஜெய அத்தை பேசினது என்னன்னு நீ கேட்கவேயில்லையேக்கா.''

என்ன?'' அசுவாரஸ்யமாய் வந்தது கேள்வி.

அருண் அண்ணாவுக்கு கோல்ட் மெடல் கிடைச்சிருக்காம். எனக்கே கேட்கப் பெருமையாய் இருந்தது. நீயும் இருந்திருந்தால் சேர்ந்து கொண்டாடியிருக்கலாம்.''

வசுமதியின் முகம் ஓரளவு மலர்ந்தது என்றாலும், அதற்குள் தொலைபேசி அழைக்க, அவள் அங்கே போனாள்.

ஹலோ - நீங்களாய்த்தான் இருக்கும்னு நினைச்சேன்'' குளிர்ந்து குழைந்தது குரல்.

''ம்ம்''

உங்க விசேஷ விருந்தாளி வந்தாச்சா? நாங்க எப்போ அவங்களைப் பார்க்கறது?''

''ம்ம்''

இன்னைக்கேவா? குட். நாம எல்லாரும் டர்க்கிஷ் நைட்டிற்கு இரவிற்குப் போறோமா? கிரேட்! தயாராய் இருக்கிறோம் விஜே.''

பெரியவர்களுக்கும் தகவல் சொல்லிவிட்டுத் தன் அறைக்குள் புகுந்து கொண்டாள் வசு. அலங்காரத்திற்கு திட்டமிடல் போலும்!

மாமாவும் அத்தையும் கூட ஆர்வமாய்த் தயாரானார்கள். டர்க்கிஷ் - நைட் என்பது இங்கு வரும் உல்லாசப் பயணிகள் தவற விடக்கூடாத நிகழ்ச்சி. வந்த ஜோரில் ஒரு தரம் போய்ப் பார்த்தாயிற்று என்றாலும் துருக்கிய இசையும், நடனமும் காணச் சலிக்காது.''

ஆனால், ஐயா காணக் காத்திருப்பது அந்த பெல்லி - டான்ஸிற்குத்தான். அஞ்சரையடி பளிங்குச் சிற்பமாட்டம்

ஒரு பெண் வந்து ரப்பராட்டம் உடம்பை வளைத்து வயிற்றைக் குலுக்கி ஆடறதைப் பார்க்க.''

அத்தை கிண்டலடித்தாலும், அந்த வித்தியாசக் கலை நிகழ்ச்சியைக் காண அனைவருக்குமே ஆவல்.

அதை விடத் தங்களுடன் வரப்போகும் அப்புது நபர் யார் என்பதில் ஒரு இனிய எதிர்பார்ப்பு.

வசுமதி கறுப்பு ஜார்ஜெட்டில் தங்க வேலைப்பாடு செய்த புடவையில் வசீகரித்தாள்.

அன்று வந்தனாவுமே தன் அலமாரியைத் திறந்து எதை உடுத்துவது என்று நோட்டமிட்டாள்தானே!

அவளது ஆடைகள் அனைத்துமே இள நிறங்களில் தான்.

கண்ணை உறுத்தாத வெளிர் வர்ணங்கள்.

அவை தன் மேனிக்கு மட்டுமின்றி, இயல்பிற்கும் ஒத்துப் போவதாய் வந்தனாவிற்குப் படும்.

ஏன், விஜேந்தருமே! கூட வரும் ஒவ்வொருத்தரும் அதைக் குறிப்பிட்டுப் பாராட்டாமல் இருந்ததில்லையே!

''இந்த எலுமிச்சை மஞ்சள் உன்னை மேலும் இளமை யாய்க் காட்டுது வனா.''

''பிஸ்தா பச்சை உனக்குப் படு பொருத்தம்!''

''இளரோஜாவில் நீ வனமோகினியேதான்!'' என்ற அவனது வார்த்தைகளில் பாசாங்கும் இருந்ததில்லை.

இன்று அத்தனை நிறங்களையும் ஒதுக்கிவிட்டு வெள்ளையைத் தேர்ந்தெடுத்தாள் அவள்.

வெள்ளி வேலைப்பாடும், கிரிஸ்டல்களும் அமைந்த புடவை அது. பொருத்தமான மெல்லிய கிரிஸ்டல் நகைகள். மிதமான அலங்காரம்.

தந்தையென்ன, தங்கையைக் கண்ட வசுமதியே சில [illegible] அயர்ந்து நின்று விட்டாள்.

[illegible] போக்கிகளின் வழியே ஒரு தேவதை தப்பி [illegible] விட்டதாய்த் துருக்கியர்கள் எல்லாரும் இன்று [illegible] போகிறார்கள்!'' என்றான் விஜேந்தர்.

வந்தனாவிற்குக் கூச்சமாய்ப் போனது!

அதிலும் ஒரு புது நபரின் எதிரே தன்னை அவன் இப்படிக் கேலி பேசலாமா என்ற சிறு கோபமும் கூட.

விஜேந்தர் அழைத்து வந்திருந்தது ஒரு இளைஞனை. [illegible] தயங்காமல் தன்னைத் துளைத்துப் பார்த்ததில் [illegible] தலை கவிழ்ந்தது.

இந்தியாவிலிருந்து என்னைப் பார்ப்பதற்காய் வந்திருக்கும் எனது கஸின் ராகவ்!'' அறிமுகப்படுத்தப் [illegible] புதியவன்.

ஆனால் தொடர்ந்த பேச்சில் அவர்களுக்கு இடையே [illegible] எதுவுமில்லை, இருவரும் ஒரே இல்லத்தில் சேர்ந்து [illegible] போது உருவான நேசம் மட்டுமே என்பது [illegible].

அண்ணா எங்கேயிருந்தாலும் நாலு மாசத்திற்கு ஒரு [illegible] நாங்க சந்திச்சுப்போம். இம்முறை அருமையான ஒரு [illegible] குடும்பத்தையும் அறிமுகப்படுத்தப் போறதாய்ச் [illegible]ங்க. உங்களை எல்லாம் சந்தித்ததில் ரொம்ப [illegible].''

பெரியவர்களை வணங்கியவன், இளையவர்களைப் [illegible] சிநேகமாய்ப் புன்னகைத்தான்.

[illegible] - நைட்' என்பது முதலில் வயிற்றுக்கு [illegible]. தொடர்ந்து கண்ணுக்கும் காதிற்கும் அது

ஈயப்படும். ஆக அங்கேயே போய்ப் பேசலாமே!'' என்று விஜேந்தர் சொல்ல, அவர்கள் கிளம்பினார்கள். என்றாலும், போகும் வழியிலும் ராகவ், விஜேந்தரைப் பற்றி பேசியபடியேதான் வந்தான்.

''விஜயவாடாவிலிருந்த அந்த கிறிஸ்தவ மிஷன் ஹோமில் வெகு சிலர்தான் தமிழ் பேசினார்கள். அதில் அண்ணாவும் ஒருத்தர் என்பதில் எனக்குப் பெருமை ஏனெனில் அவர்தான் அங்கு இருந்தவர்களிலேயே ஸ்மார்ட்! படிப்பு, விளையாட்டு, மாநில அளவில் நடத்தப்படும் குவிஸ், பேச்சுப் போட்டி அனைத்திலும் அண்ணாவிற்குத்தான் முதல் பரிசு.''

''போதும்ப்பா தம்பி! உன்னைப் பற்றிச் சொல்லு ராகவ் என்ன செய்றான்னு நினைக்கிறீங்க?'' கேள்வியை மற்ற நால்வருக்குமே பொதுவில் வைத்தான் விஜேந்தர்.

''படிக்கிறாரா? இல்லை, வேலைக்கு வந்தாச்சா?''

''நல்ல வேலையில் இருக்கிறான்.''

''டீச்சிங் லைன்? அமைதியும் ஆழமுமான கண்கள் ஒரு வேளை பிலாஸபி லெக்சரரா?'' பதிலை ஆரம்பித்து வைத்தார் மாமா.

''ஸாப்டாய்த்தான் தெரியறார். ஸாப்ட்வேர் என்ஜினியரா?'' கேட்ட அத்தையைத் தொடர்ந்தது சிரிப்பொலி.

''ஐயோ, அத்தை. அந்த ரெண்டு ஸாப்ட்களுக்கும் சம்பந்தமே இல்லை.''

''தெரியும் டீ. சும்மா வேடிக்கைக்குச் சொன்னேன்''

''சுலபமாய்ப் பேசிப் பழகுகிறார். ஒரு கம்பெனியில் ஹெச்.ஆர். அதிகாரி?'' என்று வசுமதி கேட்க.

இவர் இசைத் தொடர்புடையவர்னு தோணுது. [illegible]மையான கண்கள், மிருதுவான பேச்சு, முக்கிய [illegible] உங்க பெயர்..''

வந்தனா சொன்னதும் ராகவ்வின் முகம் ஏகமாய் [illegible]த்து! ''ரைட், வந்தனா!'' - என்றவன் ஆமோதிக்க, [illegible] கண்களும் சிநேகத்துடன் ஒன்றை ஒன்று [illegible] சிரித்தன.

அரை வட்ட வடிவில் முன்னூறு பேர் அமருவதற்[illegible] இருக்கைகள் அந்த அரங்கத்தினுள் அமைக்கப்பட்[illegible]. துருக்கிய உணர்வோடு, மதுவகைகளும் [illegible]ப்பட்ட பின்,

''தேவதைகளின் கூந்தல்'' என்று பெயரிடப்பட்ட [illegible] வகை வந்தது.

''அடடே! நம்ம சேமியா கேசரி போலிருக்குது. ஆனா [illegible] சன்ன சேமியா - மெல்லிய இழைகளாய்.''

''அதுதான் அதற்கு அந்தப் பெயர். தண்டூரி, கபாப் [illegible] இங்கிருந்து நம் நாட்டிற்கு வந்த சுவைகள்.''

[illegible]க்கும் இசை கிளம்பி அந்த அரங்கை நிரப்ப, அங்கு [illegible]ந்த வெவ்வேறு தேசத்து மக்கள் அமைதி[illegible]. பளீர் நிறங்களில் உடுத்திய ஆணும் பெண்ணு[illegible] இசைக்கேற்ற அசைவுகளோடு வரிசையிட, அசைய மயங்கினர் பார்வையாளர்கள்.

[illegible] தன்னைத் தட்டியழைத்தது போன்ற ஒரு [illegible]ல் திரும்பிய வந்தனா திகைத்தாள்.

[illegible] புதுமை எல்லாம் இவளில் புதைந்திருந்தது [illegible] இவளைத் துளைத்திருந்தன ராகவ்வின் விழிகள்.

விதிர்த்தவளின் பார்வையில் இதை விஜேந்தர் கவனித்து விட்டது பட்டது.

கவனித்தவனின் முகத்தின் பாவனைதான் புரிய வில்லை. அதென்ன கோபமா.. கிண்டலா.. ஏதோ ஒரு கணக்கெடுப்பு.

வேண்டாத புதுக் குழப்பமல்லவா இது என்ற சங்கடத் துடன் கவனத்தை நடனத்தில் திருப்பியவளுக்கு அடுத்த அதிர்ச்சி ஒன்றிருந்தது. ஒரு துருக்கியத் திருமணம் பார்வை யாளர்களுக்காய் நடத்திக் காட்டப்பட, அம்மணமகள் மணமகனைப் பிடிக்கவில்லை என்பதாய் முகங்கோணி அவனுக்கு ஒரு உதையும் விட, பந்தாய்ச் சுற்றிச் சுழன் றாடியவன் நேரே வந்து விழுந்தது வந்தனாவின் காலடி யில்!

ஒற்றை முழங்காலிட்டு இவளுக்காய்த் தன் கை நீட்டிய 'துருக்கிய மாப்பிள்ளை'யிடம் இவளும் பதறி மறுத்தாள்

''நோ - நாட் மீ!'' என்று.

''மேடைக்குப் போய் ரெண்டு ஸ்டெப்ஸ் வைத்து விட்டு வந்துடலாம் வனா. இது உனக்கெனக் கௌரவம் - மறுத் தால் நம் இந்திய - துருக்கிய நல்லுறவே பாதிக்கப்படும்' என்று விஜேந்தர் சீண்ட, மானின் மருட்சியோடு மேடைக்குப் போனாள்.

கேட்ட விநோத இசைக்கு ஏற்ப ஏதோ இரண்டு அசைவு களை ஆட, பார்வையாளர்களிடமிருந்து ஒரே ஆரவாரம் - கரகோஷம்.

'மாப்பிள்ளை' இவளை, தன்னை மறுதலித்த மண பெண்ணிடம் கொண்டு போய்க் காட்டிப் பீற்றிக் கொண் டான். அரங்கைச் சுற்றி வந்தனாவின் கைகளில் முத்

[illegible] நூறு கேமராக்களேனும் ஒளி சிந்தி அக்காட்சியைத் தங்களுக்குள் பதிவு செய்து கொண்டன.

சில நிமிடங்களில் தன் இருக்கைக்குத் திரும்பிய வந்தனாவின் முகம் சிவந்து கனிந்திருந்தது. படபடக்கும் நெஞ்சைத் தன் கைகளால் அடக்க முயன்றாள்.

ஒரு மணி நேரத்தில் நிகழ்ச்சி நிறைவு பெற்றபோது, சிலர் இவளையும் வந்து பாராட்டினார்கள்.

'இந்துஸ்தான ப்யூட்டி வெரி கிரேஸ்புல்!' என்று சில பயணிகள் இவளுடன் புகைப்படமும் எடுத்துக் கொள்ள, வந்தனாவிற்கு வெகு சங்கடமாயிருந்தது. வழக்கமாய் இப்படிக் கவனிப்பும் பாராட்டுகளும் போய்ச் சேருவது தங்கை வசுமதிக்குத் தான். இன்றென்ன சொல்லி வைத்தது போலத் தனக்கு இத்தனை முக்கியத்துவம்?

காரினுள் ஏறும்போது தடுமாறியவளின் கால் செருப்புத் தவறியது. வெள்ளை உடைக்கு ஏற்றது போல அவள் போட்டிருந்த கண்ணாடி ரகச் செருப்பைக் குனிந்து கையில் எடுத்த ராகவ்.

'சிண்ட்ரல்லா, உன் கண்ணாடிச் செருப்பை விட்டு விட்டுப் போயிட்டியே! பாதகமில்லை. இந்த ராக இளவரசன் அதை எடுத்து வந்திருக்கிறான்!'' என்ற வசனத்துடன் அதை அவள் பாதத்தருகே வைத்த விஜேந்தர்,

'ம்ம்.. நிஜமாகவே இல்லாம் ஒரு இனிய கனவு, தேவதைக் கதை போலத்தான் இருக்கிறதில்லை? நான் வந்தனாவைச் சந்தித்ததும் அப்படித்தான்!'' என்றான் [illegible].

'எப்படிச் சந்தித்தீங்க விஜே? அந்தக் கேள்விக்கு இது வரை உங்களிடமிருந்தோ ஏன் என் தங்கையிடமிருந்தோ

சரியான பதிலே கிடைக்கலை. அதில் ஏதோ ஒரு ரகசியம் இருக்குது-ம்?''

''அது ஒரு தேவதைக் கதை... சொன்னால் நீ நம்பு வியோ இல்லையோ?''

''சின்ன வயசிலேயே நான் அந்த மாய, மந்திரக் கதை களை நம்பினதில்லை.''

''அக்கதைகளின் ஜீவனே அந்த மாய அழகுதான் தானே? நம்பாதவர்களுக்கும் நாம் அதைச் சொல்ல வேண்டாமில்லையா வனா?''

விஜேந்தர் குரல் இழைத்துக் கேட்க, வந்தனாவிற்கு எல்லாமே ஒரு மாய லோகத்தின் நடப்பாகவே பட்டது!

7

''விதியை எண்ணிப் புலம்பாதே! இறைவனிடம் பல விதிகள் உள்ளன.

அவனிடம் உனக்கு வேண்டிய விதியைக் கேட்டுப் பெற்றுக் கொள்!'' என்றொரு புரட்சிக் கவிதை உண்டு.

'எல்லாம் தலை விதி'ங்கற தேசியப் புலம்பலில் எனக்கு நம்பிக்கை இருந்ததில்லை.''

தீவிரமாய்ப் பேசிய விஜேந்தரைச் சுற்றியிருந்தனர் மற்றவர்கள்.

''அதுதான் சொன்னேனே - எங்க இல்லத்தில் அண்ணா தான் ஹீரோ. அதிரடியான கருத்துக்களைப் பேசுவார். சோர்ந்த மற்றவர்களுக்கு அது ரொம்ப தெம்பு தரும்.

ஆனால் எனக்குச் சில சமயம் சோர்வுண்டு. பெற்றவரை இழந்து அல்லது அவர்களால் கைவிடப்பட்டு, தனியில் வாழ்க்கையை எதிர்நோக்குவது எளிதல்லவே. அந்நேரம் எனக்குத் தெம்பு தந்தது, ராகவ்வின் இசை. சாதாரணப் புல்லாங்குழலை அவன் ஊத, அவன் இசை எந்த ரணத்தையும் சுகமாக்கிடும். எல்லோரும் சேர்ந்து இரவு பாடும்போது சில பசங்க மேஜை தட்டுவாங்க. அது வெறுமே சத்தம். இவன் விரல் பட்டால் அது அற்புத தாளமாயிடும்.''

ராகவ் கனிவாய்ப் புன்னகைத்தான்.

''அண்ணா பள்ளிப் படிப்பு முடிந்ததுமே சிறு வியாபாரங்களில் இறங்கிட்டாங்க. பிறகு பட்டப் படிப்பு தபால் வழியில் நடந்தது. சம்பாதிச்ச காசில் என்னைப் போலப் பலரை மேலே வந்தோம். என்னை முதலில் படின்னவங்க, பள்ளிப் படிப்போடு எனக்கு இசையும் கற்றுக் கொள்ள ஏற்பாடு செய்ய...''

இயல்பாகவே அவனுள் இருந்த இசை, பிரம்மாண்டமாய் வெளிவந்தது. ராகவ்வின் முதல் இசை ஆல்பம் பலரின் கவனத்தை ஈர்க்க, விளம்பரங்களுக்கு இசை அமைக்கும் வாய்ப்பு வந்தது.''

''ஏ.ஆர். ரகுமானே 'ஜிங்கில்ஸ்' எனப்படும் அந்த இசை அமைப்பில்தானே ஆரம்பிச்சார்?''

''ம். ஆக 'எனக்கு யாருமில்லை - காசில்லை' என்று நான் புலம்பவேயில்லை. அண்ணா சொல்லாமலே எனக்குத் தந்த வாழ்க்கைப் பாடம் அது. இருந்த திறமையை வளர்த்துக் கொண்டேன். கிடைத்த வாய்ப்பை வெறியுடன் பயன்படுத்தினேன். அதில் கிடைத்த காசை 'விடுதி'யில் உள்ள மற்றப் பிள்ளைகளுக்குப்

பயன்படத் தந்தேன். மனம் திருப்தியால் நிறைந்து போச்சு. இப்போ தன்னம்பிக்கையோடு உலகம் முழுக்க சுற்றி வர முடியுது. ஆனாலும் உங்களைப் போல அன்பும், பண்புமான குடும்பத்தோடு பழகக் கிடைத்த இந்தச் சந்தர்ப்பம் ஒரு பாக்கியந்தான்.''

''எங்களுக்குத்தான் உங்க அறிமுகம் ஒரு பெருமை!'' என்று தேனாய் வசுமதி பேசியது தாள முடியாமல் என்னவோ, விமலா அத்தை,

''ஆப்பிள் டீ போடறேன்,'' என்று உள்ளே போனார்.

''புது டீ பாக்கெட்டை மேல் தட்டில் வச்சேன்,'' என்றதால், மாமாவும் அதை எடுக்க உதவப் போய்விட,

'என்னையும் கவனியுங்கள்' என்பது போலத் தொலைபேசியின் அழைப்பு.

அது யாரிடமிருந்து என்று யூகித்த வந்தனா, [illegible] வளைப் பார்க்க, அவளோ மும்முரமாய் ராகவ்விடம் பேட்டி கண்டு கொண்டிருந்தாள்.

''சங்கீதம்ன்றது கடல் போலன்னுவாங்க. தினம் [illegible] கம் செய்தால்தான் அதில் சமாளிக்க முடியுமில்லையா?''

''கண்டிப்பாய் வசுமதி. பட் ரோஸின்ற இசை மேதை தினம் மூன்று மணி நேரமேனும் பயிற்சி பண்ணுவது துண்டாம். அவர் சொல்வாராம்.

'''ஒரு நாள் பயிற்சி தவறினால், என்னால் அதன் விளைவை உணர முடியும். இரண்டாம் நாளும் விட்டால் இசையில் தேர்ச்சியுள்ளவர்கள் புரிந்து கொள்வார்கள். மூன்றாம் நாளாய்ப் பயிற்சியில்லாமல் இருக்க, [illegible] ஆடியன்ஸே கண்டு பிடித்து விடுவார்கள்!'' என்று

[illegible] விடுமுறை சமயம் கூட இசைத் தேவி உங்க [illegible] - இல்லையா?''

[illegible] நம்மோடு வருவது நம் பாக்கியமில்லையா?''

[illegible] லாப் டாப்பில் தன் கற்பனை ஸ்வரங்களைப் [illegible] செய்வது பற்றி யெல்லாம் சொல்ல, வசுமதி [illegible] கேட்டுக் கொண்டிருந்தாள்.

தொலைபேசியில் பேசிய வந்தனாவிற்குப் பாதிக் [illegible] இங்கே தான். அக்காவின் சரசமான சரளப் பேச் [illegible] அவளுக்குக் காந்தியது.

[illegible] தங்கப் பதக்கம் பெற்றது பற்றி வசுமதியிடம் [illegible] தவித்த அருண் அண்ணாவைச் சமாளிப்பது [illegible] வேதனையாய் இருந்தது.

அக்கா உங்களிடம் பேசணும்னுதான் இருந்தாண்ணா. [illegible] விருந்தாட்கள் வந்திருக்க, 'டீ' போடறதில் மும் [illegible] வசு. அத்தை, மாமா எல்லாரும் நல்லா [illegible] கல்ல? நாங்க கேட்டதாய்ச் சொல்லுங்க!''

[illegible] பேசி வைப்பதற்குள் இவளுக்கு வியர்த்திருந்தது.

[illegible], வனா? சோழவந்தான் அன்பராக்கும்?''

[illegible] சிமிட்டிய வசுமதி, விஜேந்தரிடம்,

[illegible] வனாகிட்ட பேசா விட்டால் தூக்கம் வராது!'' [illegible] சொல்ல, வந்தனா மலைத்து நின்றாள்!

[illegible] தான் காதலடா'' என்ற சித்தாந்தம் பழகி விட் [illegible] அக்கா என்ற வெறுப்பும் வேதனையுமாய்,

[illegible] தேநீரைப் பருகிவிட்டு விருந்தினர் இருவரும் [illegible] வரை வந்தனா பேசவில்லை. வார்த்தைகள் [illegible] மறந்து விட்டது போன்ற நிலையிலிருந்தாள் [illegible]

இவர்களிடம் விடை பெற்ற ராகவ்,

'தூங்கி விழித்தால் இதெல்லாம் ஒரு க... கனவென்று தோணும் எனக்கு. உங்களின் கண்... செருப்பை எடுத்துப் போனால்தான், நடந்தெல்... நிஜமென்று நம்புவேன்னு படுது!'' என்றான்.

''ஸின்ட்ரல்லாவைப் போன்ற அழகிய கற்ப... கதைகள் துருக்கிலும் உண்டு. பல ஆயிரம் ஆ... களுக்கு முன்பு இந்த ஊரில் நிஜமாகவே தேவதை... தான் வசித்தனவாம்... பிறகு மனிதர்களும் வந்து... தேவதைகள் புறாக்களாய் உருமாறித் தூண் பாறை... அடைந்து கொண்டனவாம்...''

''மூடநம்பிக்கை உள்ளவர்களாக இருப்பது தூ... வசமானது! என்று கிண்டல் மொழி உண்டு... இப்படிப்பட்ட நம்பிக்கைகள் உலகமெங்கும் பெ... தான்...''

''எப்படியோ உங்க ரெண்டு பேருக்குமே எப்போ... அதிர்ஷ்டம் துணை நிற்கட்டும்!'' என்று தோரணை... வாழ்த்துக் கூறி வழியனுப்பி வைத்தாள் வசுமதி!

சோகையான ஒரு புன்னகையை மட்டுமே... இளையவளால் முடிந்தது! திறமையோடு வெற்... பணமும் பார்த்தவர்களின் பின்னே தன் தமக்கை... தடுக்க முடியாத ஒரு அவமானத்துடன் தவித்திரு... தங்கை.

மறுபடி அருண் அழைத்த போது வசுமதி படு... போயாயிற்று.

''செல் போனை வசு பயன்படுத்தலாமே வனா?

...னா அதற்கு இங்கு தேவையில்லாமல் போச்சு, ...ண்ணா. பேசுவதிலிருந்து ஒரு விடுமுறையா ...டுமேன்னு நினைச்சோம். நாளைக்கே 'ஸிம்' ...ன்றைப் போட்டு அக்காவை உங்களைக் கூப் ...சொல்றேன்.''

...னிடம் அப்படிச் சொன்னாலும் அக்காவை அதன் ...செய்ய வைக்க முடியாதென்பது வந்தனாவிற்குத் ...ரிந்த இருந்தது. அன்றைய நிகழ்வுகளை எல்லாம் ...ப் பார்த்தவளை உறக்கம் நெருங்கவில்லை.

...லிற்குப் போய் டி.வி.யைப் போட்டாள்.

...ராவாய் ஒரு நாய் சாகசம் செய்யும் படமொன்று ...னில் சிக்க, அதையே பார்க்க முயன்றாள்.

... மணி நேரத்தில் வசுமதியின் அறைக் கதவு ...க்கது.

...வனா... தூங்கலையா?''

...ல்லை.''

...தலைவலியா என்ன?''

...அதெல்லாமில்லை.''

...அத்தை இங்கே யிருந்திருந்தால், பல தேசத்துக் ...ணெல்லாம் உம் மேல் பட்டிருச்சுன்னு சுத்திப் ...ருப்பாங்க. வெள்ளைப் புடவையில் தேவதை ...த்தான் இருந்தே. ராகவ் உன்னில் வைத்த பார் ...எடுக்கவேயில்லை. கவனிச்சியா?''

...க்கு இளையவளிடமிருந்து பதிலில்லை.

...வசுமதி டி.வி.யிடம் தன் கவனத்தை மாற்றினாள்.

...ப்படித்தான் இப்படியெல்லாம் செய்ய இந்த ...ளைப் பயிற்றுவித்தாங்களோ...?''

''நாய்கள் பெயர் போனது வித்தைக்கு அல்ல, [illegible] றிக்கு...''

''ம்ம்... டாக்டர் மாமா வீட்டிலுள்ள அந்தச் சாதா நாய் கூட அவரைக் கண்டால் எப்படிக் குழை[illegible] உயிரையே கண்ணில் தேக்கி வச்சிதானே அவ[illegible] பார்க்கும்.''

''நன்றி நாய்களுக்கு மட்டுமானதில்லைக்கா. ம[illegible] களுக்கும் அது அவசியம்... அதில்லாதவர்கள் [illegible] மாய்த் தெரியறாங்க.''

அவர்களிடையே சட்டென்று ஒரு மௌனம் [illegible] வாகி நின்றது.

''நீயும் கூடச் சுற்றி வளைச்சு, பொடி வைத்துப் பே[illegible] கற்றுக்கிட்டே, இல்லை வனா? அதுவும் என்னிட[illegible]

''எனக்கு மனசு தாங்கலைக்கா. உன் போக்கு [illegible] கெட்டதனமாய்ப் படுது... வந்த போனை எனக்கு [illegible] மானது என்பது போல நாடகமாடினே. நம்ம இழப்[illegible] அவங்க டாக்டர் மாமாவின் துணையில்லன்னா [illegible] வாழ்வு அத்தனை சுலபமாய் இருந்திருக்காது. எத்[illegible] பிரியங் காட்டினாங்க! உன் பரிட்சை சமயம் [illegible] அத்தை தூங்காமலிருந்து ரெண்டு, மூணு டீயே[illegible] போட்டுத் தந்ததெல்லாம்....''

''உனக்கும் அதே கவனம் கிடைச்சுது வனா.''

''அவங்க பாசம் அப்படி, ஆனால் அருணண்ண[illegible] உன்மேல் காட்டினது வெறும் பாசமில்லை. அத[illegible] மேலே.''

''அப்போ எனக்கு விவரம் புரியாத பதினாறு வயச[illegible]

[illegible]க்கு அம்மை வார்த்த போது உனக்கு வயசு இருப [illegible] அத்தை உன் அறையிலிருந்த கண்ணாடியை [illegible] விட, நீ முகத்தைத் தொட்டுப் பார்த்துப் பார்த்துப் [illegible] அருணண்ணாதான், 'இந்தக் கொப்பளங்கள் [illegible]த்தில் அமுங்கிடும் - இப்படி நீ தொடாட்டி [illegible] கூட விழாது. இதற்கேன் உன் முத்து முத்தான [illegible] வீணாக்கறே?'ன்னு வேப்பிலையை விசிறிய [illegible]கூடவே இருக்கலை.''

[illegible]மைதான். இக்கட்டான நேரங்களில் எல்லாம் [illegible] தன்னை விட்டு விலகியதேயில்லை. கடந்த [illegible] வருடங்களாய் அவன் அன்பு கூடியிருந்ததே [illegible] தடுமாறியதில்லை.

[illegible] புரிந்த சலுகையில் வசுமதியும் அவனைச் [illegible].

[illegible]க்கு நேர்மாறாய் இருக்கணுமா நீங்க? சலவை [illegible] டக்-இன் செய்தால் நீட்டாய் இருக்குமில் [illegible]?''

[illegible]த்து வைத்தியனுக்கு அதெல்லாம் அதிகப்படி [illegible]ம்பரம்னே வையேன். உண்ணுறதிலும் உடுத் [illegible] மனசு போனால் லட்சியமே மாறக்கூடும்!''

[illegible] தேநீரில் சேர்த்துக் கொள்வது சிறிது வெல்லம் [illegible] கடைசி இரு கவளச் சாப்பாட்டிற்கு மோர்தான்.

[illegible]டில் கெட்டித் தயிர் இருக்குது. பிறகென்ன [illegible]தியாக நாடகம்? சாப்பிடும் எங்களை வருத்தப் [illegible]?'' நறுக்கென்று கேட்டு விடுவாள் வசுமதி.

[illegible] சாப்பிடு வசு. அது உன் அழகுக்கு மெருகு சேர்க் [illegible] நான் பழகினால் நாக்கு போகும் இடமெல்லாம்

இப்படிப்பட்ட சம்பிரமமான சுவையைக் கேட்டு பிற்காலச் சிரமத்தைக் குறைக்க இப்பவே முன் எச்சரிக்கையுடன் இருந்துக்கறேன். அவ்வளவுதான்.''

வசுமதி விடமாட்டாள்.

''இதெல்லாம் உங்களையே ஏமாற்றிக் கொள்ளத்தான். இப்போ இன்டர்நெட்டில் ஒரு வித்தியாசமான கட்டுரை வாசித்தேன், அருண். காந்திஜி, இந்தியர்கள் கதர் மட்டுமே உடுத்த வலியுறுத்தினார். எல்லாரும் ராட்டையில் நூல் நூற்றுக் கதராடை நெய்யணும்னார். சரி, ஆனா சுதந்திரப் போராட்டத்திற்குத் தேவைப்பட்டதும் பயன்பட்டதும் பெரும் குஜராத்திய மில் முதலாளிகளின் பணம் தான்! நவீன இயந்திர, வாகனங்களை எதிர்த்தவர், தன் கொள்கைகளைப் பரப்ப இந்தியா முழுக்கப் பயணித்தது ரயில் மூலம்தான்...''

''காந்தித் தாத்தாவை வம்பிற்கு இழுக்க வேணாம் வசு...''

சிரிப்புடன் நகர்ந்து விடுவான் அருண்.

இப்போதும் தமக்கை குதர்க்கம் பேசுகிறாள். அருணின் பிரியமெல்லாம் மறந்தது போல நடிக்கிறாள்.

டி.வி.யை அணைத்த வேகத்திலேயே எழுந்து நின்ற தங்கையைச் சற்றுத் தயக்கமாய் ஏறிட்டாள் வசுமதி.

''நீ அம்மை வார்த்து அழுதபோது, உன் கண்ணீரைக் கூட அண்ணனுக்குத் தாங்கலை. உன் அறையிலிருந்து வெளியே வந்தவரின் கண்களும் கலங்கியிருக்க, அவர் சொன்னது எனக்கு மறக்கலைக்கா.

''வசு எப்படியிருந்தாலும் எங்கண்ணுக்கு அழகு தான். அது புரியாமல் அழறா. அவளைத் தவிர வேற

யாரையும் நான் பார்க்கப்போறதில்லை.' பிறகென்ன? அந்த நேசம் அழகானதுக்கா.''

இப்போதிக்கும் அருண் தன்னிடம் உணர்ச்சி மேலிடப் பேசியது மறக்கவில்லைதான்.

'நீ எனக்கு வெறும் உருவமில்லை வசு. நீ பேரழகி என்பதை நான் உணர்ந்திருந்தாலும், நான் உன்னை முழுசாய் நேசிக்கிறேன். நீ பேசும் விதம், என்னைப் பார்க்கும் அந்தப் பார்வை, உன் ரசனை, உன் உற்சாகம் எல்லாமே வசீகரமானவை. அப்படி மொத்தமாய் எனக்குப் பிடித்த மறுபாதி நீ... நீ எப்படியிருந்தாலும் எனக்கு அழகானவள்... அதாவது.. என் உயிர் போல...!''

தத்தித் திணறி வந்த வார்த்தைகள்தான். ஆனால் அவற்றில் உயிர் இருந்தது... உண்மை நிச்சயமாய் இருந்தது!

8

அமர்ந்து இளைப்பாறிய பறவை பறந்து போன பின்னும் மரக்கிளையின் நடனம் தொடரும்தானே...?

தங்கையிடம் பேசிய பிறகு இவள் எண்ணக் கிளைகளில் அருணின் நினைவுகள் ஆடி அலைக்கழித்தன.

எந்நிலையிலும் விடுப்பு எடுக்காத அருண் தன் தேர்வுகளுக்காய் ஓடி வந்து உடன் இருந்தது.

'நான் பெயில் ஆயிடுவேன்னு தோணுது!' என்றவள் பயத்திற்கு, கூடவே இருந்து பாடங்களை எளிமையாய்க் கற்கத் தந்தது.

ஷாப்பிங், பிக்னிக்குகளுக்குத் தன் பாடப் புத்தகங்களுடன் போய் வெறும் காவலுக்காய் நின்றது.

தோட்டத்தில் இவள் வீசி ஆட ஊஞ்சலைக் கட்டியது.

பறவைக் கூண்டு அமைத்து அதை வண்ணச் சிட்டுக்களால் நிறைத்தது...

இவளது அழகுக் கலைப் படிப்பிற்குக் குறுக்கே நிற்காதது மட்டுமல்ல, ஊக்குவித்ததும் அருண்தான்.

''வசுவிற்குப் பிடிச்சதை அவள் படிக்கட்டும். கடமைக்காய் பிறர் கட்டாயத்திற்காய் அமைக்கும் வாழ்வு சிறக்காது!'' என்று அதிராமல் அடித்துப் பேசியவன்.

ஆனால் இப்போது தன் மனதிற்கு வேறு ஒருவனை பிடித்துப் போனதோ? தினம் சாம்பார், ரசம் என்று பழகிய நாக்கிற்கு இந்த நாட்டின் ருசி பிடித்துப் போனது போல அந்த எளிய மருத்துவனை விட்டு இந்தத் துடிப்பான விஜேந்தரை மனம் நாடுகிறதே!

கிணற்றுத் தவளையாய் இல்லாமல் உலகம் சுற்றிப் பார்க்கலாம். வாழ்வின் எளிய சந்தோஷங்களில் முடங்கி விடாமல், உயர்தர வாழ்க்கையின் வெளிச்சத்தில் பளபளக்கலாம்...

தவிர விஜேந்திரன் மீது தனக்கு ஈர்ப்பு இருப்பது போல, அவனுக்குமே தன் மீது ஈடுபாடு இருக்கிறதே.

ஆனால் அதேயளவு கனிவு, கரிசனையுடன்தானே விஜேந்தர் தன் தங்கையுடனும் பழகுகிறார்...?

வசுமதிக்குக் குழம்பியது...

பெரிய பொறுப்புகளுக்கு

...களைத் தயார்ப்படுத்தும்

...கையின் ரகசியத் திட்டம்தான்

...தல்வி!

... புதுக்கவிதை அவளுக்குப் பிடிக்கும். ஆனால் ... என்பது வாழ்வில் ஒரே முறைதான். அதைத் ... செய்ய... தோற்பது வாழ்க்கையையே அல்லவா? ... கொதித்துத் திரைந்தது!

நீச்சல் பழகும் கத்துக்குட்டி பெரும் வெள்ளத்தில் ... நீச்சல் போடக் கூடுமா?

... திணற இழுபடத்தான் வேணும். வேகமாய் ... பெற்ற சம்பவங்களில் வசு, வனா இருவரும் ... செல்லப்பட்டார்கள்.

இருவருமே விஜேந்தரிடமிருந்து சற்று ஒதுங்கி நிற்க ... நடக்கவில்லை.

... வந்தது அவனது வீட்டிற்கான பால் காய்ச்சும் ...

''இங்கே நாம சொத்து வாங்க முடியுமாப்பா?''

''...கவில்லை ஆன்ட்டி. மூன்று வருட லீஸிற்கு ...த்திருக்கிறேன். இந்த அரசாங்கம் ஒரு சொற்ப ...க்கு எனக்குத் தந்திருக்காங்க. எப்படியோ வரும் ... வருஷங்களுக்கு இது என் வீடாய் இருக்கும். ... உறவு போல இருப்பதால் பால் காய்ச்சி, சிறு ... வைக்கலாம்ன்ற ஆசை.''

''இதெல்லாம் எங்களுக்குப் புதுசு ஆன்ட்டி. புது சந்தோஷம்!'' என்றான் ராகவ்வும்.

ஆக விமலா அத்தை உப்பு, மஞ்சள், பால், கற்கண்டு என்று பட்டியலிட்டுப் பொருட்கள் வாங்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள்.

பிள்ளைகள் அற்ற அத்தைக்கும், தாயோ வீடோ அற்ற அந்த இரு இளைஞர்களைத் தன் பாசத்தால் நனைத்து விடும் வேகம்.

தாய்மையை அவர்கள் மூலம் ருசி பார்த்து, அவர்களுக்கும் காட்டிவிடும் பாச தாபம்.

துருக்கியில் கிடைத்த சில இலைகளைக் கொண்டு வாசலுக்குத் தோரணம், தன்னிடமிருந்த சிறு குத்து விளக்கில் திரியிட்டு ஏற்றி அதைச் சுற்றிலும் மலர் அலங்காரம், வடை, பாயசம் என்று புது விசேஷத்தின் களை ஏறி நின்றது.

அன்று காலை அவசரமாய்க் கிளம்பிய போதும், தனது அலங்கார மேஜையின் மீதிருந்த சிறு பெட்டியைக் கவனிக்கத் தவறவில்லை வந்தனா. கருநீலத்தில் தங்க விளிம்பிட்ட கவர்ச்சிகரமான அதனைத் திறக்க, ஆச்சரியம் தாங்காமல் சற்றே திறந்து கொண்டன அவளது உதடுகள்!

ஆர்வமான விரல்கள் பெட்டிக்குள் கிடந்த அந்த ஆபரணத்தை மிருதுவாய்த் தடவின.

அந்த நகை தங்கமோ, வைரமோ அல்லது வெள்ளியால் உருவானதோ அல்ல. ரோஜா நிறப் பட்டு நூலால் மிகத் திறமையாய் விரல்களால் பின்னப்பட்ட ஒரு கருத்தாபரணம்.

இங்குள்ள உயர்குடிப் பெண்கள் 'டாட்டூலிங்' என படும் நுண்ணிய நூல் வேலையில் கில்லாடிகள்

[illegible]தைக் கேள்விப்பட்டதுண்டு அவள். பொடி முத்துக்களையும் சேர்த்து ரோஜா வர்ணப் பட்டு நூலால் [illegible] வளைவாய் உருவாகியிருந்த அது நிச்சயம் ஒரு [illegible] மாலையின் சம அந்தஸ்திலிருந்தது.

ரோஜாப் பூக்களைப் பனித் துளிகளோடு சேர்த்து [illegible]கியிருந்து போன்ற அச்சரத்தைத் தன் உள்ளங் [illegible]த்தில் வைத்துப் பார்த்த அவள் கிறங்கி நின்றாள்.

குங்குமப் பொட்டை அழுத்தமாய் இட, ஒரு பெண்ணின் முகத்துக்குக் கூடும் பொலிவு போல, அந்நகை அவளது சௌந்தர்யத்தை அலாதியாக்கியது.

அன்று அவள் அணிய இருந்தது தந்த நிறத்தில் ரோஜாப் பூக்கள் பூத்தது போன்ற நூல் வேலைப்பாடு [illegible] ஒரு சுடிதார்.

[illegible] தனது கழுத்திலிருக்கும் சன்ன பொன்சரத்தை [illegible]த்தவள், புதுச் சரத்தைப் பொருத்தினாள். உதடுகளுக்குச் சற்று அழுத்தமான ரோஜா நிற க்ளாஸ். கண்களுக்கு மேலும் ஒரு துளி கருமை. கூந்தலைத் தளர விடுவதை விட, சற்று உயர்த்திக் கட்டினால், தன் புது [illegible] அதிகமாய் எடுபடுவது புரிய, அப்படியே அமைத்தாள்.

அன்றும் பாராட்டுகள் வந்தனாவைக் குளிர அடித்தன.

ஆனாலும் இவள் பார்த்துப் பிரமித்தது அந்த விழாவின் நாயகனாய் நின்ற விஜேந்தரைத்தான்.

அன்றைய விருந்திற்கு அவன் துருக்கிய அரசாங்க அதிகாரிகள் சிலரையும் அழைத்திருக்க, அவர்கள் வந்த [illegible] வீட்டின் ஒப்பந்தங்களில் கையெழுத்து [illegible] முனைந்தனர்.

பட்டு வேட்டி, ஜிப்பாவில் நின்றவனை வியந்து அவர்கள் சொன்ன புகழுரைகளை எல்லாம் ஒரு சிறு தலையசைப்புடன் ஏற்றுக் கொண்டவனின் கண்கள் ஒப்பந்தத்தைக் கூர்ந்து அலசின.

''எல்லாம் சரியாயிருக்குது அர்மான்ஜி. ஆனால் நான் சதா இங்கிருக்கப் போவதில்லை. இந்தியா போய் வர வேண்டியிருக்கும். ஆக, பராமரிப்பை எதிர்பார்க்கிறேன். அதற்கான சில வரிகளைச் சேர்த்து விட்டு, ஏற்பாடுகளைச் செய்தீர்களானால் கையெழுத்துப் போட்டு விடலாம்.''

அமல்ராஜ் மாமாவும் அதைக் கவனித்துப் பிரமித்து சிலாகித்தார். 'நல்ல நாள் இது. கையெழுத்துதான் போட்டால் போச்சு!'ன்னு மற்றவர்கள் படபடத்தார்கள். விஜேந்தர் கெட்டிக்காரன்!' என்று. காய்ச்சிய பாலைப் பரிமாறிய போதும், விருந்தின் ஊடாகவும் அடிக்கடி அவன் பார்வை தன்னைத் தொட்டுப் பதிந்ததை உணர்ந்தவள் துருக்கிய சம்பிரதாயப்படி பன்னீரில் கை கழுவிய பின் அவன் தன்னைத் தேடி வந்து அருகில் அமர்ந்ததும் மேலும் துணுக்குற்றாள்.

இவள் கழுத்தைத் தன் பார்வையால் வருடியவன் ''இதைப் பார்த்ததுமே எனக்கு உன் நினைப்புதான் வந்தது வனா. உனக்குப் பொருந்தும்னு நினைச்சேன். ஆனால் அதையும் மீறிப் பிரமாதமாயிருக்குது!'' பாராட்டினான்.

இவளுக்குள் மேலும் ஒரு குலுக்கல்...

''ஓ... இது உங்க பரிசுன்னு... எனக்குத் தெரியாது தெரியாமலேயே...''

''அதனாலென்ன? போட்டு நகைக்கு அழகு சேர்த்ததற்கு நன்றி...''

கூடவே இதுதான் விஜேந்தர் தன்னை அடிக்கடி பார்த்ததற்கான காரணமா என்ற சிறு ஆசுவாசமும்.

ஆனாலும் அந்தப் பின்னல் நகை வேறு சில பிரமைகளையும் இவளுக்குள் பின்னியிருந்ததே.

அன்று காலை தன் அலங்காரத்தை முடித்துக் கொண்டு, விமலா அத்தைக்கு உதவ முனைந்த வந்தனா, அத்தையைக் கட்டிக் கொண்டு, ''ரொம்ப தாங்க்ஸ் அத்தை!'' என்றாள் செல்லமாய்.

''எதுக்காம்...?''

''உங்களுக்கு நாங்க எவ்வளவோ கடமைப்பட்டிருக்கோம் அத்தை. இந்த ஹாலிடே கூட நீங்க வரவழைத்துத்தான் அனுபவந்தானே! இந்த நன்றி, இதோ இந்த அழகிய நகைக்காய்!''

தான் எடுத்து வைத்த பொருட்களை எண்ணிச் சரி பார்த்த விமலா, 'எந்த நகை?' என்றார் ஏதோ யோசனையில்.

''இதோ இதுதான்...''

''அடடே, என் வனதேவதைக்கு என்னமாய்ப் பொருந்துது இந்த ரோஜா மாலை. ஆனா இது நா வாங்கலையேடி கண்ணம்மா.''

'பின்னே? அதுவாய் நான் போடப் போற உடையின் நிறமெல்லாம் தெரிந்து கொண்டு என் மேஜையின் மேலே வந்து இருந்துகிச்சாமா?

அத்தையைக் கட்டிக் கொஞ்சினாள்.

'நீயும் வசுவும் என்ன நிறத்தில் உடுத்தப் போறீங்கன்னு கேட்டது... ராகவ். சொன்னேன். அவந்தான் வாங்கியிருப்பானோ?'

இவளுக்குள் பொங்கிய உற்சாகம் சற்று வடிந்து விட்டது. நகையைப் போட்டுக் கொள்வதா அல்லது கழற்றி விடுவதா என்று அவள் யோசித்து முடிவு பண்ணு வதற்குள் மாமா அவர்களை எல்லாம் காரில் ஏற்றி விட்டார். கூடவே அத்தனை சாமான்களையும்.

''அங்கே போய், புது வீட்டில் இத்தனையும் அலங் காரமாய் அதனதன் இடத்தில் வைக்கணும், பெண்களா உடனே கிளம்பினால்தானே ஆச்சு?'' என்றபடி.

கல்கண்டுத் தட்டோடு காரில் ஏறி உட்கார்ந்தவள் தமக்கையின் கழுத்தை நோட்டமிட்டாள்.

அங்கு பட்டு நூலால் பின்னப்பட்ட ஆபரணமில்லை. கிரிஸ்டல் மாலை பளபளத்து இவளை மேலும் தயங்கச் செய்தது.

தான் மட்டும் முந்திரிக் கொட்டை போல இதைப் போட்டுச் சிங்காரமாய்ப் போய் இறங்கினால் ராகவ் மனதில் வேறேதும் வேண்டாத எண்ணம் விதையாய் விழுந்து முளைத்து விடுமோ என்ற பதட்டம்.

கார் வீட்டின் முன் நின்றதுமே, கல்கண்டுத் தட்டை ஸீட்டில் வைத்துவிட்டு, நகையைக் கழட்டித் தன் கைப் பைக்குள் வைத்துவிட வேண்டும் என்ற முடிவு வசுமதியின் பேச்சால் மாறிப் போனது.

இவர்களுக்காய் ஆவலாய்க் காத்திருந்து, கார் கதவை திறந்து விட்ட ராகவ்வின் கண்கள் பரவசமாய்ப் பள பளத்தன.

''லவ்லி! துருக்கி நாட்டிற்கு வந்துள்ள இந்திய தேவதைகளே! உங்களை வாழ்த்தி வரவேற்கிறேன்'' என்று முதுகு வளைத்து வரவேற்றான்.

''உங்க கழுத்தில் சேர்ந்தது இந்த ரோஜா மாலையின் [illegible]ம்!'' என்றவன் வசுமதி கழுத்தில் இரட்டைச் [illegible] மின்னிய பச்சைக் கற்களைக் கண்டு விட்டு,

''உங்களுக்கு அந்தப் பரிசு பிடிக்கலையா வசுமதி?'' [illegible]ன் மெள்ள.

''அது ரொம்ப எளிய நகை. கேசுவல் உடைகளுக்குப் [illegible]க்கலாம். பட்டுக்கல்ல. தாங்க்ஸ் எனிவே, நீங்க [illegible]னால் இயன்றதைத் தந்திருக்கீங்க. பரிசாய் மரங் [illegible] தர நீங்க விஜே இல்லையே.''

[illegible] அலட்சியமாய்ச் சொன்னவள் காரிலிருந்து எந்தப் [illegible]களையும் எடுத்துக் கொள்ளாமல் ஒரு அரச தோர [illegible]ன் புது வீட்டினுள் நுழைந்தாள்.

[illegible]வின் முகம் சிறுத்ததைச் சிறு வேதனையோடு [illegible]த்த வனா, தன் கழுத்து நகை கழற்றவில்லை.

[illegible]தியின் அலட்சியப் பேச்சு ராகவ்வைப் பாதித்துத் [illegible] விட்டது போலும். விருந்தின் போது அவன், [illegible]ந்தரை அவன் பணத்திற்காய்த் துரத்தும் சில [illegible]களைப் பற்றிக் கிண்டலடித்தான். நட்சத்திர [illegible]டலின் விருந்திற்காய், ஆஸ்திரிய கிரிஸ்டல் [illegible]க்காய் அவர்கள் பேசும் பசப்புப் பேச்சைப் பேசிக் [illegible]தில் சிறு கசப்பிருந்தது.

''அப்பெண்களுக்குக் காதல் அல்லது கல்யாணம் [illegible]து வாழ்வை வசதியாக்குவதற்கான ஒரு முதலீடு. [illegible]தான். அங்கே அன்பு, விட்டுக் கொடுத்தல், [illegible]கெல்லாம் இடமோ அர்த்தமோ கிடையாது.''

''இந்த விஷயத்தில் ராகவ்தான் என் குரு! அவன் [illegible]யைக் கேட்டு அதன்படி நடந்துக்குவேன்.''

"என்ன எச்சரிப்பாம்?" குரல் குழைய வினவினாள் வசுமதி.

"அதைப் பெரியவங்க முன்னே சொல்ல வேணாம்னு பார்க்கறேன்."

"பைன்! இதைச் சொன்னது ராகவ். ஆக, திட்டும் அவனுக்கே போய்ச் சேரட்டும்!" என்ற முன்னுரையுடன்,

"அழகான பெண் ஈரம் காயாத பெயிண்ட் போல.

பார்த்தால் தொடும் ஆசையை அடக்க முடியாது

தொட்டால் பிறகு லேசில் விடவும் முடியாது!

சரிதானே ராகவ்?"

"சரிதான் பாஸ். ஆனால் சொன்னது ஒரு மேலை நாட்டுக் கிண்டல் ஞானி. அது உண்மைன்னு பட்டதால் மனதில் வச்சுக்கிட்டேன். அதை வைத்து உங்களை அவ்வப்போது எச்சரிப்பதும் உண்டு!"

"உள்ளூர்க் கவிஞர் சொல்லியிருப்பது என்ன தெரியுமா?

பாவத்தின் சம்பளம் மரணம்.

புண்ணியத்தின் சம்பளம் காதல்!

ஆக ஒரேயடியாய்ப் பெண்களை ஈனப்படுத்திடக் கூடாது. மனுஷன் நல்லது செய்திருந்தால் அதற்கேற்ற புண்ணியவதி வாய்ப்பாள்!" ஆசிரியராய் அமர்ந்து தீர்ப்புச் சொல்ல, புது வித ஆடை, கூச்சச் சிரிப்பு, உல்லாசமான பேச்சு என்றிருந்த விஜேந்தரை வசுமதியின் கண்கள் மொய்த்தன.

அவளுக்குள்ளே உணர்வுகள் புரண்டு அலைக்கழித்தன.

இத்தனை குழப்பங்கள் போதாது என்பது போல, அந்த பட்டு நூல் நகை தனது பரிசு என்று விஜேந்தர் சொன்னது வந்தனாவிற்கு விக்கியது.

9

[illegible] வழிந்த இசை இவளைச் சுற்றி மிதந்து, பின் [illegible] இறுக்கியது. காதலனின் ஆலிங்கனம் போல [illegible] மயக்கியது.

[illegible] மூச்சிழுக்க வைத்து, விழி செருகியது.

ஆர்ப்பாட்டமில்லாத அந்தக் குறுந்தகட்டில் பதிவான [illegible] முடிந்த போதும், அதன் மயக்கத்திலிருந்து விடுபட [illegible] சற்றுச் சிரமப்பட்டாள்.

[illegible], "நல்லாயிருந்தது ராகவ்!" என்று பாராட்ட [illegible]வில்லை. ஆனால் இவளது சில நொடி மவு[illegible] அந்தக் கலைஞன் புரிந்து கொண்டான்.

[illegible] அவளது முகத்தைக் கண்டு முறுவலித்தான்.

[illegible] நின்று கை கூப்பியவள்,

"அற்புதமாயிருந்தது ராகவ். விஜேந்தர் சொல்றது [illegible] உங்க இசைக்கு ஆன்மாவை அமைதிப்படுத்தும் [illegible]க்கிறது. ரொம்ப நுட்பமான கலை!" மனதாரப் [illegible] நன்றி தெரிவித்தவன்,

"இந்த இசைத் தொகுப்பு என்னுடைய லேட்டஸ்ட். [illegible] பொருத்தமான பெயர் சொல்லுங்களேன்." [illegible] பார்த்தான்.

"[illegible]? சலசலத்து ஓடினாலும் மனசை அமைதிப்[illegible] தம்பி."

''நல்லது. ஆனா இந்தப் படைப்பிற்கான
இங்கேயிருக்கும் ஒரு பெண்... அதற்கு அவங்க
ரையே வச்சிடலாம்னு ஓர் ஆசை.''

''எம் மனைவியின் பெயரை வைத்துக் கௌர
படுத்துவேன்னு நினைக்கிறேன்!'' அமல்ராஜ் கேலி
வேண்டினார்.

''வனதேவதை. என் இசையைப் போற்றி இந்த
கவிஞனை ஊக்குவிச்சது... அதற்கு என் நன்றி இது

மற்றவர்கள் கைதட்ட, ராகவ் தொடர்ந்து பேசினான்

''நான் சமீபமாய் லடாக் போயிருந்தேன். அங்கே
புத்த மடாலயம். அந்தப் புராதனக் கோயிலின் இரு
சுவரில் ஒரு துவாரம். அதில் உதடு வைத்துப் பலர்
முணுமுணுக்க, நான் அது பற்றி விசாரித்தேன். அ
பெயர் ரகசியக் கிடங்காம். நம் மனதை அழுத்
ரகசியங்கள் அங்கே சொல்லிவிட அவை பிறர் அ
முடியாதபடி பூமியினுள் போய் விடுமாம். ஆனால்
கலைஞன் தனக்குள்ளே புரளும் எல்லா அந்தரங்க
உணர்வுகளையும் கொட்டி அதைத் தன் படைப்பாக்கி
விடலாம். அதுவும் புதைந்து போகாமல், பிறரை
விக்கும் ஒரு பரவச அனுபவமாகி விடுவது... கலைஞர்
களுக்கு அது ஒரு கொடுப்பினைதான்.''

''உண்மை ராகவ். உங்க இசை பரவசப்படுத்த
அதற்கு என் பெயரை நீங்க இட்டது எனக்குப் பெருமை

''என் உத்வேகமே நீங்கதான் வனா.''

''வித்தியாசமான தேசம், மக்கள்.. இவைதான்
களைத் தூண்டியவை. இந்த மாற்றம் அதையெல்லாம்
தொகுக்கும் உற்சாகத்தைத் தந்திருக்கும். நீங்க

பழியை என் மேல் போட்டுட்டீங்களே...''
பேசிச் சிரிக்க முயன்றாள் வந்தனா.

முயற்சிதான். ஏனெனில் ராகவ்வின் கண்கள்
சஞ்சலப்படுத்தின.

யே பார்த்த கண்களில் வெறுமே கலையை
களிப்பு மட்டுமல்ல... காதலும் இருந்ததோ
சந்தேகக் கலக்கம்.

விருந்தினர் போன பிறகு, வேலையும் ஓய்ந்த
ராகவிடம் தனியே பேசினாள்.

ளிடமிருந்த கலையைச் செதுக்கி அதை வெளியே
தெரிய வருமளவிற்குத் திறமையாய் உருவாக்

ணாதான். பிறக்கும் ஒவ்வொரு குழந்தையும்
தான். ஆனால் அவன் வளரும் வரை அக்
அவனிடத்தில் தங்குவதில்லை என்பதுதான் பிரச்
'' என்பார் என் இசை ஆசிரியர்.

யை என்னுடன் தங்க வைத்தது அண்ணா

அவர் பெயரையே டைட்டிலாய்..?''

நன்றி மறந்தவனில்லை, வந்தனா. உண்
சொல்லணும்னா இதை முதலில் கேட்ட அண்
முணுமுணுத்தது உங்க பெயரை! அதுவே பொருத்த
தலைப்பாகயிருக்கும் என்றதும் அவரேதான்!''

இவளுக்குள் மேலும் கௌரவமானது.

இனிமையோடு இளமையாவும் துள்ளின இந்த என்
படைப்பு வித்தியாசப்பட்டதைக் கவனிச்சது

அண்ணாதான். அவர் கவனத்திலிருந்து [illegible]
தகவல்கள் மட்டுமில்லை, எதுவுமே தப்புவதில்[illegible]

தன்னை மையப்படுத்தாமல் பேச்சு வி[illegible]
பற்றிச் சுழன்றதில் இவளுக்குமே நிம்மதி. ஆ[illegible]
கிடாமல் கேட்டாள்.

''வலியவன் வாழட்டும்.

எளியவன் ஏங்கட்டும் என்ற பொருளாதாரச் சித்[illegible]
அண்ணனுக்குப் பிடிக்காது. ஆக, தமிழ்நாட்டின் [illegible]
மம் ஒன்றில் சில துடிப்பான இளைஞர்களைக் [illegible]
நம் பாரம்பரியக் கலைகளைப் புதுப்பித்துப் [illegible]
படுத்துவதும் அவரது புராஜெக்ட்ஸில் ஒன்று.''

''ஓ! நானே அவர்கிட்ட இதுபற்றி பேசணும்னு [illegible]
திருந்தேன். துருக்கிய கம்பளம், பீங்கானை [illegible]
கும் உள்ள ரசனையுள்ளோரிடம் சேர்ப்பவர், ஏன் இ[illegible]
கைவினைப் பொருட்களைக் கண்டு கொள்ள[illegible]

''ஆனா நல்லவேளை, அப்படித் துடுக்காய் [illegible]
கலை.''

''கேட்டால் விவரம் சொல்லியிருப்பார். அ[illegible]
தானே...? தமிழ்நாட்டின் ஒவ்வொரு மாவட்ட[illegible]
விதவிதமான திறமைகள், விசேஷங்கள்...''

''ம்ம்... சோழவந்தான் எல்லையிலே செ[illegible]
தான்னு ஒருத்தர் உண்டு. அவர் ஓலைகளில் [illegible]
வித்தைகளைப் பார்த்தால் கண்ணைத் தட்ட முடி[illegible]
போகும். குழந்தைகளுக்கான கிலுகிலுப்பை, [illegible]
பெட்டி, தட்டுன்னு சகலமும் செய்வார். வசு அ[illegible]
காய் ஒரு தரம் ஓலையில் காது தொங்கட்டான் [illegible]
செய்து அசத்தினார்.''

[illegible]ளுக்குக் கை வளையல்?''

[illegible] வந்தனா.

[illegible]ல்ல. எங்க அருணண்ணா டாக்டரில்லையா?
[illegible]தாவுக்குச் சிகிச்சை செய்ததற்குப் பிரயுதிப
[illegible]

[illegible]டு மகராசிக்கு இதுன்னு பிரியமாய்ச் செய்தது
[illegible]சனையாய் இடுங்கின ராகவ்வின் விழிகள்.

[illegible] அவரோடு அந்தக் கலை மறைஞ்சிடக் கூடாது.''

[illegible]தான் என் கவலையும் ராகவ்! இயற்கைச் சாய
[illegible] அவரது ஒவ்வொரு பெட்டியும் ஒவ்வொரு
[illegible]ருக்கு. அதையே தொப்பியாய்ச் செய்து வைத்
[illegible] டிஸைனர் படைப்புகள்! இந்தியாவில்,
[illegible] ரூபாய்க்கு மூணு கொடு!'ன்னு நாம பேரம்
[illegible] பொருள் பிற நாடுகளில் ரசித்து வாங்கப்படும்
[illegible]னு கொண்டாடுவாங்க. சங்கு, பாசி அலங்காரம்,
[illegible]ன்னுதல்னு எத்தனை ரகமான வித்தைகள் நம்ப
[illegible] விரல்கள் உருவாக்குகின்றன!''

[illegible] ஊக்குவித்து, உலகளவில் அறிமுகப்படுத்தி,
[illegible]மாக்கினால்... கிராமங்கள் செழிக்கும், சுறுசுறுப்
[illegible]''

[illegible]ட்லி!'' - இரு கைகளையும் இறுகக் கூப்பி
[illegible]மாய்த் தலையாட்டினாள் இவள்.

[illegible] இன்னும் இசைக்கான பாராட்டு மழை ஓய
[illegible] போல?''

[illegible]யுடன் கேட்டபடி நுழைந்தான் விஜேந்தர்.

[illegible]ல்ல. இது வேற.''

''எக்ஸாக்ட்லின்னே? ஆக இதே போலொரு [illegible] முன்னயே நீ கேட்டதுண்டு. நம்ம தம்பி [illegible] ஜெராக்ஸ் எடுத்துத் தள்ளிட்டார்னு நினைச்ச[illegible]

''ச்சேச்சே... விளையாட்டுக்குக் கூட அப்படிச் [illegible] லாதீங்க. ராகவ் இஸ் ஏ ஜீனியஸ். இசையில் ம[illegible] பிறர் மனதின் நோக்கங்களை, விருப்பங்களைக் [illegible] துல்லியமாய்ப் புரிஞ்சுக்கும் சென்ஸிடிவ் பெர்ஸன் [illegible] கடவுள் இவருக்களித்த வரம்னே நினைக்கிறேன் [illegible]

வந்தனா பரவசத்துடன் பேசிக் கொண்டே [illegible] அமைதியாய் அதைக் கேட்டு நின்றான் விஜேந்தர்.

''மனதில் சுத்தமும் அன்பும் உள்ளவர்கள் [illegible] என் படியேறி உள்ளே வரலாம்!'' - என்ற அறிவிப்[illegible] சற்றுக் கர்வமாய் நின்றது அந்தப் பழைய வீடு.

துருக்கியிலும் ஆங்கிலத்திலுமாயிருந்த அ[illegible] கத்தை வாசித்தபடி 200 வருடத் தொன்மை[illegible] அப்பிரமாண்ட வீட்டினுள் நுழைந்தனர் சுற்[illegible] பயணிகள்.

''தொன்மையான கட்டடங்களுக்கே ஒரு கம்பீ[illegible] கர்வமும் உண்டு. நாங்கள் அது கலையாமல் [illegible] தேசத்தைப் பாதுகாத்து வருகிறோம். இந்த வீட்[illegible] ஓல்ட் க்ரீக் ஹவுஸ்''' என்பார்கள்.

1924-ஆம் ஆண்டு துருக்கிக்கும் கிரேக்க நாட்டி[illegible] இடையே நடந்த 'ஜனத்தொகைப் பரிமாற்றம்' [illegible] நீங்கள் கேள்விப்பட்டிருக்கக் கூடும்.''

கைட் சற்றுக் கரடு முரடான ஆங்கிலத்தில் [illegible] கியதை ஆர்வமாய்க் கவனித்திருந்தனர் பயணிகள்.

[illegible]திரத்திற்குப் பின்பு இங்கேயுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் [illegible] நாட்டிற்குப் போக, அங்குள்ள இஸ்லாமியர் [illegible] புலம் பெயர்ந்த சரித்திர நிகழ்வு அது. அப்போது [illegible]கள் விட்டுப் போன இவ் வீடு இப்போது சுற் [illegible] பயணிகள் வந்து தங்கி, உண்டு, சுற்றிப் பார்த்துப் [illegible] ஒரு இடமாய்ப் பராமரிக்கப்படுகிறது.''

[illegible]தைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்ட அமல்ராஜ் மாமா, [illegible] குடும்பத்தாரோடு விஜேந்தர், ராகவ்வும் அங்கே [illegible] விருந்துண்ண ஏற்பாடு செய்திருந்தார்.

[illegible]ஞர்கள் சந்தோஷமாய் வரச் சம்மதிக்க, வழக்கம் [illegible] தடபுடலாய்த் தயாராகி நின்றாள் வசுமதி!

[illegible]ப்பட்ட ஒரு வாரம் அவர்கள் ஒருவரையொரு [illegible]த்திக்க முடியாமல் போனது, என்றாலும் வசு [illegible] அழைத்துப் பேசவில்லை. ஊரிலிருக்கும் [illegible] அத்தையிடம் பெயருக்குப் பேசினதோடு சரி.

[illegible]து மனப் போக்கு புரிந்தது போல, பிறகு அரு [illegible] அவளை வற்புறுத்தித் தொடர்பு கொள்ளவில்லை.

[illegible] அத்தனையும் கவனித்த வந்தனா, முதன் முறை [illegible] தான் விஜேந்தரைச் சந்தித்த அந்த மழையடித்த [illegible] பொழுதை, மனதுக்குள் சபித்தாள்.

[illegible] வந்ததிலிருந்தே இவர்கள் வீடு மாறிப் போயி [illegible]

[illegible]றிலிருந்து தனது உள்ளம் மட்டுமல்ல, உடலும் [illegible] சற்றுக் குழம்பி விட்டதாய்த் தோன்றியது.

[illegible]து மனக்குழப்பத்தைத் தான் உடம்பு பிரதிபலிக் [illegible]?

அதைப் பற்றி அத்தையிடம் பேசக் கூட அவளுக்கு பிடிக்கவில்லை.

ஒரு குவளை நீரில் விழுந்த மைச்சொட்டு, பரவி படர்ந்து நீர் முழுவதையும் நிறமாக்குவது போல விஜேந்தரின் வருகை இவர்களது குடும்பச் சூழலை தலைகீழாக்குவது போதாது போல, இப்போது வேறு...?

இவள் பெயரில் பாட்டும், பார்வையில் பரிதவிப்பு மாய்...!

பருத்த பளிங்குத் தூண்களும், விசித்திரமான வேலைப் பாடுள்ள மேல் விதானம், கம்பளம் மூடிய பாதையும் அவ்வீடு வசீகரித்தது. அதன் ஒடுங்கிய படிகளேறி மாடிக் குச் சென்றதும் இருபது பேருடைய அச்சிறு குழுவைக் கூட்டிச் சென்ற கைட் ஒரு சின்ன அலமாரி முன் பவ்யமாய் நின்றார்.

''இங்குள்ள கண்ணாடி அலமாரியைக் கவனியுங்கள். 1924-ஆம் ஆண்டு வரை இங்கே வாழ்ந்த கிரேக்கக் குடும் பம் துருக்கியை விட்டுத் தங்களது நாட்டிற்குப் போகும் அவசரத்தில் இந்த அலமாரியைக் காலி செய்யவில்லை. அத்யாவசியப் பொருட்களோடு, இதிலுள்ள அலங்காரத் திற்கான வெள்ளி பீங்கான் பொருட்களையும் சேர்த்து வேறு தேசத்திற்கு எடுத்துப் போவதென்பது கஷ்டமில் லையே.''

''அது சரி. இப்போ ஏழெட்டு வருஷங்களாய்த்தானே 'பேக்கர்ஸ் அன்ட் மூவர்ஸ்' - வசதியெல்லாம்?'' ஒருவர் சொல்ல, மற்றவர்கள் சிரிப்புடன் ஆமோதித்தார்கள்.

அவர்கள் காலி செய்த இந்த வீட்டிற்குக் குடியேறிய துருக்கிய, அதாவது இஸ்லாமியக் குடும்பம், இந்த அலமாரியை உடைத்துத் திறக்க, ஏன் - கலைக்கவும் விரும்பவில்லை. சிவப்புப் பட்டு ரிப்பனைச் சுற்றிக் அழகாய் முடிச்சிட்டவர்கள், விட்டுப் போன கிரேக்கக் குடும்பத்தின் ஞாபகச் சின்னமாய் இதைக் கவனத்துடன் பாதுகாத்து வருகின்றனர்.''

''ஸோ... கிரேட்'', ''ஸோ கியூட்!'' என்று கமெண்டுகள் எழுந்தன. ''இரு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு இங்கு வாழ்ந்த, முகம் அறியாத மாற்று தேசத்து மத முனிவர் களின் உணர்வுகளை மதிக்கும் இந்தப் பெருந்தன்மை - இப்போதைய துருக்கியின் அழகிய அம்சம்.''

உணர்வு மிகுதியில் வந்தனாவிற்குத் தொண்டை அடைத்தது! தேவதைக் கதைகளைப் போல, இந்த சென்டிமென்ட் நிகழ்வுகளும்கூடச் சற்று அபத்தமாய்ப் பட்டாலும் எத்தனை அழகானவை!

இவை உலகத்திற்கு அவசியமும் கூட என்று தோன் றிய இளையவளின் கண்கள் சற்றுக் கலங்கியதைக் கண்ட வசுமதி கேலியாய்ப் புருவம் உயர்த்தினாள்.

அவர்கள் உணவிற்காய் மேஜையில் அமர்ந்ததும், அதைக் குறித்துச் சீண்டவும் செய்தாள்.

வந்தனா அதற்குப் பதில் ஏதும் சொல்லாதிருக்க, மெல்லிய குரலில் பாடினான் -

நீயும் தட்டவில்லை

நானும் திறக்கவில்லை.

இடையில் இருந்தது கதவு!

இரவல் வரிகள்தான் - ஆனால் சட்டென [illegible] வந்தது. ஏதோ ஒரு பொருத்தம் இருக்குதில்லை[illegible]

வசுமதி வாய்விட்டுச் சிரித்தாள்.

''ராகவ்! நீங்களும் வனாவும் ஒரே ரகம். அவள் அந்த திறக்காத அலமாரியைப் பார்த்துக் கண்கள் கலங்க, [illegible] அதற்குப் பொருந்தும் சோகக் காதல் வரிகளைப் [illegible] ரொம்பப் பொருத்தமான கலை ஜோடி நீங்க!''

வந்தனாவிற்குள் எரிச்சல் 'சுருசுரு' என்று [illegible]

தனக்காக உருகும் ஒரு உயிரை உதாசீனப்[illegible] விட்டு, தன் அக்கா இங்கே தன்னை யாருடனோ [illegible] சேர்க்கிறாளாக்கும் என்ற பொருமல்.

''காசுதான் முக்கியம் - அது போதுங்கறது [illegible] எண்ணம். ஏன், நீ கூட அந்தக் கட்சிதான். [illegible] எனக்குக் கலை முக்கியம் - அதன் மென்மை, [illegible] எல்லாம் உனக்குப் புரியலைன்னா, விடு.'' [illegible] சற்றுக் காட்டமாய்.

ஆனால் அன்றிரவு தன் அறையில் தனி[illegible] சுலபமாய்க் கண்ணீர் வந்தது. ராகவ்வின் கலை [illegible] பிடித்திருந்தாலும், தன் காதல் வேறு ஒருவன் [illegible] என்பது புரிந்த திகைப்பின் விளைவு அது.

காதல்... இப்படிச் சட்டென்று தோன்றி [illegible] என்ன? கை தொட்டதும், கண் பட்டதும் [illegible] விடும் காதல் பற்றிக் கிண்டலடித்திருந்த [illegible] அந்த உணர்வு அப்படி ஒரு சந்தர்ப்பத்தில்தான் [illegible] வளைத்துக் கொண்டதா?

[illegible] இருவருக்கும் இடையே கதவாய் நிற்பது [illegible]!

[illegible] தான் துணிந்து தட்ட முடியாது...

[illegible] அக்கதவு திறக்கவும் போவதில்லை...

[illegible] அழுதாள்.

[illegible] அழுது சோர்ந்த போது விடிந்திருந்தது.

10

[illegible]டிற்குள் ஒரு விஷ ஜந்து இருக்கிறது என்று [illegible] விட்டால், அங்கிருப்பவர்கள் எவ்வளவு [illegible] நடமாடுவார்களோ, அப்படி ஓர் எச்சரிப்புட [illegible] சொச்ச நாட்களை நகர்த்த ஆரம்பித்திருந்தாள் [illegible]!

[illegible] அவர்கள் துருக்கி நாட்டிற்கு வந்து ஏறக்குறைய [illegible] மாதம் ஆயிற்று. இந்தியா திரும்ப மேலும் சில [illegible]தான். ஆனாலும் இருதலை நாகம் போல அந்த [illegible] வேறு அவளுக்குள்ளே ஆடிக் கொண் [illegible].

[illegible]யிருந்து கிளம்பிப் பழைய வாழ்வில் புகுந்த [illegible] இந்த நாட்கள் ஓர் கனவு போல மங்கிப் பின் [illegible] போகுமா அல்லது விஜேந்தரிடமிருந்து விலகிய [illegible]யில் தனக்குப் பைத்தியமே பிடித்து விடுமா [illegible] அல்லாட்டம்!

அவர்கள் இங்கு வரும் போதெல்லாம் விதவிதமா சாக்குகளைச் சொல்லித் தவிர்த்தாள்.

அன்றும் அறைக்குள் அப்படி எதையோ குடைந்து கொண்டிருந்தவளைத் தேடி ராகவ் வந்து விட்டான்.

''பார்க்கவே முடியலியே வனா... உடம்பு சரியில் லையா? முகம் வாடியிருக்குது!''

''இல்ல... பாக் பண்ண ஆரம்பிச்சேன்...''

அவள் சொன்னாலும் உடம்பின் நிலையும் சரி யில்லதான் போல் தோன்றியது. புது ஊரில் அது [illegible] அத்தை, மாமாவைக் களேபரப்படுத்த வேண்டாம் என்று முடிவெடுத்ததால் சமாளித்து நின்றாள்.

''இங்கேயிருந்து போகப் போறோமோன்ற வருத்த - ம்ம்?''

அவன் குரல் தன்மையாய் வருடியது.

ஒரு காதலனின் தாபத்தை அதில் உணர்ந்து எச்சரி கையானாள். அவனை விலக்கி நிறுத்துவதற்கா உற்சாகமும், இயல்புமாய் - ''அதெப்படி? எப்போ சிட் போய்ச் சேருவோம்னு காத்திட்டிருக்கேன்.

''இனிய இல்லம் பற்றி நினைத்து ஏங்கறேன்னு வைங்க. என்ன, அத்தையை மிஸ் பண்ணுவோம்தான். ஆனா அவங்களும் ஐந்தாறு மாதங்களில் திருச்சி வந்து விடுவதாய்த்தான் பிளான். ஏன், நீங்க மட்டுமென்ன சென்னை போனதும் உங்க சங்கீத சாகரத்தில் மூழ்கிடு வீங்க.''

''அங்கே வேலை இருக்கும்தான். ஆனா நான் எதிர்பார்க்காத ஸ்பெஷல் நாட்கள் வனா. அண்ணாவும் [illegible]

[illegible] நாட்கள் இருந்துட்டுப் போகலாம்னு வந்த இடத்தில் [illegible] பாடல்களுக்கு இசை அமைப்பேன்னு [illegible]க்கலை. என் லாப் - டாப்பில் சேமிக்கப்பட்ட [illegible] கவிதைகளும் இப்போ பாடல்கள் ஆயாச்சு... [illegible]ன்றும் வித்தியாசமான பாணியில்... தனித்தனி [illegible]...''

அப்போ அந்தத் தொகுப்பிற்கு வானவில் அல்லது [illegible]ல்னு கூட டைட்டில் வைக்கலாமில்லையா?''

புன்னகையுடன் தலையசைத்தான்.

''பத்துப் பாடல்கள் பிரமாதமாய் வந்திருக்கு. அந்த [illegible]க்கான தலைப்பு ஏற்கெனவே நான் சொன்னது [illegible] 'வனதேவதை'தான். மேலும் சில ராகங்களும் [illegible]' ஆயிருக்கு இங்கே!'' - என்றவன் ஆள்காட்டி [illegible] தன் நெற்றியைத் தட்டிக் காட்டினான்.

''மறந்துடாத ராகவ்?''

[illegible]பிள். சில சங்கீத நெளிவு சுளிவுகளைப் பிறகு [illegible] யோசிச்சுப் பார்த்தாலும் ஞாபகம் வராது. ஆக [illegible] உடனுக்குடன் 'நொடேஷன்'' எழுதிடணும்.''

''அதாவது சங்கீத எழுத்தில் பதிவு செய்திடுவீங்க?''

''[illegible]. அந்த இரண்டாவது சி.டி.யின் பிரதான பாட்டு [illegible] தெரியுமா? நாம அந்த புராதனக் கிரேக்க வீட்டிற்குப் [illegible] அன்று பாடினேனே...?''

''ஆமா - இடையில் ஒரு கதவு'ன்னு முடிந்த சின்னக் [illegible]?''

''நீ அதை மறந்திருக்க மாட்டேன்னு எனக்குத் தெரி[illegible] வனா.

அதுதான் டைட்டிலும் கூட. மாதக் கணக்கில் மண்டையை உருட்டி யோசிக்க வேண்டிய விஷயம் இங்கே எனக்கு அத்தனை சுலபமாய்ப் பாலில் [illegible] பழம் போல் ஆனது...''

''கடவுளின் அருள்தான் - இந்தப் பாடல்களை [illegible] லாம் இசை சேர்த்து முழுமையாக்கி வெளியி[illegible] களுக்கு நேரம் போதாது ராகவ் - ஆல் த பெஸ்ட்!''

சுத்தமாகவே இருந்த தன் பெட்டியை [illegible] அழுந்தத் துடைக்கலானாள்.

''இதுவரை என் வாழ்வின் நோக்கம், அர்த்தமெல்லாம் இசைன்னு நினைச்சவன் நான், வனா.''

அவனும் ஏற்கெனவே கச்சிதமாயிருந்த தன் சட்டை[illegible] நீவினான்!

''ரெண்டு நாள் முன்னே அமல்ராஜ் அங்கிள் [illegible] ஹியூகோ என்னும் எழுத்தாளரின் வரிகளைச் சொன்[illegible] அதுதான் உண்மைன்னு எனக்குப் புரிந்தது. இப்போது நானும் அவர் கட்சிதான்... கேளேன். அவர் என்ன சொன்னார்னு.'' ராகவ்வின் கண்கள் மேலும் கிறங்கின.

''நான் இன்னும் பாக் செய்ய ஆரம்பிக்கலை. எதையும் கொஞ்சம் மெதுவாய்ச் செய்யும் ரகம் நான். ஆக இப்போ ஆரம்பிச்சால்தான்...''

''இதை நீ கேட்டுட்டால் நான் பதிலைச் சொல்லி விட்டுக் கிளம்பிடுவேன்...''

''சரி, ஹியூகோ என்ன சொன்னார்?''

''வாழ்வு என்பது மலரானால்
காதல் அதிலிருந்து எடுக்கப்படும் தேன்!''

[illegible]தா?''

[illegible] அதிகம் அலட்டிக் கொள்ளாதது அவன் [illegible] அணை கட்டியது போலில்லை. சந்தோஷ [illegible] தொடர்ந்து பேசினான்.

[illegible]வரை வாழ்வில் இனிமை இசை என்றிருந்த என் [illegible] இப்போது அதன் சுவை காதல்தான்னு அடிச்சுச் [illegible]து.''

[illegible] வலிச்சுடாம! உங்க அடுத்த சி.டி.க்கும் [illegible] கிடைச்சிருச்சு போலவே? 'காதல் தேன்'!'' [illegible] அதையும் சாதாரணமான சம்பாஷணை ஆக்கி [illegible]

அத்தை கூப்பிடுறாங்க போல...'' என்ற பொய்யுடன் [illegible] நகர்ந்தாள்.

[illegible] நேரம் உறக்கம் பிடிக்காததால், மறுநாள் காலை [illegible]வே எழுந்தாள் வந்தனா. அவளது குழப்பங் [illegible] எதும் பிரதிபலிக்காமல் நிர்மலமான மலரைப் [illegible]ந்தது அவளது முகம். தோற்றத்தைச் சற்றுச் [illegible] கொண்டு தனக்காய் காபி கலந்தவள், அத் [illegible] தேடிப் போனாள்.

[illegible]க்குள் எத்தனை சோர்வு இருந்ததோ, அத்தனை [illegible]டன் விகசித்தது அத்தையின் முகம்!

[illegible] போனில் பேசிக் கொண்டிருக்க, கொத்து [illegible]க் கண்டு அதிசயிக்கும் சிறுமி போலொரு [illegible]யில் அவரைப் பார்த்திருந்தாள் அத்தை!

[illegible]மாய்ச் செய்யலான்றீங்க? அது சரி - நேர்மை [illegible]மெல்லாம் இப்போ அபூர்வம். அதோடு செல் [illegible], செழிப்பும் சேர்ந்து வர, நாம அதை நழுவ [illegible] கூடாதுதான்...''

இரண்டு நிமிடங்களில் தன் பேச்சை முடித்துக் கொண்ட மாமாவின் முகத்தை இத்தனை பிரகாசமாய் இவள் கண்டதில்லை. பொதுவாய்த் தன் உணர்வுகளை அதிகம் வெளிக்காட்டாத மனிதர் அவர்.

அத்தையும் வசுமதியும் சிறு விஷயங்களுக்குக் கூட எம்பிக் குதிப்பதை அல்லது துவண்டு தவிப்பதைக் கவனிப்பவரின் பார்வையில் சிறு கண்டனம் தெரியும்.

எதுவோ கிடைத்து விட்ட ஆனந்தத்தில் ஆடினால்,

''உனக்கிது இன்பம் என்று கருதினால், அதை உனக்கு முன்னே அடைந்தவர்கள் இன்பமாய் இருக்கிறார்களா என்று பார்,'' என்றொரு தத்துவ நோக்கை அவர்கள் முன் வைப்பார். கவலையில் முடங்கி உட்கார்ந்து விட்டால்,

''எதிர்க்காற்று இருந்தால்தான் காற்றாடி உயர எழும்பும்!'' என்று உற்சாகப்படுத்துவார்.

மருமகளைப் பார்த்து விரியச் சிரித்தவர், ''வாம்மா வந்து உட்கார்,'' என அத்தை இவளை இழுத்துத் தன்னருகே இருத்திக் கொண்டாள்.

குழம்பிப் பார்த்தவளின் நெற்றியில் முத்தமிட்டு

''சந்தோஷமான சேதி வனாக்குட்டி!'' என்றாள்.

இவள் அது பற்றிப் பேசும் முன் மாமாவே ஆரம்பித்தார்.

''காய்ச்ச மரம் கல்லடி படும்னுவாங்க. ஆக இந்த விசாரிக்கையில் நாலுக்கு ரெண்டு பேர் நல்ல விதமாய்த் தகவல் தந்தாலும் போதும்னு நினைச்சேன். ஆனா கேட்ட நாலு பேருமே,

பையன் அருமையும் திறமையுமானவன். அவன் கண்ணியாக ஒரு பெண் கொடுத்து வைத்திருக்கணும்னுட்டாங்க.''

வனாவின் விரல்கள் சில்லிட்டன.

இது இவளது வீடுதானா? இவளறியாமல் ஏதேதோ நடந்து கொண்டிருக்கிறதே!

அதிர்ச்சிப்பட்டு விட்ட அச்சத்துடன் நின்றாள்.

எனக்குப் புரியறது போலச் சொல்லாமல், குழப்பமா?'' என்ற அத்தை விளக்கினார் -

காலையிலேயே உன் அறைக்கு வந்தேன் குட்டி. நீ தூங்கிட்டிருந்தே. சில நாட்களாகவே நீ சோர்வாய்த் தெரிந்ததால் எழுப்பலை. காலை ஏழு மணிக்கெல்லாம் அந்த தம்பி இங்கே... நம்ப வீட்டுக்கு வந்தார். தான் வசுமதியைக் கல்யாணம் செய்துக்க விரும்பறதாய்ப் பெரியவங்க எங்களிடம் சொல்ல... எங்களுக்கு முதல்ல ஒண்ணும் புரியலே... ஓடலை.''

உடலோடு புத்தியும் ஸ்தம்பித்த நிலையில் நின்றாள் இவள்!

யோசித்துச் சொல்லுங்கன்னு அந்தத் தம்பி போய் நாலு பேரிடம் விசாரிக்காமல் முடிவெடுக்கறது சரியில்லைன்னு... முதல்ல வசுட்ட கேட்டோம். அவளிடம் இருந்து வசுதான் விஜேந்தர் அந்தப் பேச்சை எடுத்திருக்கணும்... அவளுக்குச் சம்மதம்ங்கறது புரிஞ்சது. விஜேந்தர் தந்த தகவலின்படி விஜயவாடாவிலிருந்து அவர் வளர்ந்த 'இல்ல'த்து நிர்வாகி, வார்டன், திருச்சியில் அவருக்கு பழக்கமாகும் தெரிந்த தொழில் முறை நண்பர்கள்ன்னு

சிலரைக் கூப்பிட்டுக் கேட்க, எல்லாரும் அவரைப் [illegible] பேசுனது பெருமையாகத்தான்.''

''காசு, கௌரவத்தைச் சம்பாதிப்பதைவி[illegible] மனுஷங்களிடம் நல்லவன்னு பெயரெடுப்பது சிர[illegible] அதுதான் முக்கியம்.''

''சரி மாமா, அருண் அண்ணாட்ட, டாக்டர் [illegible] அத்தையிடம் இது பற்றி பேசினீங்களா? அந்தக் [illegible] பத்தைப் பற்றி மற... மறந்துட்டீங்க போல!''

சற்றுப் படபடப்பாகவே கேட்டாள்.

''பேசினோம்மா. உங்க ரெண்டு பேரையும் வள[illegible] தில் பெரும் பங்கு அவங்களது, இல்லையா? இன்[illegible] அங்கேதானே உங்க வீடு, அதுதானே உங்க [illegible] கூட!''

''உறவும் ஏற்படட்டும்னு நினைச்சாங்க மாமா...''

பெரியவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் சிறு சங்கடத்து[illegible] பார்த்துக் கொண்டார்கள்.

''ஒரு பொருளை இழந்ததுமே அதன் மதிப்பு [illegible] மடங்காகி விடும்னு சொல்வாங்க. ஆனால் அ[illegible] முன்னமே அருண் தம்பி அருமையானவர் எ[illegible] நமக்குத் தெரியும். குணம், குடும்பம், படிப்பு எதி[illegible] பழுதே சொல்ல முடியாது...''

''நல்ல மனசு மாமா அண்ணாக்கு...''

''ஆனா வசு மனசிலே அவரில்லை போல[illegible] சின்ன ஊரில் வளர்ந்த வசு இதுவரை வெளி நபர்க[illegible] சந்தித்துப் பழகச் சந்தர்ப்பம் வாய்க்கலை. ஆக பெரிய[illegible] ஜாடை மாடையாய்ப் போட்ட முடிச்சை இவ பெரித[illegible]

[illegible] படுத்தலை. விஜேந்தரிடம் அவள் உற்சாகமாய்ப் [illegible]தைப் பார்த்தோம். அவரும் வசுவின் சம்மதத் [illegible] தெரிஞ்சுகிட்ட பிறகுதான் நம்மிடம் அனுமதிக் [illegible] வந்தார்... தவிர அருண் தம்பியிடமும் பேசி [illegible]''

[illegible]?''

[illegible] அப்பாவிடம் நான் பேசுவதைக் கொண்டே [illegible]தைப் பாதி புரிஞ்சுகிட்டவர் மேலும் சிலது கேட் [illegible]

[illegible] அவரைப் பிடிச்சிருக்கில்ல? நீங்க [illegible]ளையைப் பற்றி தீர விசாரிச்சு, திருப்தின்னா [illegible] தேதியை நிச்சயம் பண்ணிடுங்க. இங்கேயோ, [illegible]லோ, பிரமாதமாய் நடத்திடலாம். நமக்கு [illegible] சந்தோஷந்தான் முக்கியம்'ன்னார்.''

[illegible]வளுக்கு நெஞ்சடைத்தது.

[illegible] மாமா!'' என்று விட்டாலும், புத்தி இதை [illegible] முடியாமல் முரண்டியது.

[illegible] வாழ்க்கையை வியாபாரமாக அல்லவா [illegible] விட்டாள்?

[illegible] அழகும் ஆர்ப்பாட்டமுமான மனைவியாய் [illegible]ப்பேன்!

[illegible] நீ வசதியும் வளப்பமுமான வாழ்வைத் தா!'' [illegible] படிந்தும் விட்டது.

[illegible] ஆத்திரம் சற்று அடங்கியதும் நேரே தன் [illegible] போய் இதையே கேட்டும் விட்டாள்.

[illegible] வாழ்த்தலையா வனா?''

''உன் பதில் என்னைத் திருப்தி படுத்தினால் [illegible] வாழ்த்துவேன்க்கா. அன்பு, புரிதலை ஒதுக்கி, [illegible] கௌரவம் பார்த்து நீ...''

''நானென்ன? நம்ப இந்தியக் கல்யாண[illegible] எல்லாம் இப்படியானவைதானே வனா? என்ன, [illegible] ஜாதி, மதமும் ஒத்துப் போகணும். பெண் சிவ[illegible] சுந்தரியாய் இருக்காளான்னு அவனும், கை நி[illegible] சம்பாதிக்கும் பையனான்னு அவ வீட்டாரும் பா[illegible] ரொம்ப சாதாரண விஷயமாச்சே!''

அலட்டாமல் பதில் வந்தது.

''அப்ப, அன்பு, அனுசரிச்சு வாழறதெல்லாம்[illegible]

''பின்னால் வருமாயிருக்கும்? எனவே, நீயும் [illegible] வைக் கல்யாணம் செய்யச் சம்மதிச்சால், நீயும் அதி[illegible] டக்காரிதான். அவர் உன் பெயரைக் கேட்டாலே [illegible] றாருப்பா.''

தொடர்ந்து பேசத் தெம்பின்றித் தன் அறைக்கு [illegible] வனாவிற்கு வருத்தம் மிகுந்தது.

விஜேந்தருக்கான துக்கம்.

இளமையிலிருந்தே பாசம், உறவின் பரிவு இ[illegible] யின்றி வளர்ந்த அவனுக்கு இனியும் அவை கிடை[illegible] போவதில்லையே என்ற இரக்கம்.

வசதிக்காய் இவரைக் கைப்பிடிக்கப் போகும் [illegible] மதிக்குத் தன் முழு நேசத்தைக் கணவருக்குத் தர [illegible] படுமா என்ற சஞ்சலம்... உணர்வுகள் மிகுந்து அ[illegible] கண்களை இருட்டின.

11

'முழுக்க நனைந்த பிறகு முக்காடு என்னத்திற்கு!' [illegible]ர்கள். ஆனால் தன் மனதை முழுக்க உணர்ந்த [illegible], அதைப் பிறர் காணாமல் மறைக்க முக்காடிட்டு [illegible] வேண்டியிருந்தது!

அக்காவிற்கு விஜேந்தருடன் திருமணம் நிச்சயிக்கப் [illegible] இத்தருணத்தில், தானும் அவரை நேசிப்பது துளி [illegible]யானாலும், அது கொடுமை!

[illegible]கமும் உறவும் அதைக் கேவலமாகத்தான் பார்க் [illegible]

அதைவிட அக்காவிற்கும் விஜேந்தருக்கும் அது [illegible]யான அதிர்ச்சி என்பதால் முடிந்தளவு உற்சாகமாய் [illegible] வந்தாள்.

'[illegible]கல்யாணத்திற்குக் காஞ்சிபுரம் போய்ப் பெரிய [illegible] எடுக்கணும்னு ஆசைப்பட்டேன் விஜே!' என்று [illegible] குழைய, இந்தியா வந்திறங்கிய மறுநாளே காஞ்சி [illegible] போனார்கள்.

ஒரு நாளிலேயே பட்டும் வைரமுமாய் வாங்கிக் [illegible]தார்கள்.

இந்த அலைச்சலுக்கு வந்தனாவால் ஈடு கொடுக்க [illegible]வில்லை. உடம்பு ஒத்துழைக்க மறுத்ததற்குக் கார [illegible] மனமா அல்லது வேறு கோளாறா என்பது அவ [illegible]க்குப் புரியவில்லை.

பிறரிடம் அது பற்றிப் பேசவும் துணிவில்லை.

அது தவிர விஜேந்தரும் தன்னைப் பார்க்க... இருப்பதைத் தவிர்ப்பதாய் ஒரு நெருடல்.

மறுபுறம் ராகவ் மேலும் தன்னை ஒட்டி இழைய... தடுக்க இவளும் ஒதுங்கினாள்!

நிச்சயதார்த்தத்தை நிறைவாய்ச் செய்து... திருமணத் தேதியைப் பின்னால் முடிவு செய்... என்றாக, மதுரையிலிருந்த நட்சத்திர ஹோட்... அதற்கான ஏற்பாடுகள் நடந்தன.

சோழவந்தானிற்குப் போய் டாக்டர் மாமா... தையை அவர்கள் பார்த்த நேரம் வந்தனாவிற்கு உத... யது என்றால், வசுமதி அதை அநாயசமாய்க் கையாண்டாள்.

பெரியவர்களைப் பாங்காய் நமஸ்கரித்து அருணின் வாழ்த்துதலை இயல்பாய் வசு ஏற்றுக் கொள்ள, இவளின் இதயம்தான் படபடத்தது.

உண்மையில் அக்கா அருண் மீது காட்டியது காதல் இல்லையோ?

சிறு காய்ச்சல் நோவிலும் கூட,

'அருண்! இங்கே வந்துட்டுப் போங்க!' என்றவளை வரவழைத்து அவரை ஒட்டிக் கிடந்ததும் சாதாரண பாசந்தானோ?

ஆனால் அருணின் காதல் வெளிப்படைதான். தனக்கு ஏற்றவர் வேறு ஒருவர் வந்தாகி விட்டார் என்... தால்தான் வசு அருணைக் கடந்த ஒரு மாதமாய் ஒதுக்கி வைத்தாளா?

...த்தையும் அருணிடம் பகிர்ந்தவள் விஜேந்தர் மீது ... ஈர்ப்பு பற்றியும் அவரிடம் சொல்லியிருக்க ...?

...ச்சையே தவிர்த்தது ஏன்?

...த யோசனைகள் ஏற்கெனவே அயர்ந்திருந்த ... மேலும் தொய்ய வைத்தன. ஆனாலும் அதை ...க்க, கிடைத்த வேலைகளில் எல்லாம் தன்னை ...மாக்கினாள்.

...துரைக்கு எடுத்துப் போக வேண்டியதை எல்லாம் ... பார்த்து ஹாலில் அடுக்கிய சமயம் இவளைத் தேடி ... முதியவரைப் பார்த்ததும் முக மலர்ந்து போனாள்.

"வாங்க செம்பு தாத்தா. விசேஷம் முடிஞ்சதும் உங்... வந்து பார்க்கலாம்னு இருந்தேன்."

"அக்காவோட கலியாண சமயத்திலேயும் என்னை ...ச்சியா, தாயி! சந்தோசம்!" கைகூப்பிய வரண்ட ...களைப் பாசமாய்ப் பற்றிக் கொண்டாள்.

"அதெப்படி மறப்பேன்? இங்கேயும் எல்லாருக்கும் ...க்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கோம், தாத்தா."

"...க நிறைஞ்ச பிறகு வகிறு எம்மாத்ரம் தாயி? ...ம் நிறையறதுக்கு நீதான் ஏற்பாடு செய்துட்டியே! ... நன்றி சொல்லிடணும்னுதான் உடனே வந்...தேன்."

இவள் முகத்தில் குழப்பக் கேள்வியின் பாவனை.

"...ழ பசங்க எங்கிட்ட வந்து ஓலை பின்னக் கத்துக்... டாங்க."

"ரொம்ப சந்தோஷம் தாத்தா."

''நா செய்ற ஓலைப் பெட்டியை உந்தலையில [illegible] துத் தொப்பியாய்ப் போட்டு நீ விளையாடுனதெ[illegible] இன்னும் படம் போல ஞாபகமிருக்கு தாயி. [illegible] அதையே கொண்டு இந்தக் கைத் தொழிலுக்கு [illegible] உசுரு தருவேன்னு நினைக்கலம்மா. மனசு [illegible] போயிருச்சும்மா... நீ நல்லா இருக்கணும்.''

''எனக்கு... நீங்க சொல்றது புரியலை தாத்தா.''

''வெளிநாட்டில் கைத்தொழில பெருமையா [illegible] கிறளவு, நம்ப மண்ணுல விதவிதமான கலைங்க [illegible] தேன்னு நீ வருத்தப்பட்டு, அதற்கு உயிரூட்டச் [illegible] யாமே தாயி?''

''யார்ட்ட?'' என்றவள் யோசனையாய்க் [illegible] போதே நினைவில் தட்டியது! இரண்டு வாரங்க[illegible] முன்பு இவள் ராகவ், விஜேந்தரிடம் இதைக் குறிப்[illegible] பேசியது உண்டு. ஆனால் அதற்குள் அது [illegible] யாகிச் சிறகும் முளைத்து இங்கு வந்து [illegible] மல்லாமல் நல்விளைவுகளையும் அல்லவா [illegible] இருக்கிறது?

'ஏழ்மைக்குப் பல வேர்கள்;

ஆணி வேர் - அறியாமை' என்பதற்கொப்ப, [illegible] யாமைதான் இக்கிராம மக்களை அவர்களது திற[illegible] முடக்கி வைத்திருந்தது. அதிலிருந்து இவர்களை [illegible] தலையாக்கியது யார்?'

''மாப்பிள்ளை தம்பி - விசேந்தரய்யாவோட [illegible] இங்கன வந்து இளைய தலைமுறைக்கு உறைக்க[illegible] எடுத்துச் சொன்னாங்க தாயி. துருக்கி நாட்டுக் [illegible] இத்தாலிக் கண்ணாடி, தோல் சாமானுங்க [illegible]

[illegible]குறதை, பிறவு பெரிய விலைக்குப் போறதை [illegible] சினிமாப் படமாட்டம் போட்டுக் காட்ட, [illegible]ளுக்கு ஒரே உற்சாகம்! இன்னும் ரெண்டு [illegible]லே பாலித் தீவுக்கு ஆயிரம் ஓலைத் தொப்பி [illegible]ணும்னு சொல்ல, முனைப்பாக கத்துக்கிட்டு இருக் [illegible] நாலைஞ்சு பேருக்கு வித்தை விரல் வந்திருச்சு. [illegible]டான், இடுப்புக் கயிறு, பர்ஸ் எல்லாம் புதுப்புது [illegible] உருவாவுது. அதுக்காக ரெண்டு பட்டணத்துப் [illegible]ணுங்க வந்தாங்க.''

[illegible]ச்சரியமாய் இருக்கு தாத்தா.''

[illegible] வீட்டை வந்து பாரு, மலைச்சுப் போயிடுவே! [illegible] முதுகும் தேய்ஞ்ச என்னால மணிக்கு ஒரு [illegible] செய்யத்தான் முடியும். குருத்துக் கைகள் அதே [illegible] நாலு பின்னிடுது. மனசு நிறைஞ்சிடுச்சு தாயி. [illegible] வித்தை என்னோட முடிஞ்சுடாது, பரம்பரையாய் [illegible]ருங்கற நிம்மதி லேசுபட்டதில்லம்மா... எப்படி [illegible] சொல்றது உனக்கு? கடவுளு ஆசிக்காய் வேண் [illegible]றன். ஊரே உன்னை வாழ்த்தும்மா.''

[illegible] கூம்பின அந்தச் சருகு விரல்கள்.

[illegible]வர் போன பிறகும் அவர் சொன்னதையே [illegible] புரட்டிப் பார்த்த மனம் சற்று ஆறியது.

[illegible]தொழிலுக்காய்க் குரல் கொடுத்தது தான் என் [illegible], மிகத் திறமையாய் விரைவாய் அதைச் செயல் [illegible]யது விஜேந்தர் அல்லவா? ஆக வந்த ஆசிகளில் [illegible]பங்கு அவனுக்கு உரியதுதானே?

[illegible]து வாழ்வைப் பகிரப் போகும் வசுமதிக்கும் [illegible] பலனளிக்கும்!

யாருக்கு யார் என்பது கடவுளின் முடிச்சு.

அதோடு மனிதர்களின் வாழ்த்தும் துணை நிற்க, குழம்புவது, வருந்துவது அநாவசியம் என்ற தெளிவு

இவர்கள் நெருங்கிய உறவு ,உற்றத்திடம் விஜேந்தரைச் சந்தித்தது பற்றி எல்லாம் விவரித்து அழைப்பு வைக்க, அவன் விஜயவாடாவில் தனக்கு வேண்டிய சிலருக்கு அழைப்பு வைப்பதற்காய்ப் போயிருந்தான். நிகழ்ச்சியின் போது இன்னிசை நிகழ்ச்சியின் ஏற்பாட்டில் ராகவ் மும்முரம்.

முன் தினமே மதுரைக்குக் கிளம்பி விட்டார்கள்.

விஜேந்தர் அதே ஹோட்டலில் இவர்களுக்கும் விஸ்தாரமான 'ஸ்வீட்' அறைகளை எடுத்திருந்தான்.

அங்கிருந்த பார்லரில் மசாஜ், ப்ளீச்சிங் என்று திற்கு ஒன்றாய்ச் செய்து மெருகேறிக் கொண்டிருந்தாள் வசுமதி. தமக்கையை வாஞ்சையும் பெருமையுமாய்ப் பார்த்த வந்தனா,

''நீ நினைச்ச மாதிரியே எல்லாம் அமைஞ்சிருக்கு இல்லையாக்கா?''

வினவினாள்.

''நினைச்சதற்கும் மேலேயே!'' திருப்தியாய் வந்தது பதில்.

''மெஹந்தி போட்டுக்கலையாக்கா? கல்யாண பெண்ணிற்கு அது தனிச் சோபை தருமே!''

''ம்ம்... நூறு மணப்பெண்களுக்கேனும் கால்களிலும் கையிலுமாய் அதை வரைஞ்ச எனக்கு அதன் மேல் ஆசையில்லை வனா. என் இளநீல ஜரிகைப் புடவை

வைரங்களுக்கும். ப்ரெஞ்ச் நெயில் பாலிஷ்தான் பொருத்தமாயிருக்கும்... ஆனா இங்குள்ள சின்ன ப்யூட்டி பார்லரில் அது தீர்ந்து போச்சாம்.''

''வரவழைக்க முடியாதாமா?''

''கிடைக்குமோ இல்லையோன்றாங்க. நாளை மாலை நிச்சயதார்த்தம். காலையிலேயே இந்த பெயின்ட் வேலையெல்லாம் முடிந்தால்தான் சரி வரும்.''

அந்த ரக நகப்பூச்சை வனா பார்த்ததுண்டு.

கண்ணாடி போல நிறமற்ற மினுமினுப்புடன் இருக்கும். பாலிஷை முதலில் பூசி விட்டு விளிம்பிற்கு உள்ள நகை வளைவிற்கு மட்டும் வெண்ணிறச் சாயம் பூசப்படும். விரல் நுனிகளில் பிறை நிலாக்களைக் பதித்து வைத்தது போல ஒரு விநோதக் கவர்ச்சி அது.

''மதுரை போய்ப் பார்த்துவிட்டு வரவா?''

''இங்கிருந்து மதுரை டவுன் போக நேரமாயிடும்... இப்பவே மணி எட்டாச்சு. விடு.''

ஆனால் வந்தனாவிற்கு விட மனமில்லை. அக்காவிற்குச் சிறு குறை கூட இருக்க வேண்டாமே என்ற தவிப்பில் இவர்களது உபயோகத்திற்காய் அங்கு நிறுத்தப்பட்டிருந்த காரில் ஏறிக் கிளம்பி விட்டாள். நகரை விட்டு ஒதுங்கியிருந்த ஹோட்டலிலிருந்து மதுரை நகரைத் தொடுவது வரை பிரச்னையில்லை. ஆனால் 'ஒன்வே' அது இதென்று நெரிசலில் சுற்றியடித்ததில் முக்கால் மணி நேரம் போனது. இரு அத்தைகளிடம் கூட இது பற்றி வனா ஏதும் சொல்லவில்லை.

இரவு உணவை ஹோட்டலில் முடித்து. பிடா... படி விச்ராந்தியாய்ப் பேசிக் கொண்டிருந்தவர்... மகிழ்வைக் கலைக்க மனம் வராமல் கிளம்பியிருந்...

''இந்நேரம் தனியே எல்லாம் நீ போக வேணாம்...

''அதென்ன அவ்வளவு முக்கியமா? நகத்தி... பிளாஸ்திரி ஒட்டினது போலிருக்கும். விடு!''

என்று தடை உத்தரவு போடப்படும்!

ஆனால் அந்த 'மால்'லினுள் வந்தனா நுழைந்... இரவு ஒன்பது மணி போலவே இல்லை! நடுப்பகல் போல விளக்குகளின் தயவில் பிரகாசித்தது. மதுரை... 'தூங்கா நகரம்' என்பார்களாமே? ஆக குண்டு... சூடிய பெண்கள் தடிமனான தங்க நகைகளுடன்... ஆண்களுடன் சளசளத்தபடி 'ஷாப்பிங்கில்' ஈடுபட்... தனர். உயர்தர அலங்காரப் பொருட்களுக்கான கடை... விசாரித்து நேரே அங்கே போனவளுக்கு, தேடி... பொருள் கிடைத்தது.

விரல் அளவே இருந்த அந்த ஜோடி குப்பிகளுக்... பல நூறு ரூபாய்களைத் தந்தவள், முதல் மாடியிலிருந்து இறங்க முற்படும் போது, அந்த 'மால்' நிறம் மாறியது...

''சீக்கிரமா ஓடுங்க.''

''பாம் வச்சிட்டானாம்...''

''லிப்ட் வேணாம் - படிக்கட்டில இறங்குங்க.''

இப்படிச் சில குரல்கள் பற்ற வைத்த பத... அங்கிருந்த அனைவரையும் உலுக்கி ஓட வைத்த... சற்றுத் திகைத்து நின்றவளை முட்டி மோதி நகர்த்தி... கூட்டம். மேலிரு மாடிகளிலிருந்து மனிதக் கூட்ட...

...போல ஆர்ப்பரித்து வழிந்தது. முடிந்தவரை ...மாய்ப் படியிறங்கியவளைக் கீழிருந்த கூட்டம் ...நகர்த்தியது. சுற்றிலும் மனிதர்கள் நெருக்க அந்த ...மையில் மூச்சடைத்தது.

இடையே சிக்கித் தடுமாறியவளின் முழங்காலை ... கட்டிக் கொண்டார்கள்.

...'' - இவளைப் பற்றியபடி அழுத ஒரு சிறு ... தூக்கியெடுக்கக் குனிந்தாள்... சில வாரங்களாய் ...ளுக்குள் பம்மியிருந்து அவ்வப்போது தலை நீட்டிய ... இப்போது முழுதுமாய்த் தலை காட்டியது!

தொடர்ந்து நடந்த நாடகம் அவளுக்கு இருட்டாகிப் ...து!

12

ஜப்பானின் கடல்பகுதியில் மீன்கள் குறைந்துவிட, ...டி படகுகள் மேலும் உள்நோக்கிப் போக வேண்டிய ... கரை திரும்பப் பல நாட்களாகும். பிடித்த மீன் ...ந்துக் கிடக்கும். ஜப்பானியருக்கோ உறைந்த ...ந்த மீன் சுவை பிடிக்காது.

ஆக படகில் பெரிய நீர்த் தொட்டிகளை வைத்து அதில் ...களை இட, அதிலும் ஒரு சிக்கல்.

மீன்களின் இயக்கம் குறைந்ததால் ருசியும் மாறியது.

ஒரு புத்திசாலித்தனமான முடிவெடுக்கப்பட்டது. நீர்த் தொட்டியில் ஒரு குட்டி சுறா மீன் சேர்க்கப்பட அதனிட

மிருந்து தப்பும் தீவிரத்தில் மீன்கள் துடிப்பாய்ச் [illegible] கொண்டிருந்தன. சில மீன்கள் சுறாக்கு இரையானாலும் மற்றவையின் சுவை மாறவில்லை.

யார் வாழ்வும் பிரச்சனை, வேதனை, சலிப்பு இல்லாமல் இராது. அந்தச் சவால்கள்தான் நம் வாழ்வின் சுறா. நம்மை உயிர்ப்போடு இயங்க வைத்து வாழ்வை அனுபவிக்க வைப்பவை.

ஆனால் அத்துடிப்பு வடிந்து கிடக்கும் சந்தர்ப்பமும் வரலாம்.

இனி வாழ்ந்தென்ன என்ற ஒரு சலிப்பு.

பிழைத்துச் சாதிக்கப் போவதென்ன என்ற சோர்வு இது வந்து விட்டால் கோளாறுதான். மீண்டும் எழ முடியாதளவிற்கு மனிதனை வெட்டிப் போடும். [illegible] வாழ்விலிருந்து வெட்டப்பட்ட அவள் மிதந்தபடி இருந்தாள்...

ஆகாயப் பெருவெளியில் கலந்து மறையத் தயாரானாள்.

ஆனால் ஒரு இழை மட்டும் அவளை வாழ்வோடு ஒட்ட வைக்க முயற்சித்தது. அதைப் பற்றிக் கொண்டால் அவள் வாழ்வின் கரையேறலாம்...

அப்போதுதான் நடந்தது போன்ற தெளிவில் [illegible] சம்பவம் அவளுக்குள் ஓடியது...

முதன் முதலாய் விஜேந்தரைச் சந்தித்த அந்த நாள் மழையடித்த மாலை நேரம்.

இதுவரை யாரிடமும் பகிராமல் தனக்குள் பதுக்கி வைத்திருந்த பரவசம் அது.

பிறருக்குக் காட்ட விரும்பாத பொக்கிஷ நினைவு!

ஆரம்பித்த நிமிஷமே வேகமெடுத்திருந்தது மழை... [illegible] தேசத்தில் மழை கூடவா வேறுபடும்? அந்த [illegible] நீர் வீச்சிலிருந்து ஒதுங்க இடம் தேடினாள்.

தொலைவிலிருந்த மரங்களைத் தவிர, சற்று அருகே உயர்ந்து ஓங்கிய தூண் பாறைகள்தான்.

[illegible] வடிவப் பாறையை அண்டினாள். அதில் செதுக்[illegible] சிறு வாசல் அவளை 'வா' என்றது.

செதுக்கப்பட்ட நான்கு முரட்டுப் படிகளில் தவழ்ந்து சென்றவள் சதுரத் துவாரத்துள் நுழைந்ததும் பெரும் ஆசுவாசம். ஒரு சொட்டு மழை நீர் உள்ளே வரவில்லை!

ஈரத்தலையும் முகத்து ஈரத்தையும் பிழிந்து துடைத்து, கண்களைச் சுருக்கி வெளியே கொட்டிய மழையைப் பார்க்கலானாள்.

ஆனால் அந்த வேடிக்கை பார்த்தல் சில நிமிடங்கள் தான். மேலே கேட்ட காலடிச் சத்தத்தில் திடுக்கிட்டாள்!

யாரோ நிச்சயம் மேலே உண்டு... புறாக்களைத் தவிர வேறெது என்று தன்னைச் சமாதானப்படுத்திக் கொண்டாள்.

நான்கைந்து மாடிகளை உள்ளடக்கக் கூடிய உயரமுள்ள இத்தூண் பாறைகள் முன்பு துறவிகளின் மடமாய் இருந்தனவாம். அமல்ராஜ் மாமா சொன்னார். படிகளைச் செதுக்கி ஒவ்வொரு தளத்திலும் அறைகளையும் குடைந்து உருவாக்கி வாழ்வது சுலபமல்ல. ஏன், இப்படிகள் ஏறுவதும் இறங்குவதுமே தவம் போலக் கவனமாய்ச் செய்ய வேண்டும்!

ஆனால் இதைச் செதுக்கி உருவாக்கிய திறமைசாலி[illegible] இங்கு வாழ்வதுதானா கஷ்டம்?

'நீ காட்டில் வசித்தால் உன் வீடு மரத்தா[illegible] டப்படட்டும்!' என்பதற்கேற்ப, இப்பாறைப் பிரதே[illegible] குகைகளே இருப்பிடங்களாகி இருக்கின்றன...

இப்படியான யோசனைகளுடன் சாய்ந்து நின்[illegible] குக் குளிர ஆரம்பித்திருந்தது.

குறுகி உட்கார முனைந்தவளைச் சொடுக்[illegible] பியது அந்தக் குரல்!

நிச்சயம் அது மனிதக் குரல்... புறாக்கள் கத்[illegible] கடிக்கும்... பேசுமா என்ன?

யாரோ இறங்குவது போல அரவம்... அத[illegible] பட்ட மூச்சிரைப்பு!

அரண்டவளுக்குக் 'குப்'பென வியர்த்தது!

இறங்குவது துறவியின் ஆவியா?

இங்கு ஒரு பெண் வந்து அடைக்கலமானது [illegible] காமல் மிரட்டி விரட்ட முனைகிறதோ?

பிசாசிற்கு மழையே தேவலை என்று முடிவெ[illegible] தன் பாதங்களை இறங்குவதற்காய்ப் படிகளில் [illegible] போது, மேலே குழாய் போலிருந்த இருட்டுக் கு[illegible] லிருந்து ஒரு கால் நீண்டு இறங்கியது!

எதிர்பாராத அதிர்ச்சியில் அலறினாள்!

''யாரது?'' - அதட்டலாய் விசாரித்தது அந்தக் [illegible]

அந்தத் துறவி முக்காலமும் மட்டுமல்ல, முத்[illegible] அறிந்தவர் போல என்று பின்னால் நமுட்டாய் நி[illegible] திருந்தாள்.

ஆனால் அந்நேரம் அச்சம் தவிர வேறில்லை!

[illegible] செதுக்கல்களைத் தேடிப் பதிந்த அந்தப் பாதங் [illegible] சாக்ஸ் - ஆக, இறங்குவது பேயல்ல... மனிதன் [illegible] என்பது புரிந்தாலும் பயம் அவளை நெட்டித் தள் [illegible]

[illegible]ண்டு குகை வாசலிலிருந்து விழுந்தவளுக்கு [illegible] இருண்டு போனது.

[illegible] தன் கன்னங்களில் வேகமாய்த் தட்டுவது [illegible]ந்து கண்களைச் சிரமப்பட்டுப் பிரித்தாள். இப் [illegible] அவ்வளவாய்க் குளிரவில்லை.

[illegible] தன்னைக் கதகதப்பாய் அணைத்துப் பிடித்திருந் [illegible]

[illegible]களைப் பிரித்து நீர் புகட்டினார்கள். தலையைக் [illegible] இதமாய்ப் பேசவும் செய்தனர்.

[illegible]... யாழது?''

[illegible]... இதே கேள்வியைத்தான் நானும் கேட்டேன். [illegible] அலறி உருண்டு விழுந்துட்டே. மழைக்கு [illegible]கினியா?''

[illegible]..''

நீ வன மோகினிதானே? மயக்கும் மோகினி [illegible]... பாவம்! மயக்கம் போடும்... வன தேவதை!''

[illegible]டவளுக்குத் 'திக்'கென்றது. இவனுக்கெப்படித் [illegible] - தன்னை விமலா அத்தை ஆசையாய் அப்படி [illegible]ப்பது?

[illegible]..''

ஆனால் தேவதைகள் நனைய மாட்டாங்க. முக்கிய [illegible] அலறி, உருண்டு விழ மாட்டாங்களே!''

அவனது கிண்டல் புரியுமளவிற்கு இவளுக்குத் தெளிவு திருந்தது.

மெல்ல எழுந்து உட்கார்ந்தாள்.

முதுகின் கீழ்ப்புறம் இழுத்து வலித்தது.

''ஸ்ஆ.''

''வன தேவதைக்கு வலிக்கவும் கூடாதே!'' என்றான் சோகமாய்!

''நீங்க துறவி... துறவியின் ஆன்மான்னு நினைச்சிட்டேன். ஆனால் ஸாக்ஸ், பேன்ட் போட்டிருந்தீங்க.''

''துறவி அதெல்லாம் போடலாம் - தப்பில்லை. ஆனால் இப்படித் தேவதை போன்ற அழகான பெண்களைக் கட்டிப் பிடிச்சிட்டிருப்பது தான் தப்பு!''

தன்னைச் சுற்றியிருந்த அவனது கைகளை மெல்ல விலக்கினாள்.

''தமிழ் பேசறீங்களே?''

''ம்ம்... என்னளவிற்குத் தெளிவாய்த் தமிழ் பேசும் பெண்ணை இங்கே சந்திப்பேன்னு நினைக்கத் தானில்லை. தமிழ் நாட்டில் எந்த ஊர்?''

பதிலளிக்க விரும்பாமல், எழ முயற்சித்தாள்.

''தமிழ் மறப்பெண் துணிச்சலாய் இருக்க வேண்டாமா? இப்படி நிமிஷத்தில் மயங்கிட்டே!''

''இது... இதுதான் முதல் முறை.''

''அந்த மயக்கத்திற்கு நான் காரணமாயிட்டேன், இல்லையா?''

அவன் பேச்சில் 'சிலேடை' இருந்ததா என்று அப்போது ஆராயத் தோன்றவில்லை. ஆனால் பின்பு தோன்றியது!

இப்பாறைகள் தேவதைகளின் வீட்டின் ஒரு பகுதிங்கிற நம்பிக்கை இங்கே. ஆனால் உன்னைப் பார்த்தால் தேவதையாகவேதான் தோணுது - பறந்துட மாட்டியே?''

''நான் போகணும்.'' வலியைப் பொறுத்தபடி சிறு முகமாற்றத்துடன் எழுந்தாள். ''அத்தை தேடுவாங்க.''

''தேவதையின் குடும்பமே இங்கேயிருக்குது போல!''

''பெற்றவங்க இல்லை. அக்கா இங்கே வந்திருக்கா.. ரொம்ப அழகாயிருப்பா.''

''பின்னே? உன் அக்கா இல்லியா?''

''வீட்டுக்குப் போகணும்.''

வந்த வேகத்திலேயே மழை அடங்கியிருந்தது.

ஈரக் காற்றையும் இருளையும் மட்டும் விட்டுப் போயிருந்தது.

''போகலாம், ஆனா நடக்கச் சிரமப்படறியே?'' என்றவன் அவளைத் தன் மேல் சாய்த்துக் கொள்ள, இவள் மறுக்கும் நிலையிலில்லை.

அவன் தோளும், தாங்கிய கைகளும், வெகு ஆறுதலாயிருந்தன.

இவள் வழி சொல்ல, அவன் இவளை அணைத்தபடி அழைத்து வந்தது ஒரு கனவாய் நினைவிலிருந்தது. அழகிய கனவு.. மறந்துவிடக் கூடாத கனவு. ஆனால் இனி மறந்துவிட வேண்டிய ஒரு நினைவாகி விட்டது.

ஆனால் அன்று தன்னை 'வனதேவதை' என்று சீண்டலாய்க் கூப்பிட்ட,

அந்த.. அதே குரல் இதோ இப்போது மறுபடி அழைக்கிறது.

‘வனா.. என் வனதேவதை..’

இவள் புறக்கணிக்க முயன்றாலும் விடாமல் மீண்டும் மீண்டுமாய் அழைத்து இவளை இழுக்கிறது.

இதுவரை உடம்பின் வேதனை தாளாமல் துவண்டு தளர்ந்து.. போராடும் துணிவின்றிக் கிடந்த அவளது உயிர் மெல்லத் துளிர்த்தது.

விடாமல் அழைக்கும் அந்தக் குரலுக்கு மதிப்புத் தந்து நிமிர்ந்தது.

‘முடிவு’ எனும் இருண்ட குகையின் வாசலில் நின்று நிதானித்து, அதில் நுழையாமல் மறுபக்கமிருந்த ஒளியின் பக்கமாய் மெல்லத் திரும்பியது!

வந்தனா கண் திறந்த போது தெரிந்தது ஒரு மலர்ந்த இளம் முகம்!

‘‘குட்.. யூ ஹவ் டர்ன்ட் த கார்னர், வந்தனா!’’ வாழ்வின் பக்கமிருந்து இவளை உற்சாகமாய் வரவேற்கவும் செய்தாள் அப்பெண்.

‘‘யார்னு பார்க்கறிங்களா? ஐ’ம் டாக்டர் லலிதா!’’ என்றவள் நர்ஸிடம் மருந்துகள் பற்றிய விவரங்களைச் சொன்னதோடு, விமலா அத்தையிடமும் சற்று நேரம் பேசிவிட்டிருந்து போனாள்.

‘‘எக்ஸைட் பண்ணிடாதீங்க. இயல்பாய்ப் பேசுங்க. வனாவிற்கு என் பேஷண்ட்டிற்கு அமைதிதான் ரொம்பத் தேவை.’’

ஆக யாரும் அலறி ஆர்ப்பாட்டம் செய்யாமல், அழுது தழுதழுக்கப் பேசாமல், அளந்து பேசி அதிகம் புன்னகைத்தார்கள்.

கவனமாய்ப் பார்த்துக் கொண்டார்கள்.

மெதுவாய் என்றாலும் விடாமல் முன்னேறியது இவளது உடல் நிலை. அடிக்கடி டாக்டர் லலிதா வருகை தந்து, இவளிடம் பதிலேதும் எதிர்பாராமல் உற்சாகமாய்ப் பேசிப் போவதும் வனாவிற்குப் பிடித்திருந்தது.

‘‘சமீபமாய் எங்கேயாவது விழுந்தீங்களா வனா? எனி ...?’’

துருக்கியில் ஒரு மலைக் குகையிலிருந்து உருண்டு விழுந்ததைச் சொல்ல நேர்ந்தது.

‘‘அப்போ ஏற்பட்ட பாதிப்புன்னுதான் தோணுது.’’

‘‘ம்ம்.. வலி, குனியும் போது தலை சுற்றல்னு.’’

‘‘எல்லாத்தையும் சரியாக்கிடுவோம். முதுகுத் தண்டின் கீழ் எலும்பு ஒன்று நகர்ந்து சில நரம்புகளை அழுத்திக் கொண்டிருக்குது. டிராக்ஷன் மூலம் சரி செய்ய முடியாத நிலை. சின்ன சர்ஜரி தேவைப்படும். ஆனால் ...சீப் அதில் நிபுணர். ஆக, பயமே தேவையில்லை. அதன் பிறகு பிஸியோதெரபி. ரிலாக்ஸ்டாய் இருக்கணும். அதற்கு இங்கேயிருக்கும் ராகவின் சி.டி.களே போதுமே! ஆன்மாவை வருடும் இசை. பொழுது பறந்துவிடும்.’’

ஆனால் பொழுது நகர்வது சிரமமாயிருந்தது. நவீனச் சிகிச்சையின் தயவால் அறுவைச் சிகிச்சை எளிதாய் முடிந்தது. குடும்பத்தாரும், டாக்டர் மாமாவின் குடும்பமும் மாறி மாறித் துணையிருந்தார்கள்.

ஆனால் இவளுக்கு வேறு ஒருவரை மிகத் தேடியது. உடற்பயிற்சி, வேண்டிய ஓய்வு, சரிவிகித உணவு, மருந்துகள் என்று சீராகச் சுழன்றன மருத்துவமனையில் இவளது நாட்கள்.

டாக்டர் லலிதாவின் நட்பான அண்மை ஆறுதலாயிருந்தாலும், வசுமதியின் கூட சதா அருண் - அண்ணா நின்றது நெருடியது!

முழுக்க நினைவு மீண்டதுமே வசுமதியின் கைகளைப் பற்றி, விரல்களை நீவி, இவள் கேட்ட முதல் கேள்வி

''நிச்சயதார்த்த மோதிரம் எங்கேக்கா?'' - என்பதுதான்.

''அது நடக்கலியே வனா. நீயில்லாம எப்படி?''

''அவர்... விஜேந்தர் எங்கே?''

''துருக்கி போயிருக்கார். அங்கே வேலைகளை அப்படியப்படியே போட்டுட்டுல்ல கிளம்பினோம்?''

அதுவரை சரி... ஆனால் அக்காள் அருணோடு சதா ஒட்டிக் கிடந்தது சங்கடப்படுத்தியது.

முன்பில்லாத நெருக்கம், அதுவும் இடையே ஒரு மாதம் அடியோடு இல்லாது போன பிணைப்பு இப்போது ஏன்?

இருவரது கண்களும் சிரிப்புடன் அடிக்கடி பேசிக் கொள்வதும், கைகள் சிநேகத்துடன் பற்றிக் கொள்வதும் வரம்பு மீறல் அல்லவா?

ஒரு நாள் தனியாய், தனக்குப் பழரசம் பிழிந்து கொண்டிருந்த வசுமதியிடம் மிருதுவாய்ச் சொன்னாள்.

''இது தப்புக்கா.''

''இல்ல வனா... இப்போ எல்லாம் சரியாயிடுச்சு!''

என்று அமைதியாய்ப் பதில் வந்தது மூத்தவளிடமிருந்து.

13

...கம்பலுடன் தன் எதிரே நின்ற அருணை ஏறிட்டாள் வசுமதி. அவன் கண்களில் கண்டிப்பிருந்தது.

''...என்னை விட்டுட்டுப் போயிட மாட்டீங்களே, ...ண்ண?''

''...ங்கேதான் இருக்கேன். அமைதியாய் இரு வசு.''

''எனக்கு உலகத்தில் மிஞ்சிய ஒரே உறவு அவதான். ...தங்கை மட்டுந்தான். அவ நல்லவள் அருண். ...க்கு நல்லதை எடுத்துச் சொல்ற என் வனதேவதை. ...செய்த பாவத்திற்கு அவளுக்குத் தண்டனைங்கறது ...யமே இல்லை. அவ எனக்கு மறுபடி வேணும். ...க்கை முழுமைக்கும் எனக்கு வனா எம் பக்கத்தி...ய இருக்கணும். அதற்கு நான் எதையும் தரத் ... என் பேராசையை விட்டுடவும் சம்மதிக்கிறேன்.''

''...ளாறே வசு.. கண்டதையும் பேசாதே.''

''...ணம் போனபடி வாழவும் செய்தேன் அருண். உங்...க்கு அதில் வருத்தம்தானே?''

''நீ நல்லாயிருக்கணும் - அவ்வளவுதான் எனக்கு.''

அவனது உதடுகள் இறுகியிருந்தன. கண்கள் ...வைக் காட்டி விடவில்லை.

''ரொம்ப உன்னதமான மனசு உங்களுக்கு? டாக்கியி...த்த நாட்களை இப்போ நினைக்க, வேண்டாத கனவு

போலிருக்குது. ஆனால் நிஜத்தில், வாழ்வின் அதி... யான நேரங்களில் நீங்க இல்லாமல் என்னால் சமா... முடியாது அருண். நீங்க இருந்தால்தான் நான் முழு... யாகிறேன்.''

''உனக்கு எப்போ தேவையோ அப்போ என் உதவி உண்டும்மா.

வனா ஆபத்தான கட்டத்தைத் தாண்டிடுவா... வுளை வேண்டிக்கோ.''

''சரி. ஆனா இப்போ எனக்குப் புரிஞ்சிடுச்சு, என்... தெளிவாய்ப் புரிஞ்சிடுச்சு, அருண். எனக்கு இப்... மட்டுமில்ல.. எப்போதுமே நீங்க வேணும்.''

எதிர்பாராத நிமிஷத்தில் இவன் புறமாய்ச் சாய்ந்த... அவன் தோளில் தலை சாய்த்து விம்மினாள்.

''வசு, இது சரியில்லை?''

''இதுதான் சரி. அருண் அப்படியில்லைன்னு என்... நான் ஏமாற்ற நினைச்சேன்... நல்ல வேளை. முடி...

''ஆனால் விஜேந்தரை ஏமாற்றலாமா? இது அ... ரொம்ப அதிர்ச்சியான விஷயம்.''

''சொன்னால் புரிஞ்சுக்குவார்.''

''எப்படி? இன்னைக்கு உங்க ரெண்டு பேருக்கும் நிச்சயதார்த்தம் என்ற நிலையிலா?''

மருத்துவமனையின் மங்கிய வெளிச்சமுள்ள தாழ்... வாரத்தில் நின்று பேசிக் கொண்டிருந்தவர்களின் பி... அருகே அதற்கான பதில் வந்தது.

''வனா இப்படி இருக்கும்போது எந்த வைபவ... நடக்காதுன்னு நினைத்தேன். ஆனால் இனி என்று... அது இல்லைன்னு முடிவு செய்திடலாம்.''

...தங்களை மறந்த நிலையிலிருந்த வசுவும் அருணும் ...த்துத் திரும்பினார்கள்!

ஆனால் இவர்களுக்குக் காத்திராமல் வந்தனா இருந்த தீவிர சிகிச்சைப் பிரிவுப் பக்கமாய் நடந்திருந்தான் விஜேந்தர்!

ஆக, அவன் முகத்து உணர்வுகளை அவர்களால் ...டு, கணிக்க முடியவில்லை.

விழிகள் விரிய வசுமதி சொன்னதைக் கேட்டிருந்தாள் ...கை.

''தீவிர சிகிச்சைக்கான பிரிவில் பிறரை அனுமதிப்ப ...லை. ஆனால் அங்கிருந்த இளம் டியூட்டி டாக்டர்கள், அருணுக்கும் தெரிஞ்சவர்களாயிருக்க, உனக்கு நெருங் ...வர்களில் ஒருவர் ஏதேனும் மிருதுவாய்ப் பேசியபடி, உன்னருகே இருப்பது பலம் தரும்னாங்க. நானும் அருணும்தான் எங்க சொந்தக் கதையில் இருந்தோமே! பெரியவங்க வேண்டிய பொருட்களோடு விடிஞ்சதும் ...தாய்ச் சொல்லிப்போயிருந்தாங்க.

''நிச்சயதார்த்தத்தை கேன்ஸல் செய்யற வேலை ...று. வர வேண்டாம்ன்ற தகவலை உறவு, நண்பர் ...க்கு விளக்க வேண்டிய சங்கடம் வேறு.''

''விஜேந்தர் என்னோடுதான் இருந்தாரா?''

''கூடவே உன் கையைப் பற்றியபடி அவர் குனிந்து ...பேசியது எனக்குக் கேட்கல. ஆனால் தீவிரமாய்த் தோன் ...ிய அவர் முகம் உன்னை எப்படியும் மீட்டுக் கொண்டு ...ந்திடுவார்னு தெரிவிச்சது.''

இத்தனை நடந்திருக்கிறதா என்பது போல் கண்களை ...த் தனக்குள் அசை போட்டவள் -

‘‘ஒரு தப்பு எத்தனை குழப்பங்களை உருவாக்கிடுச்சு?’’ என்றாள் பெருமூச்சுடன்.

‘‘காதலை விடக் காசு முக்கியம்னு நினைச்சு நானெடுத்த முடிவு தப்பானதுதான் வனா. ஆனால் அந்த அடிப்படைத் தவறை நான் சரி செய்ததுமே மற்றது எல்லாம் சரியாயிடுச்சு. அதற்கு விஜேயின் பெருந்தன்மை தான் முக்கியமானது. அவர் கோபத்தில் ‘ஸீன்’ போட்டிருந்தார் என்றால் எல்லாருக்கும் தர்ம சங்கடமாகிப் போயிருக்கும்.

‘‘உயர்ந்த மனிதர்தான் அவர் வனா. இதுவரை குடும்பத்தின் பாசம், பரிவில்லாமல் வளர்ந்தவருக்கு இனியேனும் அவை வாய்க்கணும். அதுதான் நியாயம்.’’

ஒரே இழுப்பில் அத்தனை முடிச்சுகளும் அவிழ்ந்தது போன்ற விடுதலை உணர்வு.

அடித்துப் பெய்த மழையில் உலகம் புதிது போலிருக்குமே - மனதில் அப்படி ஓர் நிர்மலம்.

அதன் பிறகு வந்தனாவின் உடல்நிலை வேகமாய் முன்னேறியது.

உடற்பயிற்சியை உற்சாகமாய்ச் செய்தாள்.

முகம் சுழிக்காமல் சாப்பிட்டு முடித்தாள்.

அமைதியான உறக்கமும் சேர, மருத்துவர்கள் திருப்தியானார்கள்.

ஆனால் ராகவ் சென்னையிலிருந்து இவளைத் தேடி வரும் நேரங்களில் மட்டும் அசதியாய்ப் படுத்து விடுவாள் வந்தனா!

அல்லது தூங்குவது போன்ற பாசாங்கு!

ஆக ராகவ் குடும்பத்தாருடனும், தனது இசைக்குத் தீவிர ரசிகையாகி விட்டிருந்த டாக்டர் லலிதாவுடனும் பேசிவிட்டுப் போவான்.

விமானங்களுக்கு நன்றி. ஒன்றரை மணி நேரத்தில் சென்னை மதுரை மண்ணிற்குக் கூட்டி வந்து விடுதே!’ அவன் வாரம் ஓரிரு முறை தவறாமல் வந்தான்.

இவளுக்குள் தான் குற்ற உணர்வின் குறுகுறுப்பு.

ஆனால் அவனோ,

‘‘சென்னையில் பேய்த்தனமான வேலை வனா. இங்கே வர்றது தான் நான் ரசித்த ஒரு மாற்றம். உன்னைப் பார்த்ததிலிருந்து எனக்குள் இசை ஊற்றெடுப்பது போல, உன்னைப் பார்த்துட்டுப் போக, அடுத்த லாட் வேலைக்கும் புத்துணர்ச்சி கிடைக்குது. கம்போஸிங் பூர்த்தியாயிடுச்சு. சிறு நகாசு வேலைகள் சேர்ந்தால் ரெக்கார்டிங்ல கேட்டவங்க ஆல்பம் சூப்பர் ஹிட் ஆகும்ன்றாங்க... வெளியேவும் பேச்சு பரவி பெரிய தயாரிப்பாளர் தன் படத்துக்கு என்னை புக் செய்யப் பேச்சு வார்த்தை நடக்குது. ஐ ஃபீல் கிரேட், வனா.’’

‘‘கேட்கும் எனக்கும் சந்தோஷமாய் இருக்குது.’’

‘‘எல்லாவற்றையும் உன்னிடம் சொன்னா எனக்கும் மனதி நிறைவு வனா. விஜேண்ணா இங்கேயில்ல. வேறு யாரிடம் நான் இந்த நல்ல சேதியை எல்லாம் பகிர்ந்து கொண்டாடறது?’’

இவள் கைகளைப் பற்றி அவன் குலுக்க, மாறும் முகத்தைத் தப்பர்த்தம் செய்து கொண்டு,

‘‘வலிக்குதா வனா? ஸாரி!’’ என்பான்.

வெட்டுவது போலச் சொல்லித் தன் உள்ளத்தை வெளி யாக்காமல் இதென்ன ஊமை நாடகம் என்று தன்னையே கடிந்து கொள்பவளுக்கும் வலிதான்.

ராகங்களையும் கூடப் பெயரிட்டுத் தெளிவாய்ப் பிரித்து வைத்திருக்க தன் உணர்வு ஸ்வரங்களை ரகசியமாக வைத்திருப்பது தப்பு.

இவள் குமைய, டாக்டர் லலிதா அந்நேரங்களை உற்சாகமாய் இட்டு நிரப்புவாள்.

''மோகனம், ரீதிகௌளை, அவரோகணம், திஸ்ர நடை...'' என்றவள் பேசுவதை ராகவ் ரசிப்பான்.

''கையில் கத்தி எடுப்பதோடு கச்சேரி பண்ணுவீர்களா டாக்டர்? அதிலேயும் அபார ஞானம் இருக்குதே!'' என்றவன் சீண்ட, இருவரும் பேசிச் சிரிப்பதே சங்கீதம் போலிருக்கும்!

டிஸ்சார்ஜ் ஆகி வந்தனா வீடு திரும்பியதும், [illegible] மக்கள் எல்லாம் விதவிதமாகப் பலகாரங்களுடன் டாக்டர் வீட்டைப் படையெடுத்து விட்டார்கள்.

''இதையெல்லாம் சாப்பிட்டு, ஊதினால், உன் கால் முட்டிகள் பாரம் தாங்காமல் அங்கேயும் நாங்க ரிப்பேர் வேலை பார்க்க நேரும்!'' என்று அருண் கேலி பேச மற்ற அனைவருமே பாய்ந்து விட்டார்கள்.

''அப்படிப் பேசாதேப்பா - இனி வனாக்குட்டிக்கு எல்லாம் நல்லதுதான் நடக்கணும். அவ பட்டது போதுமே!'' என்று.

வனா இயல்பாய் வீட்டினுள் நடமாட, வீட்டின் இயல்பு திரும்பியது. வசுமதி - அருணின் திருமணப் பேச்சு எடுக்கப்பட்டது.

எளிமையான கல்யாணம் போதும் என்ற அருணின் எண்ணத்திற்கு வசுமதி மனதார உடன்பட்டாள்.

தன் தங்கை மகளின் மாற்றத்தில் அமல்ராஜிற்கு ஏக திருப்தி. ''வாழ்வில் சலனம், சந்தேகங்கள் வராமல் போகாது. அதையெல்லாம் மீறிச் சரியான முடிவெடுப்பது தான் நம்ப சாமர்த்தியம், சக்ஸஸ்! இப்படி ஒரு வரைமுறைக்குள் வாழ்வது பற்றி ஓர் உருதுக் கவிதையுண்டு.

'சிப்பிக்குள் வாழ

விரும்பாத நீர்த்துளி

ஒரு போதும்

முத்தாக முடியாது!'

'முத்தாவது சிறப்புன்னாலும் அந்த நீர்த்துளி சுதந்திரமாய் இருப்பதும் முக்கியந்தானே ஸர்?'' அருண் தன் கருத்தை எடுத்து வைத்தான்.

''தன் சுகத்தை, தன்னலம் மீறி வாழும் வாழ்க்கைதான் சிறக்கும், சாதனை ஆகும். உங்களுக்குத் தெரியாதா தம்பி?''

அமல்ராஜ் ஓரிரு மாதங்கள் துருக்கியில் இருந்து விட்டுத் திரும்பி விடுவதாய் முடிவெடுத்துக் கிளம்ப, அருண் மதுரைக்கு அப்பாலிருந்த கோயில் ஒன்றில் தான் நேர்ந்த பிரார்த்தனை நிறைவேறியதற்காய் அங்கே எல்லாருமாய்ப் போய் வரலாமா என்று கேட்க, இவர்களும் கிளம்பினார்கள்.

''வசு முழு மகிழ்வோடு வாழணும்னு அங்கே வேண்டினேன். இப்போ அது என்னோடுதான்னு தெரிய, ரொம்ப நிறைவாயிருக்குது.''

''அப்படிக் கல்யாண ஜவுளியையும் மதுரையில் எடுத்துட்டு வந்திடலாம். கல்யாணத்துக்கு ஒரு மாசம் கூட இல்லையே?''

''எல்லாத்தையும் சேர்த்தால் வனாவிற்கு ஸ்ட்ரெயின். அதிகம் அலையக் கூடாது அவ.''

''நீங்க போயிட்டு வாங்களேன் - ப்ளீஸ். இங்கே சமையல் ஆயா, மேல் வேலைக்கான அக்கா எல்லாரும் இருக்காங்க. நான் இன்விடேஷன் வேலையைக் கவனிக்கிறேன்.''

'அதுவும் சரிதான்!' என்றவர்கள் கிளம்பிய அன்று மாலை, சொல்லாமல் கொள்ளாமல் இவளைத் தேடி வந்து நின்றான் ராகவ்.

கை நிறைந்த ரோஜாக் கொத்துடன் உல்லாசமாய் எதிரே நின்றவனைச் சிறு எரிச்சலுடன்தான் பார்க்க வேண்டியிருந்தது.

ஓடியல்ல, இப்படிப் பறந்து வருபவனிடம் ஒரேயடியாய்ப் பாரா முகமும் காட்ட முடியாதே! ஆக, பூரி இடச் சொல்லி, கிழங்கு, மல்லித் துவையல், முட்டைப் பொரியல் என்று பரிமாறினாள்.

இவளாக ஆவலுடன் விசாரித்தது விஜேந்திரனைப் பற்றித்தான்.

''இங்கே வேலையிருந்தால் வருவார் - பாஸுக்கு வேலைதான் எல்லாம். கல்யாணத்தையும் கூட ஒரு வேலையாய் நினைச்சு நிச்சயத்தைச் செய்திடலாம்னு நினைத்ததில் தடங்கல். கல்யாணம் பிஸினஸ் அப்பாவிற்குச் சுலபமாயில்லைப்பான்னு கூட ஜோக்கடிச்சார்!

''நிச்சயமாய் வாழ்க்கையும் வியாபாரமும் வெவ்வேறு.''

''கலையும் காதலும் இன்னும் நெருக்கமானவை - இல்லையா வனா?''

''இரண்டும் மென்மையானவை. தவிர அவை கடவுளின் வரம்.. நமக்குப் புரியாத ராகங்கள்..''

''வாவ்! கவிதை பேசற!''

''கிராமத்து மக்கள் வாழ்வைப் பற்றி இயற்கை மூலமே கற்பதாய் செம்பு தாத்தா சொல்வார். வாழ்வின் ரகசியங்களைக் கடவுள் இயற்கையில் ஒளித்து வைத்திருப்பாராம்.''

''சுவாரஸ்யமாய் இருக்குதே. இந்த அடிப்படையில் கூட ஒரு பாடலை இயற்றலாம்...''

''வெயிலில் சூடேறிய இலவம் பஞ்சுக் காய்கள் பட்டாசு போல வெடித்து, விதையைச் சிதற விடும். யாரும் திரியிட்டு நெருப்பிடத் தேவையின்றித் தானாகவே வெடிப்பது போலத்தான் வாழ்வில் சில நிகழ்வுகள்.''

''வெரிகுட். எத்தனையோ பெண்களிடம் பழகியும் வராத அந்தப் பொறி எனக்கு உன்னிடம் ஏற்பட்டது போல...?''

கண்களை மூடித் திறந்தாள்.

ஆர்வமாய்த் தன் பதிலுக்குக் காத்திருந்தவனை அவதியுடன் பார்த்தாள்.

''அது... அந்தப் புதுத் தேசத்து அழகுச் சூழலில், வேறு நண்பர்களோ அன்றாடக் கடமைகளோ இல்லாமல் நாமிருந்ததால் நேர்ந்த பழக்கம், நட்பு.. எனக்கு அதற்கு மேலே வேறேதுமில்லை ராகவ்.''

அவன் முகம் கூம்பியது.

"உங்க மேல் நல்ல அபிப்ராயம், உங்க இசைத் திற மையின் மேல் பிரமிப்புக் கூட உண்டு.. ஆனால் அதில் காதல் பொறி கிடையாது."

"ஓ. ஸாரி."

அக்கலைஞனின் முகம் வாடியது.

"ஸாரி... ராகவ்! நீங்க உடைச்சுச் சொன்னதால் நானும் உண்மையைச் சொன்னேன்."

"ஆக, நானும் விஜேண்ணனும் பெண் மனசு புரியா மல் குழப்பியடிச்சிருக்கோம்."

"விஜே விஷயத்தில் அக்கா பண்ணின குழப்பமது இதிலும் நான் உங்களை அப்படி எண்ணத் தூண்டி யிருந்தால்...."

"அப்படிச் சம்பவங்கள் அமைஞ்சிடுச்சு. நாம சந்திச்ச முதல் நாளே, நான் இசைத் தொடர்புடையவன்னு சரி யாய்ச் சொன்னாய். வசு அலட்சியம் பண்ணின போது பரிவு காட்டினாய். எல்லாவற்றையும் விடத் தேவதை போன்ற உன் குணம் வனா... அதில் மயங்கிட்டேன். மன சுக் கோளாறு... எல்லாமே திவ்ய காதலாய்த் தோன்று கிறது."

சிரித்தவனின் உதட்டோரத்தில் கசப்பிருந்தது.

"நீங்க பலமுறை என்னைத் தேடி வரும்போதே நான் கோடி காட்டியிருக்கணும். ஆனால் எப்படி இந்தப் பேச் செடுப்பதுன்ற தயக்கம்."

"நானும் எம் மனசைத் திறந்து காட்டலியே?"

"ஓரளவு புத்திசாலிப் பெண்ணிற்கு அதை யூகிக்க முடியும். ஆனால் உங்க அன்பும் இசையும் நான்

ஹாஸ்பிடலில் இருந்த நேரம் ரொம்ப ஆறுதலாயிருந்தது ராகவ். தவிர டாக்டர் லலிதாவும் உங்க வருகையை ரொம்ப எதிர்பார்த்தாங்க. உங்களோடு இசையைப் பற்றி பேசுவதை, அதை உருவாக்கிய உங்க அண்மையை ரசிச்சாங்க."

"லவ்லி பெர்சன். ஆனா உங்க குடும்பத்தின் அங்க மாக எங்களுக்குக் கொடுத்து வைக்கல. அருமையான குடும்பங்க உங்களது."

"நீங்களும் கூட அற்புதமான இளைஞர்கள்!" இலகு வாய்ப் பேச்சை முடிக்க முயன்றாள்.

இருவரும் இணைந்து சிரித்தார்கள் எனினும், அது அத்தனை சுலபமாயில்லை.

ஏறக்குறைய முழுமைப்பட்ட தன் சி.டி.யை இவளுக் காய்ப் போட்டுக் காட்டினான்.

"சி.டி. ரிலீஸிற்குச் சென்னை வருவில்ல வனா?"

"கண்டிப்பாய்."

"டாக்டரம்மாக்கும் அழைப்பு அனுப்பறேன்."

சூடான காப்பிக்குப் பின்பு ராகவ் கிளம்பினான்.

ஒளிக்காமல் பேசிய பின்பு பேசுவது இயல்பும் இனிமையுமாயிருந்தது.

"மெட்ராஸ்... ஃப்ளைட் எப்போ ராகவ்?"

"நாளை அதிகாலை. மதுரையில் ஒரு ரூம் எடுத்து தெரிந்த டீலரின் இந்த காரை எடுத்துட்டு வந்தேன். படுத்துட்டு காலை நாலரைக்கு எழுந்து ஏர்போர்ட் ஓட ணும்."

''பார்த்துக் கவனமாய் ஓட்டுங்க!'' கையசைத்தாள்.

வீட்டினுள் வந்து கதவடைத்த போது பல நாட்களுக்குப் பிறகு மனம் சுமையின்றி இருந்தாலும், ஏக்கத்தின் சுமை அழுத்தியபடியே இருந்தது.

கடந்த இரு மாதங்களாய் விஜேந்திரனைப் பார்க்கவில்லை.

வசுமதி அவனை ஒதுக்கி அருணைக் கைப்பிடித்த பின்பும் விஜேந்தர் இங்கேயே சுற்றி வர வேண்டும் என எதிர்பார்க்க முடியாதுதான்.

இனி ராகவ் சி.டி. வெளியீட்டின் போது வரும்போதுதான் மறுபடி கண் நிறையப் பார்க்க முடியும்.

அதற்கு முன்பு ஒரு தரம்... கனவிலேனும் அவன் முகம் வராதா என்ற ஏக்கம் பிடுங்கித் தின்றது.

அது அத்தனை விரைவில் தீரும் என்றவள் நினைத்தாளில்லை. அதுவும் அப்படி ஒரு சந்தர்ப்பத்தில்.

14

வீட்டின் கதவு தட்டப்படும் சத்தம் கேட்பதற்கு முன்பே வந்தனாவிற்கு விழிப்புத் தட்டி விட்டது.

இவளது அறை வீட்டின் முன்புறம் இருந்தது. வாசலில் கார் வந்து நின்றதிலேயே அவளது உறக்கம் கலைந்திருக்கலாம்.

மணியைப் பார்த்தாள். அதிகாலை ஐந்து மணி.

வந்தது டாக்டர் மாமாவின் கார் அல்ல.... அவசரமாய் எழுந்தாள்.

இதயம் படபடக்க ஆரம்பித்திருந்தது.

யார் வந்திருப்பது.. போன குடும்பத்தாருக்கு ஏதேனும் அசம்பாவிதம்?

வேலைக்காரர்கள் பின்கட்டில் அயர்ந்த தூக்கத்தில்.

வந்தவர்கள் அழைப்பு மணியை அலற விடாமல் மெதுவாய்த் தட்டுவதிலிருந்து ஆபத்தோ, அவசரமோ இல்லையென்று படுகிறது.

இப்படியான யோசனைகளுடன் கதவின் தாழ் நீக்கினாள்.

கதவு விரிய, இவளது விழிகளும் அகண்டன!

இது கனவோ என்ற பிரமையில் நின்றவளைக் காற்று வருடியது.

கூடவே அவன் குரலும்.

''வா.. வாங்க!''

இவ்வளவு தீவிரத்துடன் இவளைப் பார்த்த விஜேந்திரின் முகத்தில் களைப்பை மீறிய கலவரம்.

இருவர் பார்வையும் கோத்துப் பிரிய விரும்பாமல் தடுமாறின.

''இந்நேரத்தில்... ஏதும் பிரச்சனையா?''

''வீட்டில் வேற யார் இருக்கிறாங்க வனா?''

விவரம் சொன்னாள்.

''ஓஹோ! நேற்று ராகவ் இங்கே வந்தான் போல?''

''ஆமா. அப்போதும் யாருமில்லே. வழக்கம் போல பேச்சு, பாட்டுன்னு இருந்துட்டு, சாப்பிட்டுக் கிளம்பி னார்.''

''உட்கார் வனா!'' அவனது தொனி வித்தியாசப்பட்டது.

''என்ன விஷயம்?'' இவள் கேள்வியிலும் கவலை சேர்ந்தது.

இவளது தோள்களைப் பற்றி மிக மிருதுவாய் அழுத்தி அமர வைத்தான்.

இவளுக்குச் சிலிர்த்தது.

''இங்கேயிருந்து போகும் வழியில் ராகவ்வின் கார் விபத்தாகிடுச்சு.''

உட்கார்ந்தபடி நின்ற அவனை ஏறிட்டவளின் கண்களில் தோன்றிய அதிர்ச்சி வடிந்து பின்பு அவை நீரால் நிரம்பின.

''அவன் உயிருக்கு ஆபத்தில்ல வனா. எங்க டீலரின் கார் அது என்பதால் தகவல் அவருக்குப் போய் அவர் எனக்குத் தெரிவிச்ச நேரம், நான் சென்னை வந்திருந் தேன்.''

''ரொம்ப நாளாய் இங்கே இந்தியாவுலதான் இருக்கீங் களா?''

''அலைச்சல்தான். இங்கே வரணும், உங்களையெல் லாம் பார்க்கணும்னு எனக்குள் தோணின நேரம் இந்தச் செய்தி. உடனே கிளம்பி மதுரைக்கு வந்தால்....''

''மதுரை ஹாஸ்பிடல்ல இருக்காரா? உங்களைப் பார்த்துப் புரிஞ்சு பேசினாரா?

''தெளிவாகவே. ஆம்புலன்ஸிலேயே டாக்டர் லலிதாவின்... போன் நம்பரை ராகவ் தர, அவங்க எல்லா ஏற்பாடுகளையும் கச்சிதமாய்ச் செய்துட்டாங்க. கூடவே இருக்காங்க.''

''லலிதா என்ன சொன்னாங்க?''

''வலது காலின் எலும்பு முறிவைத் தவிர, மற்றவை மேம்போக்கான சிராய்ப்புகள்... பயப்பட வேண்டாம்னு தான்.''

''கடவுளே... ஆனா இந்த விபத்திற்குக் காரணம் அவந்தான்.''

''இவனைக் காரை ஓட்டாதே, டிரைவர் வச்சுக் கோன்னு பலதடவை சொல்லியிருக்கேன். கேட்கலை. சாலைகள் அகலமான பிறகு ஓட்டும் நமக்கு வேகம் கூடியிருக்கே ஒழிய விவேகம் போதல. எங்கே முந்த லாம், எது கூடாதுங்கறதில் இன்னும் ஓட்டுபவர்களுக்குத் தெளிவில்லை. அதிலும் இவன் பாட்டுக் கேட்டபடி அதில் மூழ்கிடற ஆள்.''

''அருண் அண்ணாக்கும் ஒரு போன் போட்டுட றேன். வசு எல்லாரும் இப்ப மதுரையில்தான் இருப்பாங்க.''

''அதையும் லலிதாவே செய்தாச்சு. அவங்க உங்க குடும்ப நபர் போல எல்லாரையும் நல்லா தெரியுது.''

''அண்ணாவும் அங்கே இருந்தால் சரி.. படுக்கறீங் களா... இல்லை, நாம உடனே மதுரைக்குக் கிளம்பணுமா?''

''நீ வந்து அங்கே ஏதும் ஆகப் போறதில்ல. ஆனா ராகவிற்கு விபத்துன்னதும் அந்த அதிர்ச்சியில் உனக்கு ஏதும் ஆயிடக்கூடாதுன்ற பதைப்பில்தான் நானே நேரில் வந்தேன். இன்னும் சில நாட்களில் அவனை டிஸ்சார்ஜ்

செய்திடுவாங்க. இன்று மதியம் உடைந்த காலில் பிளேட் வைத்துச் சரியாக்குவாங்க. மூன்றாம் நாள் அவள் நடக்கலாம்.''

''நானே டாக்டர் லலிதாட்ட பேசிடவா?'' என்றவள் முகம் போனில் பேசி முடித்ததும் மேலும் தெளிந்தது.

''ஒரு நிமிஷம். நமக்கு டீ போட்டுடறேன்.''

முகம் கழுவியவள் பத்து நிமிடங்களில் தேநீர் பிஸ்கட்டுகளுடன் வந்தாள்.

இவளையே பார்த்திருந்தது அவன் பார்வை.

''என்ன?''

''உன்னைக் கடைசியாய்ப் பார்த்த போது, பிழைப்பியா மாட்டியான்ற நிலையில் இருந்தாய்... இப்ப எதுவுமே நடக்காதது போல அதே பழைய தேவதை ஒயிலோடு நீ நடந்து வாரதைப் பார்க்க ஆச்சரியம்.. ஆனந்தமா யிருக்குது வனா.''

''உங்களைப் பார்த்ததிலும் சந்தோஷம்!'' என்று மெள்ளச் சொன்னவள் கைவிரல்கள் நடுங்கியதால் கோப்பையை மேஜையில் வைத்தாள்.

''உன்னைப் பார்க்க வந்ததால்தான் இந்த விபத்துன்னே, இல்லையா?

காதலையும் வலியையும் அவற்றின் முதல் அனுபவம் கிடைக்கும் வரை யாரும் நம்புவதில்லையாம். அந்தக் காதலின் வேகத்தில் ஓடி வந்தான். பாவம்! உன் ஹெல்த் எப்படியிருக்கு வனா?''

''நல்லாயிருக்கேன்... தோட்டத்தில் தினம் அரை மணி நேரம் நடக்கிறேன்... குனிந்தால் தலை சுற்றல.''

''இந்த உன் பிரச்சனைக்கும் நான்தானே காரணம்? மழைக்குப் புறாவைப் போலத் தூண் பாறைக்குள் ஒதுங்கியவளை மிரள வச்சுட்டேன்.''

அந்த அனுபவம் பற்றி இருவருமே இதுவரை பேசிக் கொண்டதில்லை.... அப்படியான சந்தர்ப்பம் வாய்க்கவில்லை. ஆக ஆவலாய்க் கேட்டாள்.

''நீங்க எப்படி அதன் மேலே ஏறினீங்க?''

''ஐந்து மாடிகள் வரை இருக்குமாமே? அதை எப்படிக் கட்டியிருப்பாங்கன்ற க்யூரியாஸிட்டி! மழைக்குச் சற்று முன்புதான் உள்ளே ஏறினேன். ஆனால் முதல் மாடிக்கு மேல் சிதிலமாகி அடைபட்டிருந்தது. ஜன்னல் போன்ற சதுரத் திறப்பு வழியே கொட்டிய மழையைப் பார்த்தது அபூர்வக் காட்சி. ஆனால் அதில் ரொம்ப லயிக்க முடியாதபடி பறவை எச்சத்தின் நெடி அங்கே.

''எனக்குள்ளே நாற்றம் தாளலை. கிளம்ப வேண்டியதுதான் என்று நான் பேசியது உனக்குக் கேட்க, நீ மிரள ஆரம்பிச்சுட்டே! இறங்கி வந்த போதோ 'ஐயோ'ங்கற அலறலோடு நீ உருண்டு விழுந்தே...''

''நீங்களும் தமிழில் 'யாரது'ன்னீங்க அதட்டலாய்.''

இருவரும் சில மாதங்கள் பின்னோக்கி நகர்ந்திருந்தனர். மழை மாலை நேரத்தில் துருக்கியின் தூண் குகைகளில் அடைபட்டிருந்தனர்!

''நானும் பதறாமல் இறங்கியிருக்கலாம்.... ஆனால் தவம் கலைந்த ஒரு துறவியின் ஆன்மா என்னை விரட்ட வந்ததாய்ப் பயந்துட்டேன்.''

மிருதுவாய் முறுவலித்தாள்.

அவளை நெருங்கி அமர்ந்தவன்,

''ஸாரி!'' என்றான் மென்மையாய்.

''ஆனால் அந்த அனுபவத்தை நான் துளியும் மாற்ற விரும்பவில்லை விஜே! உங்களை நான் சந்தித்த அந்த அனுபவம் ரொம்பப் புதுமையாய் இருந்ததே!''

''என் மூலமாகத்தானே நீ ராகவ்வைச் சந்தித்தாய்? கூடவே அவன் இசையையும்...''

''இருக்கலாம். ஆனால் அங்கே காதலுக்கு இடமில்லை.''

மிக அருகிலிருந்த அவளது முகத்தைச் சின்ன அதிர்ச்சியுடன் ஆராய்ந்தான்.

''என்ன சொல்றே வனா.. நீ ராகவ்வை விரும்பலையா?''

''இனிய நட்பு. அதற்கு மிஞ்சிய ஈர்ப்பு எதுவுமில்லை. அவருக்கு என் மேல் ஆழமான ஈடுபாடு ஏற்பட்டதைப் புரிந்தும் வெளிப்படையாய் நான் அதைத் தடை செய்யாதது என் தப்பு தான். இப்போ ராகவ் இங்கே வந்ததும் அதைத் தெளிவுபடுத்திட்டேன். வேறு யாரும் இல்லாததால் பேசித் தெளிய எங்களுக்கு நேரம் வாய்த்தது இன்று தான். அவர் தடுமாறித்தான் போனார். ஆனால் கிளம்பும் போது சகஜமாயிருந்தார்னு தோணியது. அந்தக் குழப்பத்தில் விபத்து நேர்ந்ததோன்னு எனக்குள் குடையுது.''

''ஆக ராகவ்வும் என்னைப் போல அதிர்ஷ்டமில்லாதவன்.''

''நானுந்தான்!'' மிக மெல்லத்தான் சொன்னாள் எனினும் அருகிலிருந்த அவனுக்கு அது கேட்டு விட்டது.

''புரியும்படி சொல்லு வனா.''

''காதல் இயல்பாய் நேருவது - யாரும் அதைச் சொல்லி அல்லது கேட்டு வாங்கிட முடியாதே விஜே!'' வருந்திக் குழைந்தது அவளது குரல்.

''ம்... ம்... நான் விரும்பியவள் எனக்குக் கிடைக்கலை.''

''ஏன்னா வசுவின் மனசில் அருணண்ணா ஏற்கெனவே பதிஞ்சுட்டார்.''

''நான் வசுமதியைச் சொல்லலை.''

இருவரும் மூச்சுவிட மறந்திருந்தனர்.

நிமிர்ந்து ஒருவரை மற்றவர் பார்க்கத் துணியவில்லை.

''நீ ராகவ்வை அவன் கலையை நேசிப்பதாய்ச் சொன்னாய். அந்நேரம் ஒதுங்கினதோடு எனக்குள்ளிருந்த வியாபாரி செயல்பட்டு விட்டான் வனா. சிறந்தது கிடைக்கலைன்னா அதற்கடுத்ததையேனும் வாங்கிடு என்ற உந்துதல்! த நெக்ஸ்ட் பெஸ்ட்டைக் கொள்முதல் செய்யும் லாஜிக்கில் தான் பிறகு நான் வசுவைத் திருமணம் செய்ய முடிவெடுத்தது.''

துளித்துளியாய்ப் பார்வையை உயர்த்தி அவன் முகத்தில் நிறுத்தினாள்.

''புரியலையா வனா? நான் நேசித்தது உன்னை. முதன் முதலாய் உன்னைப் பார்த்த நொடியிலிருந்து மயங்கி உன்னை என் மடியிலிட்டு வனதேவதைன்னு அழைத்த நிமிஷத்திலிருந்து வனா நான் காதல் வசப்பட்டுட்டேன்.''

சாவி தரப்பட்ட பொம்மை போல மறுபடி குனிந்தாள். முகம் வெம்மையாவது புரிந்தவள், உதடுகளைக் கடித்துச்

சமாளிக்க முயன்றாள். ஆனால் மூச்சு வேகமெடுத்ததைக் குறைக்க முடியவில்லை.

''என்னை விடப் பத்து வயதிற்கு இளையவள் நீ. உன் பரிசுத்த மனசும் கள்ளமில்லாத பண்பும் உனக்கு நான் தகுதியில்லைன்னு என்னை எட்ட நிறுத்தின. வசுமதி உனக்குச் சோழவந்தானிலிருந்த ஒருவரோடு நெருக்கம்னு சொல்ல, என் மனசை அடித்து அடக்கினேன். ஆனால் அது பொய்யின்னு புரிந்த ராகவ் உன்னை நெருங்கிட்டான். உன் குடும்பத்தோடு பழகியது எங்களுக்கு ஒரு அபூர்வ அனுபவம். சந்தோஷம். உன்னிடம் பாய்ந்த என் காதலை ஒடிச்சுத் திசை திருப்பின போது வசு அதை ஆசையாய் வரவேற்றாள்!

''காதல் கடினமானவரை மென்மையாக்கி மென்மையானவரைக் கடினமாக்குமாமே? வாழ்க்கையை வியாபாரத்தை அதுவரை தெளிவாய் நடத்திய என்னை அது மடையனாக்கிச்சு. உங்கள் குடும்பத்தில் ஒரு அங்கமாக உன் சாயலிலிருந்த வசுவைக் கல்யாணம் செய்து கொண்டாலென்ன என்ற குயுக்தி! வசுவிற்கு மோகம் என் காசின் மேல்.''

''நல்லவேளை, அது தெளிஞ்சிடுச்சு. ஆக மதுரையில் எனக்கு நேர்ந்த விபத்தும் கூட நல்லதுக்குத்தானே?''

அவள் மோவாயைத் தொட்டு முகம் நிமிர்த்தினான்.

''என் உயிரும் அன்றிரவு போய் மீண்டது, வனா.''

''ஆனால் உங்க காதலும் மீண்டிருச்சே! என்னை இழந்து விடும் பரிதவிப்பில் அருணண்ணாவை அக்கா தஞ்சமாக, விலகிய நீங்க இப்போ என்னிடம் அத்தனையையும் சொல்லியிருக்கீங்க.''

''சொன்னதால்?''

''சதா எனக்குள் ஓடிய ரகசிய ராகத்தின் பெயர் இன்னைக்கு எனக்குத் தெரிஞ்சு போச்சு.''

''என்னவாம்?''

''காதல்!''

முகம் முழுக்கச் சிவந்து போக, வெட்கம் தாளாமல் அவன் தோளில் முகம் புதைத்துக் கொண்டாள்.

''நிஜமாவா வனா?''

''சத்தியமாய்! அதே மழை மாலை நேரம். எனக்கும் உங்க மேல் ஒரு பற்று ஏற்பட்டு, பிறகு மறைக்க முடியாத அளவிற்கு என்னை வியாபிச்சிடுச்சு விஜே!''

இவளது பட்டுக் கூந்தலை அவன் நீவ, உணர்வுப் பெருக்கில் இவள் கண்கள் பெருகி அவன் சட்டையை நனைத்தன.

அவன் உடம்பும் நடுங்குவது புரிந்தவள் விரல்கள் அவன் முதுகைத் தடவின. ஆறுதலாய்த் தட்டின.

''கடவுளே! சரிவர என் உணர்வுகளே எனக்குப் புரியாமல், பேசியும் தெளியாமல் எத்தனை குளறுபடி! இப்பவும் இப்படி ஒரு சந்தர்ப்பம் அமையலைன்னா எத்தனை ஒரு சந்தோஷமான வாழ்வைத் தொலைச்சிருப்போம்?''

''கடவுள் அப்படியெல்லாம் விட்டுட மாட்டார்.'' குழந்தைத் தனமான நம்பிக்கையுடன் சொன்னவள்,

''என் நெஞ்சு வெடிச்சுடற அளவு சந்தோஷமாயிருக்கேன் விஜே!'' என்றபடி அவனை இறுக்கிக் கொண்டாள்.

''கவனம். அங்கே நானிருக்கேன்.'' சீண்டினான்.

''வாழ்வின் உச்சபட்ச மகிழ்ச்சி நாம் காதலிக்கப் படுவதுதான்னு யாரோ சொன்னதாய் மாமா சொல்வாங்க. அது நூற்றுக்கு நூறு உண்மை.''

''சொன்னது விக்டர் ஹியூகோ. இப்போ அதை அனுபவிப்பது நாம்!'' - சிரித்தவன் அவளது வகிட்டில் முத்தமிட்டு, பின் கண்களையும் தன் இதழ்களால் வருடினான்.

''கபடில்லாத இந்தக் கண்கள் என்னைத் தினம் கொன்றது வனா! பட்டு நூலாலான அந்த நெக்லஸைப் பார்த்த போது என் வனதேவதையின் ஞாபகத்தில் உடனே வாங்கிட்டேன். ராகவ் மூலம் அத்தையிடம் அன்று நீ அதே நிற உடை உடுத்தப் போவது தெரிந்ததும் அதை உன்னறையில் வைக்கச் செய்தேன்.

''பிறகு தான் உனக்கு மட்டுமாய்ப் பரிசளிப்பது விகற்பமாய்ப் படும்னு எண்ணி வசுவிற்கும் அந்த நகையை வாங்கினது. அதை அவள் லட்சியமே பண்ணலை. உன் எளிமை, பண்பு, பொறுமை எல்லாம் எனக்குப் பிரமிப்பு தான். ஆனால் இந்தச் சின்ன, செல்லப் பெண்ணிற்கு நம்மேல் அந்த மாதிரி, அதாவது வேறு மாதிரியான எண்ணம் வருமான்ற பெரிய சந்தேகம்!''

ஆரம்ப அதிர்ச்சி விலகியிருக்க வாய்விட்டுச் சிரித்தாள் வனா. மனதின் பூரிப்பில் அவளது முகம் பூவாய் விகசித்தது.

''நிஜமாய் நீங்க கொஞ்சம் முட்டாள்தான். இந்த விஷயத்தில் சின்ன வயசுக்காரங்க தானே சிருங்காரமாய் இருப்பாங்க?'' என்று சீண்டியவள், நேரே அவன் உதட்டில் அழுத்தமாய் முத்தமிட்டாள்.

✱